

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/359443210>

Osudjeni na smrt

Book · March 2021

CITATIONS

0

READS

379

1 author:

[Husnija Kamberović](#)

University of Sarajevo

63 PUBLICATIONS 74 CITATIONS

SEE PROFILE

Husnija Kamberović

OSUĐENI NA SMRT
U BOSNI I HERCEGOVINI
1945. – 1949. GODINE

Husnija Kamberović
OSUĐENI NA SMRT U BOSNI I HERCEGOVINI
1945. - 1949. GODINE

DOKUMENTI

Knjiga 1

Izdavač:

Udruženje za modernu historiju / Udruga za modernu povijest
Sarajevo

Za izdavača:

Husnija Kamberović

Urednik:

Edin Omerčić

Recenzenti:

Vera Katz

Amir Duranović

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

343.25(497.6)"1945/1949"

94(497.6)"1945/1949"

KAMBEROVIĆ, Husnija

Osuđeni na smrt u Bosni i Hercegovini 1945.-1949. godine / Husnija
Kamberović. - Sarajevo : Udruženje za modernu historiju, Udruga za
modernu povijest, 2021. - 147 str. ; 25 cm. - (Dokumenti ; knj. 1)

Bilješke uz tekst.

ISBN 978-9926-477-09-7

COBISS.BH-ID 43843078

Husnija Kamberović

OSUĐENI NA SMRT
U BOSNI I HERCEGOVINI 1945. – 1949. GODINE

Sarajevo, 2021.

Sadržaj

Uvod	7
VOJNI SUD, SARAJEVO	15
VOJNI SUD, TUZLA	31
VOJNI SUD, MOSTAR	35
VOJNI SUD ZAPADNE BOSNE	43
VOJNI SUD, BANJA LUKA	47
VOJNI SUD, JAJCE	55
VRHOVNI SUD NR BiH	59
OKRUŽNI SUD, SARAJEVO	65
OKRUŽNI SUD, TUZLA	81
OKRUŽNI SUD, DOBOJ	89
OKRUŽNI SUD, BANJA LUKA	95
OKRUŽNI SUD, MOSTAR	111
OKRUŽNI SUD, BIHAĆ	125
OKRUŽNI SUD, TRAVNIK	139
PRESUDE SRESKIH SUDOVA	145

Uvod

Slom komunizma 1989. otvorio je i proces njegove povijesne diskreditacije, a zapadnoevropske zemlje su počele diktirati ne samo dalji razvoj bivših komunističkih zemalja nego su konstruirale i novu sliku povijesti komunističkih zemalja. Parlamentarna skupština Vijeća Evrope je 1996. donijela posebnu "Rezoluciju 1096 o mjerama uklanjanja naslijeđa bivših komunističkih totalitarnih sistema", a 2006. i "Rezoluciju 1481 o potrebi za međunarodnom osudom zločina totalitarnih komunističkih režima". Početkom 2010. godine dio evropskih historičara iz Češke i drugih istočnoevropskih postkomunističkih zemalja okupljenih na konferenciji Instituta za studije totalitarnih režima u Pragu zatražili su formiranje posebnog Suda za zločine komunizma po ugledu na Međunarodni sud za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji.

U postjugoslavenskim zemljama pristupi povijesti komunizma i socijalističkog razdoblja su različiti, ali je primjetno da se u mnogim zemljama otvara proces nove valorizacije povijesti komunističkoga doba. U Sloveniji, Hrvatskoj i Srbiji najdalje se otišlo u osudi komunističkoga razdoblja, pri čemu je fokus novih pogleda na komunističko doba usmjeren na žrtve komunizma neposredno nakon Drugog svjetskog rata, a protivnici komunizma uglavnom su dobili status nacionalnih heroja. U Sloveniji, Hrvatskoj i Srbiji daleko se odmaklo u istraživanju različitih oblika komunističke represije neposredno nakon rata, pri čemu je u Sloveniji težište bilo na istraživanju masovnih grobnica, što je i razumljivo, jer je na tim prostorima bilo najviše poraženih snaga koje su se našle u partizanskim rukama. Od posebne je važnosti istaknuti način na koji su hrvatski povjesničari u posljednje vrijeme pristupili tom fenomenu. Oni su, naime, pokrenuli publikovanje niza izvora, ali je za dalje njihovo istraživanje nužno voditi računa o kontekstu uspostavljanja i učvršćenja nove komunističke vlasti. Također bi valjalo imati na umu da pozivanje na rezolucije Vijeća Evrope o komunističkim totalitarnim sistemima nije posve primjereno, s obzirom da se te rezolucije odnose na komunističke sisteme u istočnoevropskim zemljama. Jugoslavenski komunistički sistem se, ipak, znatno razlikovao od komunističkih sistema u Istočnoj Evropi i o tim specifičnostima je nužno voditi računa kada se poziva na rezolucije Vijeća Evrope. Pri tome, također, treba imati u vidu da obračun sa ratnim protivnicima nije nikakva specifičnost komunističkih sistema, s obzirom da se takvo što činilo i u drugim zemljama.

U Srbiji je bilo različitih pristupa u istraživanju komunističkog razdoblja. Neka djela većinom su se oslanjala na izvore nekomunističkog porijekla, neka su bila usmjerena na represiju prema pojedinim društvenim slojevima. U posljednje je vrijeme primjetno, kao i u Hrvatskoj, dublje istraživanje dokumenata komunističke provenijencije koji svjedoče o raznim oblicima represije, pri čemu je usmjeravanje na sudske dokumente veoma važno, ali se tamo već istražuju i spiskovi OZN-e, koji su sada pohranjeni u fondu BIA-e, a svjedoče o likvidacijama na pojedinim krajevima Srbije u prvim poslijeratnim mjesecima.

U Bosni i Hercegovini su u publicistici i historiografiji najmanje prisutni novi pogledi na komunističko doba. Pojedini radovi o komunističkom nasilju više su imali cilj osuditi komunizam nego tragati za povijesnom istinom. Možda je razlog tome sadržan i u činjenici da su se profesionalni historičari posljednjih dvadesetak godina uglavnom izbjegavali baviti tim pitanjima. Ipak, i ovdje je pokrenuto niz projekata, pravljene su popisi žrtava komunizma, ali je zanimljivo da su se i ovdje, slično kao i u Hrvatskoj, istraživanja usmjeravala na žrtve „rata i poraća“, što je moglo odvesti na krivo razumijevanje prave suštine nasilja u prvim poslijeratnim godinama.

U ovoj knjizi je fokus na smrtnim presudama koje su razni sudovi u Bosni i Hercegovini izricali u razdoblju od 1945. do 1949. godine. Različita suđenja brojnim „državnim i narodnim neprijateljima“ bila su dio procesa uspostave nove komunističke vlasti. Organiziranje sudskih procesa pokazatelj je nastojanja novih vlasti da se prekinu pojave likvidiranja bez sudskih presuda, a takvih slučajeva bilo je u Bosni i Hercegovini, naročito tokom 1945. godine. Osim suđenja pred Sudom narodne časti, čije su presude bile u funkciji moralne diskvalifikacije onih koji su sarađivali sa neprijateljem tokom rata, važna su suđenja 1945. organizirana pred vojnim sudovima. Ta suđenja su bila javna, a presude su bile veoma oštre, najčešće kazna smrću - strijeljanjem. Tako je, naprimjer, Vojni sud 29. divizije u Mostaru 3. maja 1945. osudio na smrt strijeljanjem advokata i predratnog pristalicu HSS u Hercegovini dr. Jakšu Miljkovića. Zanimljivo je suđenje dr. Mati Roki, šefu ustaške policije u Mostaru, Dubrovniku i Šibeniku. Njemu je javno suđenje organizirano 13. maja 1945. u jutarnjim satima, presuda je izrečena u 13,00 sati, a u 18,00 sati istoga dana obješen je „uz učestvovanje preko 8000 duša“. Istog mjeseca isti sud je na smrt strijeljanjem osudio Iliju Cvitkovića iz Cima, Blaža Mihalja

iz Vrapčića, Nikolu Rozića iz Mostara, Osmana Slipčevića iz Vrapčića. Slučaj iz sela Veličani kod Popova polja zaslužuje da se posebno spomene. Tu su, naime, odlukom Vojnog suda na smrt vješanjem u maju 1945. osuđena deseterica ljudi („7 ustaša i 3 četnika”), a „masa svijeta, preko 3000 prisutnih seljaka tražili su da sami vješaju ove zlikovce. Na kraju su vlasti dopustile i time donekle ispunile želju ožalošćenih i uvrijeđenih porodica da one objese ove zlikovce. Međutim, u vješanju pomogao im je sav prisutni narod”. Isti sud je u selu Bijelo Polje na javnom pretresu 4. juna 1945. osudio na smrt strijeljanjem Ristu Dabića, Tripu Dragića, Koju Dabića, Tomu Dragića, Boška Dabića, Đuru Dabića, Simu Mavraka, Ristu Tilimbata, Jaku Dabića i Stanu Dabić, sve iz sela Željuše, a u junu 1945. na smrt strijeljanjem su od strane istog suda osuđeni Božo Gutković, Draga Ljuburić i Tomo Vuković.

U maju 1945. pred Vojnim sudom u Sarajevu suđeno je dr. Atifu Hadžikadiću, bivšem gradonačelniku i direktoru Trgovačke akademije u Sarajevu, Mustafi Busuladžiću, profesoru teologije, inženjeru Branku Ećimoviću, vlasniku Fabrike „Avia” i Rasimu Bećiragiću, bivšem direktoru Direkcije šuma u Sarajevu. Svi su proglašeni krivim i osuđeni na smrt strijeljanjem. Povodom ovog suđenja u Sarajevu su se potajno prikupljali potpisi podrške Hadžikadiću i drugima s ciljem dokazivanja da su nevini. Vlasti, naravno, nisu takvo što tolerirale.

U junu 1945. pred Vojnim sudom u Sarajevu našla se brojna grupa osuđenika, od kojih su Sulejman Hajrović i Nikola Konjicija osuđeni na smrt strijeljanjem. Izrečene presude su uglavnom i izvršavane, a likvidacije su bile javne ili tajne. Osude na smrtnu kaznu tokom 1945. izricale su se ne samo za ratne zločine nego i zbog pomaganja „bandama”, te zbog privredne spekulacije, što je sve tretirano kao suprotstavljavanje novoj vlasti, pa su i te osude bile u funkciji uspostave novog državnog poretka. Prve smrtno kazne 1945. izvršavane su uglavnom u vojnim zatvorima, gdje su se zatvorenici i nalazili, ali se tada još uvijek nije do kraja poštovao način propisan Privremenim uputstvom o izvršavanju kazni.

Zbog toga je početkom 1946. Savezno ministarstvo unutrašnjih poslova dostavilo svim republičkim ministarstvima unutrašnjih poslova dodatno objašnjenje o načinu izvršavanja smrtnih kazni. Tu se navodi da je način izvršenja smrtnih kazni propisan Privremenim uputstvom o izvršavanju

kazni, u kojem je predviđeno da izvršenje smrtnih kazni spada u nadležnost republičkih ministarstava unutrašnjih poslova. S obzirom da u tom uputstvu nije naznačeno ko će izvršavati smrtne kazne, savezni MUP daje uputstvo da bi republička ministarstva unutrašnjih poslova trebala postaviti po jedno lice (tzv. dželata) koje će izvršavati smrtnu kaznu vješanjem, s tim da bi to lice „u zavodu za prinudni rad imalo neku drugu dužnost”. S druge strane, smrtnu kaznu strijeljanjem izvršavat će narodna milicija iz mjesta gdje se smrtna kazna ima izvršiti. Predviđeno je da „izvršenju smrtne kazne prisustvuju predstavnik republičkog Ministarstva unutrašnjih poslova, javni tužilac, ljekar i zapisničar“. Uprkos ovakvim detaljnim instrukcijama, Okružno Odjeljenje za unutrašnje poslove Sarajevo je 23. maja 1946. uputilo pitanje Odsjeku za izvršenje kazni MUP u Sarajevu o načinu izvršenja smrtnih kazni. Tražila su se uputstva u vezi sa slijedećim:

- „Da li se može vršiti javno strijeljanje i vješanje, ako politički uslovi postoje za to i ako bi se s tim postigao politički efekat, i na koji način.
- Da li se mora sačekati rodbina osuđenog koji zatražuje rodbinski posjet, a koja uslijed udaljenosti ne može stignuti za 24 časa.
- Ako rodbina ne zatražuje sahranu lješa, gdje isti sahraniti, da li u groblju po nacionalnoj pripadnosti ili na nekom mjestu manje pristupačnom široj publici“.

Odgovor je upućen već 25. maja 1946. i u njemu se navodi slijedeće:

„Smrtna kazna izvršuje se u prostoru i mjestu nepristupačnom široj publici, a izvršenju prisustvuje predstavnik Ministarstva unutrašnjih poslova Nar. Republike, javni tužilac i grobar.” Uvidom u brojne zapisnike sa lica mjesta o izvršenju kazne može se zaključiti da je izvršenju kazne bio prisutan i ljekar koji je konstatirao smrt osuđenika, što je jasno propisano i u ranije navedenoj instrukciji Saveznog Ministarstva unutrašnjih poslova.

Iz same ove zakonske konstatacije slijedi da se justificiranje nema izvršavati uz prisustvovanje šire publike, već na gore opisani način.

Po saopštenju odluke da će se kazna izvršiti, osuđenika mogu posjetiti njegovi rođaci ili druga lica, sa kojima želi govoriti ili koje želi da vidi, ali se na to ne mora čekati.

Iz ovoga slijedi samo to, da se ne čine poteškoće dolasku onih lica sa kojima želi osuđenik da govori ili da ih vidi.

Naravno, sve ovo u okviru mogućnosti, tj. da se takova lica nalaze u mjestu ili u blizini i kojima je moguć dolazak u vremenu prije određene justifikacije odnosno u vremenu koje ste odredili za primanje posjete.

Smrtna kazna ima da se izvrši sutradan, pošto je osuđeniku saopšteno, da će se kazna izvršiti, dakle bez obzira na okolnost da li je osuđenik primio posjetu svoje rodbine ili nije.

Okružno odjeljenje za unutrašnje poslove treba da odredi mjesto gdje će se takova lica ukopati, po mogućnosti nepristupačno široj publici i to jedan do drugog bez obzira na njihovu nacionalnu ili vjersku pripadnost“.

Također je zanimljiv jedan akt od 6. juna 1946. upućen Okružnom narodnom odboru u Doboju. Tu se, naime, naglašava kako je osuđenima prije izvršenja kazne zabranjeno čitati presude „ili bilo kakva pitanja stavljati, a najmanje o njegovim posljednjim željama (...) Osuđeniku ima se saopćiti odluka da će se kazna izvršiti i tom prilikom može on da izrazi želju o posjećivanju rođaka ili drugih osoba, kojoj će se želji, ukoliko je moguće, udovoljiti, a sutra dan izvršiće se kazna, bez ikakvih formalnosti“. No, dešavalo se da se kazna izvrši odmah, ukoliko načelnik unutrašnjih poslova nije mogao čekati jedan dan zbog obaveza, ali je bilo i slučajeva da se kazna izvršavala tek nakon nekoliko dana. Obje pojave su kritizirane od strane MUP-a. Ponekad se dešavalo čak da je kazna izvršena prije nego je stigla Odluka povodom žalbi, koje su upućivane Prezidijumu Narodne skupštine Jugoslavije. Može se uočiti kako su ove molbe pisale same uprave zatvora, pa je čak bilo slučajeva da su molbe Prezidijumu za pomilovanje pisane nakon što je kazna izvršena, ali je taj korak bio predviđen u proceduri, pa su ga vlasti, makar i naknadno, poslije pogubljenja, izvršavale formalno upućujući molbu Prezidijumu za pomilovanje. Također je, posebno tokom 1945. i u prvoj polovici 1946, osobito kada su u pitanju presude vojnih sudova, bilo slučajeva da se smrtne kazne izvršavaju odmah nakon izricanja prvostepene presude, pa su presude drugostepenoga suda, koje su uglavnom potvrđivale već ranije donesene prvostepene presude, stizale nakon što je kazna već bila izvršena.

Inače, bez obzira što je bilo predviđeno da se osuđenima ne daje mogućnost iznošenja posljednjih želja, to se dešavalo. U tim slučajevima želje koje su pojedinci iskazivali su različite – od toga da ih posjeti majka, supruga, djeca, svećenik ili neki rođak, da napišu pismo kući, do želje da se samo pomole Bogu.

Smrtne kazne su izricali razni sudovi u Bosni i Hercegovini. Prvo su to činili vojni sudovi, potom okružni sudovi, samo u rijetkim slučajevima to su činili sreski sudovi, a bilo je i suđenja pred Vrhovnim sudom Bosne i Hercegovine.

Prva suđenja pred Vrhovnim sudom za Bosnu i Hercegovinu koja su rezultirala smrtnim presudama organizirana su u septembru 1945. godine. Osuđenici su optuživani uglavnom na temelju Zakona o krivičnim djelima protiv naroda i države, a osude su izricane, uglavnom, pozivanjem na član 3. tog zakona. Zbog činjenice da je ovaj zakon predviđao prvostepenu nadležnost Vrhovnog suda, te neravnopravnost optužbe i odbrane, neki su historičari suđenja na temelju ovoga zakona smatrali primjerima političke represije i političkim procesima. Pet sudskih javnih procesa organiziranih u septembru 1945. koji su rezultirali izricanjem smrtnih kazni i trajnim gubitkom svih političkih prava bili su prvi procesi takve vrste u Bosni i Hercegovini vođeni pred Vrhovnim sudom Bosne i Hercegovine. Sudilo se visoko rangiranim osobama iz razdoblja NDH koje su bosanskohercegovačke vlasti lišile slobode: Božidar Bralo, dr. Savo Besarović, Petar Petković, Redžep Hajrović i Akif Handžić. Novine su opširno izvještavale o toku suđenja, a publika je spremna da odmah nakon ulaska optuženih zaviče: "Smrt ustaškim koljačima", "Smrt ubicama". Riječ je bila o visokorangiranim osobama u hijerarhiji vlasti NDH koje su bosanskohercegovačke vlasti procesuirale. Kao što je poznato, najvišim predstavnicima NDH iz Bosne i Hercegovine (doglavniku Ademagi Mešiću, potpredsjedniku Vlade NDH Džafer-begu Kulenoviću, kao i ministrima NDH iz Bosne i Hercegovine) sudilo se u Zagrebu, dio ih je pobjegao iz zemlje (nadbiskup Ivan Šarić, Hakija Hadžić i drugi), tako da je za suđenja u Sarajevu ostalo malo „krupnih” političkih ličnosti.

Iz ovih istraživanja se vidi da je na smrt osuđeno ukupno 564 osobe. Popis nije definitivn, jer neka imena sigurno nedostaju, ali sam ovdje naveo samo imena za koja sam tačno mogao utvrditi sve informacije i za koje sam imao uvid ne samo presudu na smrt, nego i zapisnik sa izvršenja kazne, a samo u nekim slučajevima sam kao dokaz o izvršenju kazne uzimao jedino odluku

Prezidijuma Narodne skupštine FNRJ o odbacivanju molbe za pomilovanje. Od ovih 564 imena, najviše je osuđenih pred vojnim sudovima (178), uz napomenu da je najviše bilo osuđenih na smrt pred Vojnim sudom u Sarajevu – 100). Vrhovni sud NR BiH je na smrt osudio 16 lica, a najveći broj smrtnih kazni je izrečen na okružnim sudovima. Pred Okružnim sudom u Sarajevu je osuđeno je 71 lice na smrtnu kaznu, pred Okružnim sudom u Tuzli – 35 osoba. Okružni sud u Doboju je osudio na smrt 24 lica, Okružni sud u Banjoj Luci – 79, Okružni sud u Mostaru – 72, Okružni sud u Bihaću – 61, Okružni sud u Travniku – 27, dok je Sreski sud u Stocu osudio jednog osuđenika na smrt.

Treba napomenuti da je ovo najmanji mogući broj osuđenika na smrt. Ovdje objavljujem popis i kratke biografije osuđenih na smrt, ali samo onih za koje sam mogao sigurno utvrditi da su likvidirani, odnosno za koje sam pronašao zapisnike o izvršenju kazne. Samo sam u rijetkim slučajevima, kada sam imao odluku Prezidijuma Narodne skupštine o odbacivanju molbe za pomilovanje, te osuđenike uvrstio u ovaj popis iako nisam pronašao zapisnik o izvršenju kazne, jer nije postojala mogućnost nakon te odluke da se smrtna kazna promijeni nekom drugom kaznom. Inače, podatke za imena koja ovdje objavljujem pronašao sam u raznim arhivima, što javnim što privatnim. Riječ je o optužnicama i zapisnicima sa suđenja, te o presudama i zapisnicima sa lica mjesta o izvršenju kazne. Zbog toga su ove informacije apsolutno pouzdane. O nekim osuđenim na smrt i likvidiranim nisam uspio naći presude, iako su ta suđenja bila javna (Busuladžić, Hadžikadić i drugi), što još jednom ukazuje na potrebu da se nastavi traganje za arhivskom građom o osuđenim na smrt poslije Drugog svjetskog rata. Ovom knjigom počinjem tu seriju. U narednim knjigama ću objaviti i opširnije biografije, izvode iz optužnica i presude, kako bi se moglo bolje razumjeti zbog čega su ovi osuđenici likvidirani.

Cilj obavljanja ovih spiskova je pokazati da, osim što je bilo likvidacija bez suđenja neposredno nakon rata, komunistička vlast je organizirala suđenja onima koje je smatrala ratnim zločincima. Na suđenja danas možemo gledati iz različitih perspektiva, ali ona pokazuju da je vlast, makar i djelimično, ostavljala dojam poštovanja procedura. Analiza izrečenih smrtnih kazni pokazuje da cilj nije bio represija usmjerena prema nekoj nacionalnoj ili vjerskoj skupini, čak ni socijalnoj ili ideološkoj skupini. Jedini kriterij je bio odnos prema ratu: oni za koje su nove vlasti nalazile dokaze da su sudjelovali u ratnim zločinima ili

služili okupatoru, našli su se na udaru novih vlasti. Među osuđenima na smrt je bilo pripadnika svih nacionalnih, vjerskih i socijalnih skupina. Zbog toga je objavljivanje ovih biografija važno za bolje razumijevanje funkcioniranja nove vlasti.

VOJNI SUD, SARAJEVO

1. Ambrozić Vlado, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 414/46 od 16. maja 1946. osuđen na smrt strijeljanjem, Kazna izvršena 4. jula 1946. u 4 sata u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
2. Arapović Milan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. augusta 1946. godine u 4,30 časova na mjestu Vraca u Sarajevu.
3. Azinović Ilija, presudom Vojnog suda Komande Sarajevskog vojnog područja Sud br. 1030/45 od 17. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. decembra 1945. u 5 sati u jutro u Bilimišiću-Zenica „preko puta rijeke Bosne“.
4. Babić Niko, sin Ivana i Jele rođene Paradžik, rođen 1924. u selu Dobrinji, srez Modriča, zemljoradnik, neoženjen, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 373/47 od 25. jula 1947. zbog sudjelovanja u ustašama tokom Drugog svjetskog rata (borio se na Odžaku, odao u bandu i predao se u avgustu 1945 nakon amnestije) i odmetništva u bandi (otišao u bandu sredinom 1946), s kojom je vršio pljačke i ubijanja, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. septembra 1947. godine.
5. Bašić Janko iz Vlasenice, presudom Sarajevskog divizijskog vojnog suda Sud broj 797/46 od 21. juna 1946. osuđen na kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom od 20 godina, ali je Vojni sud VI JA broj II Sud. 600/46 od 17. avgusta 1946. kaznu preinačio na smrt strijeljanjem. Ovu je kaznu potvrdio i Vrhovni vojni sud 9. septembra 1946, pa je kazna izvršena 19. oktobra 1946. na mjestu Vraca u Sarajevu.
6. Bilandžija Nikola, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 714/45 od 15. augusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Predsjedništvo Ustavotvorne skupštine FNRJ je 8.12. odbilo molbu za pomilovanje. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici.
7. Bilogrivić dr Nikola, pravomoćnom presudom Vrhovnog vojnog suda za BiH u Sarajevu broj 2/947 od 11. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. februara 1947. u 6 sati u jutro, u naselju Borik u Banjoj Luci.
8. Blagojević Blagoje, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 27/46 od 19. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 7. juna 1946. godine.

9. Boro Vinko, sin Anđelka i Anđe rođene Papac, rođen u Gromiljaku, srez Fojnica, zemljoradnik, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 1063/46 od 10. oktobra 1946. zbog neprijateljskog djelovanja poslije rata osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Nije mi poznato da li ja kazna i izvršena, jer se on nalazio u bjegstvu.
10. Brusić Milan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 881/45 od 30. Jula 1945. Osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici.
11. Čančar Miloš, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 893/46 od 11. jula 1946. osuđen na na kaznu smrti strijeljanjem. [Osim presude nisam našao ostale informacije o pogubljenju. Ali, s obzirom da je ova presuda izrečena skupa za Stojanović Pavlom, Štulić Svetozarom, Čančar Milošem i Vuković Mirkom – vjerovatno su i pogubljenja izvršena skupa 28. avgusta u 5 sati na Vracama]
12. Čondrić Ivan, sin pokojnog Stjepana i Ane rođene Knežević, rođen 22. februara 1918. u Žepču, po zanimanju sveštenik-profesor, zbog neprijateljskog djelovanja poslije rata presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj Sud 14/45 od 23. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. marta 1946. u 6 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
13. Ćuk Anton, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 617/45 od 16. augusta 1945. 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici.
14. Dangić Jezdimir, sin pokojnog Save i pokojne Milice rođene Popović, rođen 4. maja 1897. u Srebrenici, žandarmerijski major, oženjen i otac dvoje djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 325/47 od 7. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 22. avgusta 1947. godine.
15. Domanik Roman, bivši pukovnik jugoslavenske vojske koji je pristupio Paveliću i zauzimao istaknute položaje u ustaškim i domobranskim vojnim jedinicama, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 151/46 od 10. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljenjem. Kazna izvršena 5. juna 1946. u 5,30 sati.

16. Dragić Andrija iz Zenice, presudom divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 768/45 od 17. augusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. januara 1946. u 5,30 u Zenici.
17. Stanišić Dragoljub, pismen sa nižom srednjom i stručnom tehničkom školom, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu od 8.11.1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 15. januara 1948. godine.
18. Dragun Ivo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 806/46 od 16. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem zbog pomaganja odmetnicima poslije rata u selu Lug. Kazna je izvršena 7. septembra 1946. u Travniku.
19. Džino Mitar, rođen 1900. u selu Mihajlovići, srez Sarajevo, zemjoradnik, zbog sudjelovanja u četnicima tokom rata i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.
20. Đorđa Risto, sin Pere i Milanke rođene Tomić, rođen 1908. u Sljemenu, srez Srednje, zemljoradnik, zbog sudjelovanja u četnicima tokom rata i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.
21. Đurić Cvijetin iz Sarajeva, koji je tokom rata bio načelnik Štaba Ozrenskog četničkog odreda, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, I Sud br. 786/46 od 15. juna 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 13. avgusta 1946. u 4,30 sati na mjestu Vraca.
22. Ekić Sejfudin Sajfulah, oženjen sa Safijom Ekić, presudom Vojnog suda Sarajevskog vojnog područja Sud broj 804/45 od 19. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. decembra 1945. u 5 sati u jutro u Bilimišiću-Zenica „preko puta rijeke Bosne“:
23. Elaković Mirčeta, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 950/46 od 4. avgusta 1946, zbog stvaranja ilegalne četničke organizacije u Brčkom poslije Drugog svjetskog rata, osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra u Tuzli.

24. Folbreht Vlasta, po nacionalnosti Njemica, zbog špijunske djelatnosti za vrijeme rata u korist Gestapoa, te špijunske djelatnosti poslije rata protiv nove Jugoslavije, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 1051/46 od 10. septembra 1946. osuđena na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra 1946. u 5,30 sati u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
25. Furtula Branko, rođen u selu Vlahovići, srez Sarajevo, u Drugom svjetskom ratu bio u četnicima, a poslije rata „odmetuo se“ se i počinio nekoliko ubistva u srezu Sarajevskom, te je zbog toga presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu (Sud 38. Divizije JA) broj Sud 220/46 od 18. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 21. maja 1946. u 5,30 u mjestu Vraca kod Sarajeva.
26. Gašanović Nedo, sin Tome i Joke rođene Vučićević, rođen 1883. u selu Njemanica, srez Sarajevo, zemljoradnik, zbog sudjelovanja u četnicima tokom rata i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.
27. Glišić Nedeljko, presudom presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 818/46 od 6. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 3. septembra 1946. godine u 5 sati na mjestu Vraca.
28. Glušac Miloš presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 950/46 od 4. avgusta 1946, zbog stvaranja ilegalne četničke organizacije u Brčkom poslije Drugog svjetskog rata, osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra u Tuzli.
29. Gutić dr Viktor, pravomoćnom presudom Vrhovnog vojnog suda za BiH u Sarajevu broj 2/947 od 11. februara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 20. februara 1947. u 6 sati u jutro, u naselju Borik u Banjoj Luci.
30. Hakl Rajmund, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 261/45 od 1. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946 u Zenici.
31. Hrkalović Andrija, sin pokojnog Ilije i Milice rođene Babić, rođen 1908. u selu Mihajlovići, srez Sarajevo, zemljoradnik, zbog sudjelovanja u

četnicima tokom rata i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. Osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.

32. Ivanić Savo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. augusta 1946. godine u 4,30 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
33. Ivanović Dragutin, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 740/46 od 3. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 23. avgusta 1946. u 5 sati na mjestu Vraca.
34. Ivanović Silvester, presudom Vojnog suda Sarajevskog područja II Sud broj 563/45 od 5. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. decembra 1945. u 5 sati u jutro u Bilimišiću-Zenica „preko puta rijeke Bosne“:
35. Janjušić Ilija, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 459/46 od 8. Aprila 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. maja, u 5,30, na mjestu Vraca u Sarajevu.
36. Jemenidžić Rizah presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 950/46 od 4. avgusta 1946, zbog stvaranja ilegalne četničke organizacije u Brčkom poslije Drugog svjetskog rata, osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra u Tuzli.
37. Kablar Obren, kao pripadnik četničkog pokreta počinio zločine u ratu, pa je presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu od 19.10.1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 29. decembra 1946. godine
38. Kaić Dragan, sin pokojnog Ivana i majke Ljubice rođene Mamić, rođen 21. oktobra 1922. u Livnu, nastanjen u Sarajevu, po zanimanju elektromehaničar sa završenom građanskom i zanatskom školom. Zbog špijuniranja i propagandnog djelovanja protiv FNRJ poslije rata presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 862/46 od 11. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Vrhovni sud BiH je 6. avgusta 1946. potvrdio tu presudu, a molbu za pomolovanje Prezidijum Narodne skupštine FNRJ je odbacio 5. septembra 1946. Kazna je izvršena 23. septembra, što se može zaključiti iz Zapisnika sastavljenog 22. septembra,

kada je osuđeniku saopćeno da će se kazna izvršiti. Njegova posljednje žalja je bila da se oprostí sa majkom, sestrom i bratom.

39. Kajtazović Hasan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 740/46 od 3. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 23. avgusta 1946. u 5 sati na mjestu Vraca.
40. Kaloper Ljubo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 34/46 od 22. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazana je izvršena 14. maja 1946. u Tuzli.
41. Kapidžić Šerif, radnik iz Dervente, presudom Vojnog suda Komande grada Sarajeva Sud br. 72/45 od 31. maja 1945. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 13. decembra 1945. u 5 sati u jutro u Bilimišiću-Zenica „preko puta rijeke Bosne“.
42. Kiš Josip, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 837/45 od 31. jula 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946 u Zenici.
43. Knežević Rade, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 37/46 od 26. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 7. juna 1946. godine.
44. Kolarević Ante, sin Petra i majke Anice, rođen 1906. u selu Vukova, srez Tešanj, tokom rata bio jedno vrijeme ustaški žandar, pa nakon puštanja iz zarobljeničkog logora 1945. ponovo se pridružio četničkoj bandi, te je zbog toga presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 1/46 od 13. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. aprila 1946. u 20,30 u Tuzli.
45. Kolenda Hadžan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 191/45 od 18. jula 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici.
46. Kolobarić Marjan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud. broj 743/46 od 6. juna 1946. godine osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. avgusta 1946. god. u 4,30 sati na Vracama kod Sarajeva.
47. Krajišnik Janko, sin pokojnog Ante i Petre rođene Bojić, rođen 1897. u selu Boljakov Potok, srez Sarajevo, zbog sudjelovanja u četnicima tokom rata

i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.

48. Krajišnik Miloš, sin Janka i majke Jelene, rođen 1924. u selu Boljakov Potok, srez Sarajevo, radnik, zbog sudjelovanja u četnicima tokom rata i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.
49. Lazarević Mitar, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 950/46 od 4. avgusta 1946, zbog stvaranja ilegalne četničke organizacije u Brčkom poslije Drugog svjetskog rata, osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra u Tuzli.
50. Ler Franjo, sin Franje i Ludmile rođene Severin, rođen 1918. u Vitezu, boravio u Zenici, željezničar, oženjen i otac dvoje djece, mada je pripadao radničkom pokretu, početkom rata postao ustaški agent i dojavio ustašama za pokušaj onemogućavanja rada električne centrale, a potom i rudnika i željezare Zenica. Presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 1025/46 od 25. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 22. avgusta 1947. godine.
51. Loza Mijo, po zanimanju zidar, rodом iz Prelošca, zbog sudjelovanje u Luburićevoj policijskoj službi prilikom hapšenja i ubistva Sarajlija – prilikom vješanja građana Sarajeva bio stražar u Luburićevom zatvoru, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 824/45 od 21. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946 u Zenici.
52. Lučić Milić, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. avgusta 1946. godine u 4,30 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
53. Lukić Živko, iz sela Skipovac, srez Gračanica, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 8/46 od 15. februara 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. marta 1946, u 6 sati u mjestu Vraca, Sarajevo.

54. Lukić Živko, sin pokojnog Spasija, rođen 1923. u selu Skipovac, srez Gračanica, zemljoradnik, bivši milicioner Narodne milicije, za vrijeme rata bio godinu i pol u četnicima, presudom Vojnog suda sarajevskog vojnog područja Sud broj 8/46 od 15. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam pronašao datum izvršenja kazne.
55. Matheis Franjo (Franz), sin Lora i Magdalene rođene Bramel, rođen 17. januara 1889. u Sremskoj Mitrovici, privatni namještenik, Nijemac, pukovnik bivše njemačke vojske, oženjen i otac dvoje djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 229/47 od 5. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem, zbog sudjelovanja u zločinima 13 SS Handžar divizije. Kazna izvršena 16. septembra 1947. godine.
56. Mehanović Fadil, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 396/46 od 15. maja 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 10. jula u 5 sati u jutro u Sarajevu.
57. Mićanović Franjo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud br. 906/46 od 18. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. septembra 1946. godine u 5 sati na mjestu Vraca.
58. Milojević Žarko, presudom presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 818/46 od 6. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 3. septembra 1946. godine u 5 sati na mjestu Vraca.
59. Milosavljević Savo, zemljoradnik iz Osojice, srez Derventa, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 818/46 od 6. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 3. septembra 1946. godine u 5 sati na mjestu Vraca.
60. Misir Luka, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 462/46 od 8. aprila 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. maja, u 5:30, na mjestu Vraca u Sarajevu.
61. Mulić Mehmed (ponegdje piše Muhamed), presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 316/45 od 2. augusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici.
62. Muratović Mustafa presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 950/46 od 4. avgusta 1946, zbog stvaranja ilegalne četničke

organizacije u Brčkom poslije Drugog svjetskog rata, osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra u Tuzli.

63. Nedjelski dr Feliks, pravomoćnom presudom Vrhovnog vojnog suda za BiH u Sarajevu broj 2/947 od 11. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. februara 1947. u 6 sati u naselju Borik u Banjoj Luci.
64. Omerović Zajko iz Žunovice, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 810/45 od 13. augusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946. u Zenici.
65. Osmić Faik, trgovac iz Visokog, presudom divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 641/45 od 30. augusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. januara 1946. u 5,30 u Zenici.
66. Pavlović Miletić Boško, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 684/46 od 11. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 1. avgusta 1946. u 4,30 u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
67. Petričević Franjo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 712/46 od 29. maja 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. jula 1946. u 4,30 na mjestu Vraca u Sarajevu.
68. Pindžo Osman, zemljoradnik iz Šabanovaca, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 1019/45 od 21. augusta osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. januara 1946. u 5,30 u Zenici.
69. Pjeranović Rade, presudom presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 818/46 od 6. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 3. septembra 1946. godine u 5 sati na mjestu Vraca.
70. Purić Božo zvani Bakica, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 82/46 od 5. marta 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. juna u 20 sati u Tuzli.
71. Radić Risto, sin Radoja i Joke rođene Kraman, rođen 1913. u selu Jošanica, srez Semizovac, kod Sarajeva, zemljoradnik, oženjen i otac troje djece. Zbog zločine koje je počinio kao četnički komandant osuđen je presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 329/47 od 9. juna 1947. na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 22. avgusta 1947. godine.

72. Radman Jure, sin pokojnog Marka i majke Marije rođene Vučić, rođen 1925. u Gornjem Svilaju, srez Odžak, okrug Doboј, nalazio se u zatvoru u Zenici, presudom Divizijskog vojnog suda III divizije KNOJ u Sarajevu broj Sud 101/46 od 16. septembra 1946, zbog neprijateljske djelatnosti i veze s križarima poslije rata, osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 17. decembra 1946. u Zenici.
73. Razdrić Danko, sin Antin, presudom Vojnog suda Sarajevskog vojnog područja Sud bro. 400/45 od 28. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. decembra 1945. u 5 sati u jutro u Bilimišiću-Zenica „preko puta rijeke Bosne“.
74. Rudić Mićo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 497/46 od 15. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 5. juna 1946. godine.
75. Sinan Lika, zemljoradnik iz sela Cerovca, presudom Vojnog suda 38. divizije u Sarajevu Sud broj 1177 od 30. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. januara 1946. u 5,30 sati u Zenici.
76. Spasojević Dušan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 86/46 od 7. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 7. juna 1946. godine.
77. Stanišić Božo, sin Krste i majke pokojne Joke rođene Ivančević, rođen 25. decembra 1925. u selu Stanišići, srez Boka Kotorska, okrug Cetinje (Crna Gora), zemljoradnik, 1943-1944 bio u četnicima, a od novembra 1944 u partizanima, a poslije rata se kao vojnik povezo sa bandama. Presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 27/47 od 15. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. juna 1947. u Sarajevu.
78. Stevanović Ranko, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. avgusta 1946. godine u 4,30 časova na mjestu Vraca u Sarajevu.
79. Stevanović Živan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. avgusta 1946. godine u 4,30 sati na mjestu Vraca kod Sarajevu.

80. Stojanović Pavle, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 893/46 od 11. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 28. avgusta u 5 sati na mjestu Vraca.
81. Sučić Ivica, sin Alojza, presudom Vojnog suda 38. divizije u Sarajevu Sud broj 1481/45 od 17. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. aprila 1946. godine.
82. Sunarić dr Zvonimir, sin pokojnog Jozе i majke Lucije rođene Mandić, star 47 godina, advokat, oženjen bez djece, nastanjen u Sarajevu. Pod optužbom da je poslije Drugog svjetskog rata nastojao okupiti srpsko-hrvatsko-muslimansku opoziciju u Sarajevu, stupio u špijunsku službu jedne strane zemlje (a u presudi se ne navodi o kojoj zemlji je riječ), te je omalovažavao jugoslavensko sudstvo poslije rata, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 3/47 od 10. januara 1947, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. marta 1947. godine.
83. Šiljević Mirko, sin Riste i Milke rođene Bakić, rođen 1912. u Dolcu, srez Sarajevo, radnik, zbog sudjelovanja u četnicima tokom rata i davanja podrške četničkim odmetnicima poslije rata (Savo Derikonja i Risto Krajišnik) presudom Armijskog Vojnog suda u Sarajevu I Sud broj 42/46 od 21. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 22. maja 1946. godine.
84. Šlafhauzer fra Franjo, sin Jakova i majke Lujze rođene Vaške, rođen 27. februara 1920. u Donjim Čevljanovićima, srez Sarajevo, sveštenik-kapelan u Zenici, zbog neprijateljskog djelovanja poslije rata presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj Sud 14/45 od 23. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. marta 1946. u 6 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
85. Štulić Svetozar, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 893/46 od 11. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. [Osim presude nisam našao ostale informacije o pogubljenju. Ali, je najvjerovatnije pogubljenje izvršeno 28. avgusta u 5 sati na Vracama]
86. Tadić Bodorištanac Mate, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu Sud broj 716/46 od 30. maja 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. jula 1946. u 4,30 na mjestu Vraca u Sarajevu.

87. Tihić Nezir iz Liješća, presudom Vojnog suda III Korpusne vojne oblasti broj Sud 50/45 od 31. jula 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. januara 1946 u Zenici.
88. Todorović Bogdan, automehaničar iz Srajeva, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 837/46 od 5. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 3. septembra 1946. godine u 5 sati na mjestu Vraca.
89. Todorović-Govedarica Pajo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. augusta 1946. godine u 4,30 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
90. Tomić Bojo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 86/46 od 7. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 7. juna 1946. godine.
91. Tomić Ratko, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 86/46 od 7. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 7. juna 1946. godine.
92. Tomić Risto, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Vijeće u Tuzli, Sud broj 86/46 od 7. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 7. juna 1946. godine.
93. Trampić Stevo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu I Sud br. 525/46 od 19. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. augusta 1946. godine u 4,30 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
94. Trifković Ivan, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj 1198/46 od 4. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 5. februara 1947. u 6 sati u jutro u mjestu Vraca, Sarajevo.
95. Tuševljaković Radomir, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 1049/46. od 10. septembra 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 14. novembra 1946. u 5,30 u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
96. Vasić Krsto, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 394/46 od 27. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. maja, u 5:30, na mjestu Vraca u Sarajevu.

97. Vidović Zvonimir, kao pripadnik ustaškog pokreta sudjelovao u ubijanju Srba i Jevreja u Tuzli, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu od 19.10.1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 29. decembra 1946. godine.
98. Vuković Mirko, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 893/46 od 11. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. [Osim presude nisam našao ostale informacije o pogubljenju. Ali, je vjerovatno pogubljenje izvršeno 28. avgusta u 5 sati na Vracama].
99. Zemunović Savo, presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu broj Sud 394/46 od 27. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. maja, u 5,30 sati na mjestu Vraca u Sarajevu.
100. Žugić Miloš iz Sarajeva, je presudom Divizijskog vojnog suda u Sarajevu, Sud broj 751 od 6. juna 1946. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 13. avgusta 1946. u 4,30 na mjestu Vraca u Sarajevu.

VOJNI SUD, TUZLA

1. Ćosić fra Efrem, sin pokojnog Mate i Ane, rođen 1919. u Kulini, sa boravištem u Tuzli, svećenik, zbog podrške križarima u Tuzli poslije rata presudom Vojnog suda XXVII Divizije u Tuzli broj Sud 111/46 od 28. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. aprila 1946. u 20,30 u Tuzli.
2. Dragić Rade, sin pokojnog Petra i Đuke rođene Erić, rođen 1913. u selu Pustašama, srez Vlasenica, zbog pripadnosti četničkom pokretu, zločina koje je počinio (uključujući i pokolj nad muslimanima u Vlasenici u februaru 1942.) presudom Vojnog suda XXVII Divizije u Tuzli broj Sud 60/46 od 23. januara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Sud je odredio da se kazna ima izvršiti u selu Međaši, ali je kazna izvršena 8. aprila 1946. u 19,30 u Tuzli.
3. Gajić Jovan, sin Mihajla i Anice rođene Đukić, rođen 1890. u Ugljeviku, srez trnovski, zemljoradnik, oženjen i otac sedmero djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Tuzli broj 100/46 od 12. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je kazna izvršena.
4. Ibrahimović Mustafa, sin Mustafe i Zefe, rođen 1924. u Mionici, obavještajac Narodne milicije u Gradačcu, zbog toga što je bio „veza iz Gradačca sa četničkom bandom [Bogdana] Markanovića i ustaškom bandom [Husejna] Ibranovića“, presudom Vojnog suda XXVII Divizije u Tuzli broj Sud 6/46 od 27 januara 1946. Osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. aprila 1946. u 20,30 u Tuzli. [Ibrahimović je optužen da je prenio poruku odmetniku Huseinu Ibranoviću o kretanju poručnika Esada Taslidžića, što je dovelo do postavljanja zasjede i Taslidžićeva ubistva].
5. Ivanović Savo, sin Ivana i majke Ruže rođene Jovanović, rođen 1907. u selu Gornja Čađavica, srez Trnovski, zemljoradnik, oženjen i otac dvoje djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Tuzli broj 100/46 od 12. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je kazna izvršena.
6. Josić Ljudevit, sin Jure i Mande rođene Pavičić, rođen 1920. u Šurkovcu,¹ boravio u Petrićevcu, srez Banja Luka, svećenik, zbog podrške križarima u

¹ M. Karaula piše da je Josić rođen 23. septembra 1919. godine (M. Karaula, *Žrtve i mučenici*, 72)

Tuzli poslije rata, a prije nego je premješten u Petrićevac, presudom Vojnog suda XXVII Divizije u Tuzli broj Sud 111/46 od 28. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. aprila 1946. u 20,30 u Tuzli.

7. Lakatoš Zvonko, sin Stjepana i majke Marije rođene Mihajlović, rođen 1926. u Sarajevu, borac 27. Divizije, ali i saradnik križara na području Tuzlanskog bazena poslije rata zbog čega je presudom Vojnog suda XXVII Divizije u Tuzli broj Sud 203/45 od 30. decembra 1945. Osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. aprila 1946. u 19,30 u Tuzli.
8. Petrović Rajko, sin Stanka i Rije rođene Tomić, rođen 1906. u selu Titnjec, srez Trnovski, zemljoradnik, oženjen i otac četvero djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Tuzli broj 100/46 od 12. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je kazna izvršena.
9. Popović Nasta, kći Ljubina i majke Ljubice, rođene Todić, rođena 1924. u Gornjoj Čađavici, srez trnovski, domaćica, presudom Divizijskog vojnog suda u Tuzli broj 100/46 od 12. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je kazna izvršena.
10. Stanojlović Jovan, sin Spasoja i Milke rođene Tomić, rođen 1909. u selu Pučile, srez Bijeljina, stolar, Srbin, oženjen i otac četvero djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Tuzli broj 100/46 od 12. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je kazna izvršena.

Udović Karlo, sin Stefana i Alojzije, rođen 1919. u Zenici, nastanjen u Kreki, srez Tuzla, po zanimanju radnik, zbog pripadnosti križarskoj organizaciji poslije rata, presudom Vojnog suda XXVII Divizije u Tuzli broj Sud 111/46 od 28. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. aprila 1946. u 20,30 u Tuzli.

VOJNI SUD, MOSTAR

1. Babić Stjepan, sin Mate i Stane rođene Pažim, rođen 1926. u Stocu, privatni namještenik, za vrijeme rata ustaški poručnik, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru broj Sud 393/46 od 27. marta 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. juna 1946. u 19,00 sati u Mostaru.
2. Bago Petar, sin pokojnog Ante i majke Ive rođene Galić, rođen 1921. u selu Čitluk, srez Posušje, trgovac, nastanjen u Posušju, katolik, Hrvat, pismen sa 4 razreda gimnazije, neoženjen, kao domobran i pripadnik ustaške milicije počinio zločine u ratu, poslije rata odmetnuo se u bandu, zbog čega je presudom Vojnog suda u Mostaru od 10. oktobra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 21. decembra 1946. godine.
3. Bebek Ivan, sin pokojnog Martina i majke Ive rođene Bezer, rođen 1917. u Gabeli, zemljoradnik, katolik, Hrvat, oženjen i otac 1 djeteta, zbog služenja u ustaškim jedinicima i počinjenih zločina presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 7. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. aprila 1947. godine.
4. Begić Jusuf, sin rah.[metli]¹ Ahmeta i Fatime rođene Alagić, zvani Hrnje, rođen 1907. godine u selu Počitelj, srez Čapljina, zemljoradnik, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru, Sud br. 730/46 od 13. jula 1946. godine osuđen na smrt javnim vješanjem pred silosom u Modriću. [kazna javnog vješanja je, inače, bila rijetka]. Kazna javnog vješanja pred silosom u Modriću izvršena 22. septembra 1946. godine.
5. Bevanda Zlatko, sin Jure i Kate rođene Miletić, rođen 1925. u Dobrom selu, srez Mostar, zemljoradnik, zarobljen u maju 1945. kod Celja kada je pokušavao prebjeći u Austriju, kasnije pušten iz zarobljeničkog logora, pa čak bio primljen u Jugoslavensku Armiju, iz koje je, međutim, dezertirao i pridružio se odmetničkoj skupini Nike Vladića u kojoj je izveo niz terorističkih akcija koncem 1945. godine. Uhapšen 9. februara 1946, a presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru broj Sud 703/46 od 22. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 16. septembra 1946. u Mostaru.
6. Bodiroga Spasoje, sin pokojnog Lazara i Anđe rođene Vuković, rođen 1922. u selu Bodiroke, mjesni narodni odbor Domaževo, srez Trebinje.

¹ Zanimljivo je da je u presudi upravo navedena ova riječ, a ne „umrlog“.

Presudom Divizijskog vojnog suda VI Armije u Mostaru broj Sud 266/46 od 20. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. juna 1946. u 19,00 sati u Mostaru.

7. Boro Juro, sin pokojnog Vida i majke Matije rođene Pavlović, rođen 1915. u selu Čavaš, srez Ljubinje, zemljoradnik, pismen, oženjen i otac 2 djece, katolik, Hrvat, optužen je zato što je 1941. najprije stupio u „divlje ustaše“, a potom u septembru 1941. u domabrane, gdje je ostao do kraja rata, kada se odmetnuo u bandu. Zbog počinjenih ratnih zločina nad srpskim stanovništvom u srezu Ljubinje, a u tome se posebno izdvaja ubijanje Srba i bacanje u jamu kod zaseoka Kapavica u junu 1941, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 31. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. marta 1947. godine.
8. Boro Ivan, sin pokojnog Marka i majka Matije rođene Marić, rođen 1895. u mjestu Čavaš, srez Ljubinje, Hrvat, katolik, zidar, oženjen i otac 4 djece, pismen s 4 razreda osnovne škole, kao ustaša počinio zločine nad srpskim stanovništvom u selu Čavašu, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru od 27. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. marta 1947. godine.
9. Brajić Miško, sin pokojnog Đure i majke Anice rođene Bukvić, rođen 1911. u selu Ravno, srez Ljubinje, katolik, zemljoradnik, oženjen, otac petero djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru broj 126/47 od 11. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. oktobra 1947. godine.
10. Cvitković Stojan, sin Grgin i majke Ruže rođene Zovko, rođen 1907. u selu Cimu, rudar, oženjen, ima 5 djece, pismen sa dva razreda osnovne škole, Hrvat. Presudom Vojnog suda Vojne oblasti XXIX Udarne divizije od 9. maja 1945. osuđen na smrt vješanjem. Presuda je izvršena, ali nisam mogao utvrditi tačan datum, budući da nisam našao Zapisnik, iako postoji informacija iz 1947. da je presuda izvršena.
11. Ćuk Đorđe, sin pokojnog Jakova i Gospave rođene Komnenić. Rođen 1909. u selu Ugarc, MNO Ljubomir, srez Trebinje, zemljoradnik, oženjen i ima dvoje djece- Presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru Sud broj 888/46 od 18. septembra 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 20. novembra 1946. u Mostaru.

12. Drlje Jakov, sin pokojnog Marka i majke Ruže rođene Jelić, rođen u selu Pajići (ime sela nije osve čitko napisano, H.K.), srez Prozor, nepismen, neoženjen, zemljoradnik, katolik, tokom rata bio u domobranima, ustašama i njemačkoj policiji, krajem rata se povlači prema Austriji, zarobljen kod Dravograda, i do 1. februara 1946. bio u zarobljeničkom logoru, kada je pušten na temelju Ukaza o opštoj amnestiji i pomilovanju, ali se ubrzo odmetnuo u bandu u kojoj je ostao do marta 1947, te je zbog počinjenih ratnih zločina presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 23. decembra 1947 osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 9. februara 1948. godine.
13. Dujmović Bariša, sin pokojnog Mije i Ive rođene Dragičević, rođen 1920. u selu Vrgorac, srez Čapljina, bravar po zanimanju, presudom Sudskog vijeća Vojnog suda Komande Mostarskog vojnog područja Sud broj 256/45 od 24. jula 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. februara 1946. u 18,00 sati u Mostaru.
14. Jakov Drlje, sin pokojnog Marka i Ruže rođene Jelić, rođen 1916. u selu Gajiću, srez Prozor, zemljoradnik, nepismen, katolik, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 23. decembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 19. februara 1948. u Mostaru, u 19,00 sati na strelištu u blizini Sjevernog logora.
15. Juričić Rudolf, sin Franjin i Ivin rođene Perić, rođen 1925. u Čitluku, srez Mostar, zemljoradnik, zbog pripadanja ustaškom pokretu tokom rata i odmetničkog djelovanja u zapadnoj Hercegovini poslije rata, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru (Vojni sud 29. Udarne divizije JA) Sud broj 315/46 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. maja 1946. u Mostaru.
16. Katović Jozo, sin Krešin, presudom Vojnog suda u Mostaru od 30. janara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenoj presudi.
17. Kovač Andrija, presudom Vojnog suda u Mostaru 28. januara 1947. osuđen na smrt. Umro u zatvoru u Mostaru
18. Marjanović Ilija, sin pokojnog Jure i majke Kate rođene Zubac, rođen 1896. u selu Kruševu, srez Mostar, zemljoradnik, oženjen i otac četvere djece, katolik, Hrvat, zbog veza sa bandom nakon Drugog svjetskog rata

- presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 11. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. marta 1947. u Mostaru.
19. Međugorac Jerko, sin Nikole i majke Zlatke rođene Perić, rođen 1911. u selu Klobuk, srez Ljubuški, zemljoradnik, katolik, Hrvat, kao pripadnik ustaša počinio ratne zločine i zbog toga je presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 21. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. marta 1947. godine
20. Mengula Josip, sin pokojnog Ive i majke Nevenke, rođen 1920. u selu Smiljčiću, srez Benkovac, stalno nastanjen u Cavtatu, đak, pismen sa završena 4 razreda trgovačke akademije, neoženjen, Srbin, zbog učešća u četnicima i borbama protiv NOV u Hercegovini, Bosni i Dalmaciji, te počinjenih ratnih zločina presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru od 31. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. marta 1947. godine.
21. Penava Ante, pokojnog Ivana i Anđe rođena Bakula, borac-šofer pri komandi Narodne milicije za Hercegovinu, rođen 1924. godine u selu Batina, srez Posušje, tokom rata bio u ustašama u Zagrebu, poslije rata jedno vrijeme bio u zatvoru u Sarajevu, potom prebačen u zarobljenički logor u Mostaru, gdje je proveo 27 dana, potom pušten i mobiliziran u narodnu miliciju, ali je zbog saradnje sa križarima uhvaćen i presudom Vojnog suda 29. udarne divizije iz Mostara Sud broj 49/46 od 6. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. marta 1946. u 19,00 sati u Mostaru.
22. Pul Vilim, sin Vilhema i majke Fulde, rođen u Berlinu, bivši vodnik Njemačke vojske, ratni zarobljenik, rođen 28. decembra 1914, u selu Kloeze, srez Garglegen Altmark (sovjetska okupacijska zona). Pravosnažnom presudom Vrhovnog vojnog suda u Beogradu od 20. aprila 1949. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 5. jula 1949, u 22,00 sata u Mostaru.
23. Raguž Jozo zvani Drndić, sin pokojnog Ivana i majke Anđe rođene Pažić, rođen 1906. u selu Prenj, srez Stolac, zemljoradnik, otac troje djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru broj 120/47 od 8. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 7. juna 1947. godine u Mostaru.
24. Rajić Martin, sin pokojnog Nikole i majke Mare rođene Andrun (?), rođen 1911. u selu Dračevu, srez Čapljina, presudom Divizijskog vojnog suda u

Mostaru broj Sud 74/47 od 2. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. juna 1947. u Mostaru.

25. Santro Ivan, sin pokojnog Tome i majke Kaje rođene Nenadić, rođen 1923. u selu Šuica srez Livno, zemljoradnik, neoženjen, zbog odmetništva u bandu poslije rata, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru broj 185/47 od 13. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 7. avgusta 1947. godine.
26. Taufović Suljo, sin Fete i Zade rođene Selmanović, Šiptar,² rođen 17. maja 1927. u selu Done, srez Šarplaninski (Kosovo), pripadnik JA, presudom Vojnog suda u Mostaru od 30. marta 1949, osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 5. jula 1949. u 22,00 sata u Mostaru.
27. Tomić Slavko, sin Antuna i Matije rođene Zobrak, rođen 1908. u selu Loznici, srez Čapljina, zemljoradnik, kao „divlji ustaša“ sudjelovao u zločinima nad srpskim stanovništvom u okolini Čapljine, posebno u Prebilovcima, te je presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru (Vojni sud 29. Udarne divizije JA) Sud broj 270/45 od 28. avgusta 1945. od osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. maja 1946. u Mostaru.
28. Topalović Stanislav, zvani Stanko, sin Todora i majke Mitre rođene Glogovac, rođen 1906. u selu Kula, srez Konjic, presudom Divizijskog vojnog suda u Mostaru broj 198/47 od 8. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. avgusta 1947. godine.
29. Zubac Mladen, sin pokojnog Luke, rođen kod Trebinja 17.6.1917. zemljoradnik, Srbin, presudom Divizijskog suda u Mostaru 12. januara 1948. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazne izvršena 20. marta 1948. godine u Mostaru.

² Tako navedeno u presudi.

VOJNI SUD ZAPADNE BOSNE

1. Malić Tvrtko, presudom Vojnog suda Zapadne Bosne Sud broj 393/45 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. januara 1946. u 5,30 u Zenici.

VOJNI SUD, BANJA LUKA

1. Babić Anto zvani Ćobo, sin Marka i majke Mare rođene Kuliš, rođen 25. novembra 1916. u selu Vržerale, srez Livno, zemljoradnik, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 720/46 od 10. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. oktobra 1947. godine.
2. Beljo Ante, sin pokojnog Ive i majke Mare rođene Novak, rođen 1917. u selu Magliće, srez Prozor, zemljoradnik, oženjen, otac dvoje djece, u pritvoru od 29. novembra 1945. godine. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 869/46 od 9. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem zbog pripadnosti ustaškom pokretu.
3. Blagojević Đorđe, sin Vaskrsije i Duje rođene Bojić rođen 1910. u selu Maljeva, srez Kotor Varoš, u zatvoru od 10. septembra 1945, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj Sud 207/46 od 30. maja 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Ubijen prilikom pokušaja bijega iz Okružnog zatvora u Banjoj Luci 19. oktobra 1946. godine.
4. Bukvić Osman, izvršnom presudom Vojnog suda Štaba VI Armije Sud broj 65/45. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. februara 1946. u 5 sati u Bilimišću, Zenica.
5. Čović Niko, sin pokojnog Ive i Mande rođene Čabro, rođen 1899. u selu Putićevo, srez Travnik, živi u selu Grahoviku, srez Travnik, zemljoradnik, katolik, Hrvat, oženjen i otac 5 djece, kao pripadnik ustaškog pokreta počinio zločine u ratu, a poslije rata se odmetnuo u bandu, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 17. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 9. oktobra 1946. godine.
6. Ćosić Anto, izvršnom presudom Vojnog suda Štaba VI Armije Sud broj 62/45 od 15. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. februara 1946. u 5,00 sati u Bilimišću, Zenica.
7. Đuretin Pavle, sin Sime, rođen 1921. u Bistrici – Žepče, star 26 godina, prije rata zemljoradnik, u ratu komandir četničke čete. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 21. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda strijeljanjem izvršena 5. marta 1947. u 5:30 sati na groblju Borik u Banjoj Luci.
8. Forkapa Nikola, sin Rade i majke Marije rođene Vukeljić, rođen 1904. u Medaru – Nova Gradiška, oženjen – udovac, bez djece, prije rata gostioničar,

- a u ratu pomoćnik komandanta srednjobosanskog četničkog korpusa, Srbin, pravoslavac. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 21. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda strijeljanjem izvršena 5. marta 1947. u 5,30 sati na groblju Borik, Banja Luka.
9. Križanac Ilija, sin Ilije i majke Mare rođene Kuraja, rođen 1920. u selu Kopice - Žepče, neoženjen, Hrvat, katolik, prije rata zemljoradnik, u ratu ustaša. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 21. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda strijeljanjem izvršena 5. marta 1947. u 5,30 sati na groblju Borik, Banja Luka.
10. Karajić – Hanić Meka, žena umrlog Huse Karajića, kći Omera i majke Đulse rođene Rizvić, rođen 1910 u Šiljkovači, srez Velika Kladuša, boravio u selu Trnovo, domaćica, zbog saradnje sa odmetnicima poslije rata („banda Emina Okanovića“) presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj Sud 272/46 od 17. maja 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. juna 1946. u 5,30 sati u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
11. Karimović (negdje piše Karimanović) Luka, sin Luke i majke Janje rođene Matić, rođen 1916. u selu Kopice – Žepče, star 30 godina, prije rata zemljoradnik, Hrvat, katolik, prvobitno bio u partizanima, a nakon što su ga četnici zarobili dobrovoljno ostao u četničkim jedinicima, sudjelovao u ratnim zločinima oko Teslića, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 21. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda strijeljanjem izvršena 5. marta 1947. u 5,30 sati na groblju Borik, Banja Luka.
12. Karlić Marko, presudom Vojnog suda V korpusa Vojne oblasti u Banjoj Luci br. 298/45 od 13. jula 1945. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Umro u bolnici u KPD Zenica 4. aprila 1947. godine.¹
13. Komadina Karlo, sin pokojnog Jure i majke Marte rođene Knežević, rođen 1920. u selu Cim - Ilići, srez Mostar, zemljoradnik, neoženjen, pismen sa 4 razreda osnovne škole, katolik, Hrvat, zbog sudjelovanja u ustašama i počinjenih zločina tokom rata nad srpskim stanovništvom u Mostaru,

¹ Pojavljuje se Karlić Marko kojega je Vojni sud u Jajcu osudio na smrt. Moguće da je riječ o istoj osobi, jer je dokumentacija o ovom slučaju vrlo nesređena i zbunjujuća.

presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 9. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. februara 1947. godine.

14. Milinković Dušan, sin Peje i majke Jovane rođene Stojković, iz Koljana – Prnjavor, rođen 1890, Srbin, udovac, otac troje djece, prije rata zemljoradnik, kao pripadnik četničkog pokreta počinio zločine nad muslimanima, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 21. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda strijeljanjem izvršena 5. marta 1947. u 5,30 sati na groblju Borik u Banjoj Luci.
15. Mišić Jovan sin Ilije i majke Stake rođene Milaković, rođen 1910. u Rakovici kod Banje Luke, narednik u bišoj jugoslavenskoj vojsci, a u ratu komandant četničke brigade. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 21. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda strijeljanjem izvršena 5. marta 1947. u 5,30 sati na groblju Borik u Banjoj Luci.
16. Mrkalj Ramo, sin umrlog Latifa u Džume rođene Rizvanović, rođen 1913. u selu Biščani, srez Prijedor, zemljoradnik, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 378/47 od 17. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. avgusta 1947. u Banjoj Luci.
17. Murtić Redžo, sin umrlog Juse i majke Hate rođene Hašić, rođen 1911. u Brezovoj Kosi, srez Cazin, zidar, u zatvoru od 31. maja 1946, zbog pripadnosti odmetnicima poslije Drugog svjetskog rata, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 330/46 od 7. juna 1946 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. jula 1946. u 5 sati u jutro na brdu zvanom Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
18. Nuhić Osman, izvršnom presudom Vojnog suda Štaba VI Armije Sud broj 62/45 od 15. avgusta 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. februara 1946. u 5 sati u Bilimišću, Zenica.
19. Okanović Salih, sin Omera i majke Bejze rođene Miljković, rođen 1896. u Velikoj Kladuši, zemljoradnik, zbog saradnje sa odmetnicima poslije rata („banda Emina Okanovića“) presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj Sud 272/46 od 17. maja 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. juna 1946. u 5,30 sati u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.

20. Ostić Ilija, sin Maksima i Gospave rođene Ružičić, rođen 1895. u selu Šnjegotina, srez Teslić, trgovac-zemljoradnik, oženjen, otac 5 djece, pismen-samouk, po nacionalosti Srbin, presudom Divizijskog vojnog suda iz Banje Luke 1. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem zbog toga što je u selu Vijačani, srez Prnjavor, 27. jula 1947. ubio kapetana JA Radomirović Stojana. Presuda izvršena 29. marta 1948. u Banjoj Luci u 5,00 sati u jutro.
21. Pavlović Marko, sin Simin i majke Jovane rođene Vuković, rođen 1925. u selu Vrućicama, srez Teslić, zemljoradnik, u pritvoru od 15. maja 1946. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci Sud broj 327/46 od 8. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 12. septembra 1946. godine u 5,00 sati u jutro u Banjoj Luci.
22. Pehlić Sulejman, sin Mujin i majke Hanče rođene Žabić, rođen 1890. u selu Trnovo, srez Velika Kladuša, zemljoradnik, zbog saradnje sa odmetnicima poslije rata („banda Emina Okanovića“) presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj Sud 272/46 od 17. maja 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. juna 1946. u 5,30 sati u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
23. Petrović Petar, sin Luke i Đurđije rođene Vuković, rođen 1926. u Pribiniću, srez Teslić, zemljoradnik, u zatvoru od 1. decembra 1945. godine. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci Sud broj 210/46 od 29. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem zbog učešće u četnicima. Kazna izvršena 9. jula 1946. u pet sati u jutro u Banjoj Luci.
24. Pezić Dragutin, sin Ivanov i majke Ljubice rođene Majdandžić, rođen u Banjoj Luci 1922, đak Učiteljske škole. Presudom Okružnog suda u Banjoj Luci br. 947/46 od 21. juna 1947. zbog sudjelovanja u zločinima nad prijedorskim Srbima osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. septembra 1947. u 3,45 sati, na groblju u mjestu Borik u Banjoj Luci.
25. Sabljaković Hašim, sin Šerifa i majke Saće rođene Nadarević, rođen 1909. u selu Lučka, srez Cazin, zemljoradnik, zbog pripadnosti odmetnicima poslije Drugog svjetskog rata, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 330/46 od 7. juna 1946 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. jula 1946. u 5,00 sati u jutro na brdu zvanom Islamovac iznad pravoslavnog groblje u Bihaću.

26. Softić Sulejman, sin Nazifov, i majke Đule rođene Krslabegović, rođen u Smirnoj (Turska) 1902, iz Prijedora, star 44 godine. Do 1939. živio u Ključu. Prije rata obučar, a u ratu „trafikanat i državni namještenik“, te kao ustaša sudjelovao u pokoljima nad srpskim stanovništvom u Prijedoru. Oženjen Medić Sehrijom, otac 5 djece, pismen, musliman, slabog imovnog stanja, poslije rata povlačio se sa neprijateljskom vojskom, zarobljen, ali je u julu 1945. pobjegao iz zarobljeničkog logora u Zagrebu i odmetnuo se u bandite i uhapšen na planini Kozari 17. novembra 1945. godine. Presudom Divizijskog suda u Banjoj Luci od 26. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 5. marta 1947. u 5:30 na groblju Borik u Banjoj Luci.
27. Stanić Adam, sin Mate i Ruže rođene Majić, rođen 1915. u selu Vitini, srez Ljubuški, u vrijeme rata živio kao kolonista u selu Gornja Topola, srez Bosanska Gradiška, zemljoradnik i otac četvero djece, u pritvoru od 5 novembra 1945. godine. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 24/47 od 19. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 27. maja 1947. u 4,00 sata na groblju u mjestu Borik u Banjoj Luci.
28. Šahinović Ibro, sin Muje i Fatime rođene Tutić, rođen 1916. u selu Klisi, srez Kulen Vakuf, boravi u Banjoj Luci, prije rata zidar, u ratu agent ustaškog redarstva, oženjen i otac 3 djece, pismen sa 4 razreda osnovne škole, počinio zločine u Bihaću i Prijedoru, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 17. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 9. oktobra 1946. godine u 5,45 u jutro, u mjestu Vraca.
29. Šalić Šime, sin Vida i Delfe rođene Marić, rođen 1921. u selu Dragočaju, srez Banja Luka, zemljoradnik, oženjen i otac 3 djece, katolik, Hrvat. Zbog pripadnosti ustaškom pokretu (jedno vrijeme bio i na službi u konclogorima Jasenovac i Stara Gradiška), kao i aktivnosti u naoružanim bandama od oslobođenje zemlje do kraja 1945, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 31. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. aprila 1947. godine.
30. Ševo Radomir zvani Raćo, sin Rade i majke Stojke rođene Zrnić, rođen u 1923. u selu Piskavici, srez Banja Luka, zemljoradnik i otac dvoje djece, presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 797/46 od 9. juna

1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. septembra 1947. u 4,00 sata na groblju u mjestu Borik u Banjoj Luci.
31. Tubić Milan, sin pokojnog Milana i majke pokojne Joke rođene Kecman, rođen 1908. u selu Srđevićima, srez Laktaši, oženjen i otac 4 djece, pravoslavne vjere, zemljoradnik, pismen samouk, kao pripadnik četnika počinio zločine u ratu, zbog čega je presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 17. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 9. oktobra 1946. godine.
32. Vinčić Miloš, sin pokojnog Simeuna i majke Đurđije rođene Đurić, rođen 1913. u selu Gornji Smrtići, srez Prnjavor, zemljoradnik, oženjen i otac 2 djece, pravoslavne vjere, pismen samouk, zbog pripadnosti četničkom pokretu i zločina počinjenih u ratu presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci od 9. oktobra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. februara 1947. godine.
33. Vuković Marko, zvani Bradonja, sin pokojnog Mila i Mare rođene Milašin, rođen 1909. u selu Gornje Vodičevo, srez Bosanski Novi, živio u Beogradu, nekvalifikovani radnik, oženjen, bez djece. Presudom Divizijskog vojnog suda u Banjoj Luci broj 418/47 od 15. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Osuđen je za zločine koji su izvršeni u Srbcu, u vrijeme kada je on bio četnički komandant u tom mjestu.

VOJNI SUD, JAJCE

1. Ančić Ilija – Pile, sin Marka i Ive rođene Papić, rođen 1897. u Blažuju, srez Duvno, trgovac, otac 3 djece, katolik, suvlasnik 3 kuće i 400 dunuma zemlje, od novembra 1944., kada je Duvno oslobođeno, pristupio u NOP, a do tada bio na strani NDH. Prije rata pripadao HSS, a u julu 1941. pozvao sve u Duvnu da pristupe ustaškom pokretu. Godine 1942. ušao u Hrvatski sabor, bio gradonačelnik Duvna 1941, 1942 i 1943, te je „kao inspirator i sluga okupatora“ presudom Vojnog suda V. Korpusne oblasti u Jajcu 17. aprila 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam pronašao zapisnik o izvršenju kazne, ali kako je upućen zahtjev sreskom narodnom odboru u Duvnu za konfiskaciju imovine, sigurno su presude izvršene.
2. Čenan Mirko, presudom Vojnog suda V Korpusne oblasti u Jajcu u maju 1945 osuđen na smrt strijeljanjem, ali nisam uspio pronaći zapisnik o uzvršenju presude.
3. Jezildžić Božidar, sin pokojnog Ivana i majke Marije rođene Vujnović, rođen 1897. u Duvnu, oženjen i otac 4 djece, pismen, gostioničar, katolik, 1943. bio jedno vrijeme gradski načelnik u Duvnu i u tom svojstvu organizirao ustaški pokret, pa je presudom Vojnog suda V. Korpusne oblasti u Jajcu 16. jula 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam pronašao zapisnik o izvršenju kazne, ali kako je upućen zahtjev sreskom narodnom odboru u Duvnu za konfiskaciju imovine, sigurno su presude izvršene.
4. Karlić Marko, sin Perin, iz mjesta Zvirnjača (Kupres) sreza Bugojno, kao pripadnik ustaškog pokreta počinio ratne zločine u mjestima Ravno, Vukovsko i Zvirnjača, pa je presudom Vojnog suda V Korpusne oblasti u Jajcu od 21. maja 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Zna se da je je u februara 1947. još uvijek bio u zatvoru u Zenici i čekao izvršenje kazne, ali nisam uspio pronaći zapisnik o uzvršenju presude.

VRHOVNI SUD NR BiH

1. Besarović dr Savo, pokojnog Riste i majke Mare rođene Pešut, rođen 26. februara 1889. u Sarajevu, advokat, školski drug Ante Pavelića, član Hrvatskoga Sabora 1942 i bivši državni ministar NDH od 1943. do 1945, presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv. 2/45 od 10. septembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra 1945. u 5,10 sati u vojnom zatvoru u Sarajevu.
2. Bilogravić Nikola, sin Ante i majke Mare rođene Bećarević, rođen, 1893. u Tuzli, Hrvat, diplomirani teolog, katolički župnik u Banjoj Luci, neoženjen, presudom Vrhovnog suda BiH u Sarajevu od 11. februara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Presuda izvršena 20. februara 1947. u 6,00 sati u jutro.
3. Bralo Božidar, pokojnog Mihovila i Mare rođene Čondrić, rođen 1907. u selu Brina, srez Livno, po zanimanju župnik crkve na Marijin Dvoru u Sarajevu, presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv. 1/45 od 5. septembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Nadbiskupski ordinarijat je nakon presude Božidara Brala lišio svećeničke službe i zvanja. Kazna izvršena 6. novembra 1945. u 5,00 sati u vojnom zatvoru u Sarajevu.
4. Cvrk Ćamil, sin umrlog Selima i Huške rođene Ludak, rođen 1908. u selu Milačeviću, kotar Srebrenica, pravomoćnom presudom Vrhovnog suda BiH br. 53/43 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 22. juna 1946. u 20. sati na večer [Zanimljivo je da je Cvrk Ćamil skupa sa Zukić Ibrahimom, Smajlović Begtom, Mulić Suljom, Košpić Husom, Alispahić Mujom i Muratović Ibrahimom osuđenom Sudbenog stola u Tuzli 1. maja 1943., zbog zločina počinjenog sredinom 1942. u selu Jažestika, osuđen na doživotnu tamnicu. Kasnije je Vrhovni sud NDH, 19. septembra 1943. tu kaznu promijenio u kaznu smrti strijeljanjem. Nema detaljnih podataka, ali vjerovatno je Cvrk izbjegao izvršenje kazne zbog partizanskog oslobođenja Tuzle, pa je kasnije Vrhovni sud BiH zbog počinjenih zločina samo potvrdio presudu Vrhovnog suda NDH].
5. Delibašić Ivan, presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv 1/46 od 8. januara 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 19. januara 1946. u Sarajevu.
6. Denišlić Mustafa, sin umrlog Šaćira i Hafe rođene Harešlić, rođen 1902. u Sarajevu, šumarski inženjer, u zatvoru od 14. decembra 1945, kao šef državne manipulacije u Goraždu od maja do decembra 1945. zbog

- privredne sabotaže i špekulacije, presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv: 6/46 od 12. januara 1946., osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. januara u 6,30 na mjestu Vraca u Sarajevu.
7. Đulbegović Mehmed, sin Omerov i majke Habibe, rođen 1901. u Sarajevu, činovnik GNO, zbog zloupotrebe službene dužnosti presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv: 4/46 od 9. januara 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. januara 1946. u 6,30 na mjestu Vraca kod Sarajeva.
 8. Gušić Pašan, sin Bećirov i Hamide rođene Tabaković, rođen 1912. u selu Plane, srez Rogatica, zemljoradnik, oženjen i otac 5 djece, musliman, po nacionalnosti Srbin, pismen, presudom Vrhovnog suda NR BiH 31. januara 1947. zbog veze sa četničkom bandom kojoj je omogućio pljačku Zemljoradničke zadruge u mjestu Godjenju tokom 1946. godine, osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena u Sarajevu 23. febrzara 1947. godine u 5,30 sati u jutro.
 9. Gutić Viktor, sin oca Antona i majke Katarine rođene Petričević, rođen 23. decembra 1901. u Banjoj Luci, Hrvat, bivši advokat u Banjoj Luci, u ratu stožernik i veliki župan NDH, neoženjen, presudom Vrhovnog suda u Sarajevu od 11. februara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Presuda izvršena 20. februara 1947. u 6,00 sati u jutro.
 10. Hajrović Redžep, umrlog Alije i Vasvije rođene Pekušić, rođen 1895. u Nevesinju, boravio u Sarajevu, bivši sudija, početkom rata ustaški povjerenik za srez Foča, a potom predstojnik Prijekog suda u Sarajevu, kasnije pristupio 13. SS diviziji. Presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv. 5/45 od 11. septembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. novembra 1945. godine u 5,30 sati u vojnom zatvoru u Sarajevu.
 11. Handžić hadži hafiz Akif, sin Saliha i Nafe rođene Gutić, rođen 1913, presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv. 6/45 od 11. septembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra 1945. godine u 5,00 sati u vojnom zatvoru u Sarajevu.
 12. Kalauzović Muharem, sin Ahmedov i majke Šahe rođene Čović, rođen 1918. u Ostrožcu, sa prebivalištem u Sarajevu, činovnik GNO, u zatvoru od 8. novembra 1945, zbog zloupotrebe službene dužnosti presudom

Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv: 4/46 od 9. januara 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. januara 1946. u 6,30 na mjestu Vraca kod Sarajeva. [Posljednja želja mu je bila da se susretne sa suprugom Zehrom, koja je živjela na Bistriku, Donja Čikma 1, te da izjavi „da je blagajnik Lukić sa njim skupa uzimao mito, što nije izjavio na sudu, i da zna gdje se novac nalazi, te da zna Mašić Izet i Alija Vlahovljak i da je Dulbegović nevin“].

13. Marković Panto, sin Perin i majke Ane rođene Ilić, rođen 1909. u selu Mačkovci, srez Lopare, rudarski radnik, udovac i otac troje djece, Srbin, zato što je početkom 1946. nagovorio Nevenku Mutrašević da organizira ubojstvo supruga Vukašina Mitraševića. Marković je angažirao dvije žene koje su Vukašina otrovale, a sve s ciljem da Panto i Nevenka „mogu sklopiti brak“. Zbog toga je presudom Vrhovnog suda od 24. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem . Na presudu se nije žalio, pa je kazna izvršena 28. aprila 1946. na Vracama, kod Sarajeva
14. Nedjelski Feliks, sin Antona i majke Georgine rođene Slavnić, rođen 24. juna 1912. u Banjoj Luci, bivši advokatski pripravnik u Banjoj Luci, bio zamjenik ustaškog stožernika u Banjoj Luci, podžupan u Tuzli i Banjoj Luci, Hrvat, neoženjen, presudom Vrhovnog suda u Sarajevu od 11. februara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Presuda izvršena 20. februara 1947. u 6 sati u jutro.
15. Petković Petar, pokojnog Mate i pokojne Antonije, rođen u Stankovcima, zavičajan u Dubrovniku, bivši direktor policije, upravitelj župske redarstvene oblasti u Sarajevu od 1942. do 1943, presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda BiH broj Kv. 4/45 od 10. septembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. novembra 1945. u 5,10 sati u vojnom zatvoru u Sarajevu.
16. Vindišbah Bodog, sin Alajoša i Neti rođene Vajsel, rođen 16. februara 1889. u Novom Mjestu, Čehoslovačka, boravi u Sarajevu, poslovođa Državnog majdana „Klupe“ kod Žepča, po nacionalnosti Čehoslovak, jevrejske vjeroispovijesti, udovac, u zatvoru od 15. januara 1946, zbog nasavjesnog poslovanja presudom Specijalnog vijeća Vrhovnog suda broj 13/46 od 29. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. februara 1946. u 6,30 na mjestu Vraca, Sarajevo.

OKRUŽNI SUD, SARAJEVO

1. Abdović Džemil, sin Selimov i majke Fatime rođene Hasanagić, rođen 2. novembra 1918. u Han Ploči, sa prebivalištem u Visokom, student agronomije, u istražnom zatvoru od 23. februara 1946, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 439/46 od 3. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna nije izvršena jer je Abdović Džemil u međuvremenu umro u zatvoru sigurno prije 6. septembra 1946, kada je Vrhovni sud BiH to konstatirao.
2. Alić Bećir, sin Rašida i Aiše rođene Lisak, rođen 20. novembra 1923. u Podlugovima kod Sarajeva, „Islamske vjere, Musliman“, pismen sa 4 razreda osnovne škole, neoženjen, bez imetka, presudom Okružnog suda u Sarajevu od 6. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 16. februara 1947. godine u 5,30 u Sarajevu na mjestu Vraca.
3. Bajkuša Nikola, sin Perin i majke Luce rođene Nedlić iz Dogloda, općina Ilidža kod Sarajeva, rođen 1899., zemljoradnik, oženjen i ima sedmero djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 60/45 od 27. decembra 1946, osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 20. jula 1946. u 4,30 u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
4. Bodonji Franjo, sin Franje i Šarlote rođene Vaja (?), rođen 1890 u Opavi, Čehoslovačka, a živio u Bosanskom Šamcu, građevinski tehničar, oženjen, otac 4 djece, katolik, po nacionalnosti Čehoslovak (tako zapisano u presudi!), zbog služenje njemačkom okupatoru (najprije kao tumač u Rogatici, a potom i u Visokom) i počinjenih ratnih zločina presudom Okružnog suda u Sarajevu 7. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. aprila 1947. godine.
5. Bojić Sakib, sin Omerov, rođen 1922. u Mrkonjić Gradu, nastanjen u Sarajevu, frizerski pomoćnik, oženjen i otac jednog djeteta, zbog dobrovoljno učešća u Pavelićevom tjelesnom stroju (PTS), Prva satnije poglavnikove bojne i zločina u Mrkonjić Gradu, Donjem Vakufu, Kupresu, Šujici i Livnu, te dobrovoljnog služenje u SS Handžar diviziji, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 163/47 od 23. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. juna 1947. godine.
6. Bradarić Ilija zv. Komita, sin pokojnog Pere i Anđe rođene Blažević, rođen 1907. u Kiseljaku, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 132/46. od 1. aprila 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Ubijen prilikom pokušaja bjegstva iz Okružnog zatvora između 25. i 26. avgusta 1946. godine.

7. Branković Ibrahim, sin Hakije i Kane rođene Šuvalija, rođen 1920. u Rogatici, živio u Sarajevu, zemljoradnik, pismen sa 4 razreda osnovne škole, neoženjen. Kao „pripadnik raznih neprijateljskih snaga“ sudjelovao je u borbama protiv NOV oko Petrinje, Sunja, Kostajnice i u pokoljima stanovništva na Kozari, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 13. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 24. aprila 1947. godine. Zanimljivo je da za Ibrahima nije naveden ni jedan konkretan zločin, osim da je sudjelovao u ubijanjima i pljačkanjima, a da je kao argument uzeta jedna fotografija Državne komisije za ratne zločine u Beogradu, na kojoj je jedan vještak prepoznao da se među neprijateljskim vojnicima koji su vodili borbe protiv NOV oko Petrinje nalazi i optuženi Branković Ibrahim.
8. Buljubašić Ćamil, sin Šaćira i Bahre rođene Durmić, rođen 1905, živio u selu Kovači, srez Zenica, „islamske vjere, narodnosti Muslimanske“, radnik, nepismen, oženjen i otac 3 djece, pristupio ustašama i postao zapovjednik ustaške milicije u Gonjoj Zenici, te je zbog počinjenih zločina presudom Okružnog suda u Sarajevu od 19. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. maja 1947. godine.
9. Čelik Suljo, sin Rašida i Alme rođene Kahvedžić, rođen i živio u Trebeševu, općina Butovo, srez Čajniče, oženjen, bez djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 301/45 od 17. januara 1946, zbog sudjelovanja u zločinima Crne legije, osuđen na smrt vješanjem. Zna se da je uspio pobjeći iz zatvora, da je za njim raspisana potjernica, ali mi nije poznato da li je uhapšen i kada je kazna izvršena.
10. Čeljaković Rahim, sin Saliha i Šerife rođene Garanović, rodом iz mjesta Doglodi, srez Zenica, star 30 godina, zemljoradnik, oženjen i otac četvero djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 936/46 od 27. januara 1947, zbog služenja u ustaškoj miliciji tokom rata, te u istražnom zatvoru 1946. pjevanja pjesme „Na vrh brda Romanije Titova se koža vije, neka je nek se vije, treba Draži fišeklije“, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. marta 1947. na mjestu Vraca u Sarajevu.
11. Čolić Alija zvani Hadžija, sin Muharema i Zare rođene Lenje, rođen 1910. u selu Lepenica, srez Rogatica, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 207/47 od 1. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. septembra 1947. godine.

12. Čorić Marko, zvan Herceglja, sin Mijin i majke Anice rođene Knezović, rođen 1. januara 1895. u Brutusu (Hazanoviću?), srez Trnovo, živio u Sarajevu, radnik, oženjen i otac sedmero djece. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 285/46 od 25. jula 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 29. decembra 1946. godine.
13. Čubra Nazif-Nezir, sin Omerov i Čime rođene Mušanović, rođen u Čubriću, općina Tetima, srez Rogatica, nastanjen u Sarajevu (Mahmutovac br. 42), u zatvoru od 13. jula 1945, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 10/46-5 od 30 januara 1946. osuđen na kaznu smrti vješanjem. Na teret su mu se stavljalo to što je 1941. stupio u „divlje ustaše“, te vršio zločini u selima Lanjsko 1942. godine, mada je on sve to poricao. Međutim, Vrhovni sud je presudu potvrdio, a Prezidijum narodne skupštine odbacio žalbu, pa je 1. oktobra 1946. Ministarstvo unutrašnjih poslova dalo saglasnost Odjeljenju unutrašnjih poslova Okružnog narodnog odbra da se kazna može izvršiti. Do izvršenja kazne nije došlo, jer je Nazif Čubra ubijen prilikom pokušaja bijega. O tome je ostalo samo zabilježeno slijedeće: „Kada je navedeni ubijen u bjegstvu - to kao svršeno u ad acta“. U desnom gornjem uglu je pečat protokola MUP sa datumom 7. X. 1946.
14. Deak Luka, sin pokojnog Grge i Kate Mustafić, rođen 1907. u selu Slivnu – Ravno, srez Metković, nastanjen u Sarajevu, katolik, Hrvat, gostioničar, pismen sa 4 razreda osnovne škole, oženjen i otac 3 djece, kao ustaša u Alipašinom Mostu u Sarajevu počinio ratne zločine, te je presudom Okružnog suda u Sarajevu 13. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda nije izvršena jer je osuđenik umro u zatvoru.
15. Decoti Vilko, sin Eugena i Marije rođene Hazelman, rođen 1915. u Jajcu, živio u Sarajevu, oženjen i otac jednog djeteta, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 293/46 od 5. septembra 1946. osuđen na kaznu smrti vješanjem. Kazna izvršena 19. decembra 1946, u 5,45 u jutro, na mjestu Vraca u Sarajevu.
16. Dupovac Esad, sin Ahmedov, rođen 1904. u Hadžićima srez Sarajevo, osuđen na smrt strijeljanje. Zanimljivo je da je Dupovac presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 728/46 od 25. novembra 1946. osuđen na kaznu zatvora od 20 godina, pa se žalio, a Vrhovni sud je promijenio odluku u smrtnu kaznu.

17. Dupovac Sulejman, zbog sudjelovanja u Crnoj legiji je presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 422/46 od 16. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. [Presuda je potvrđena i od strane Vrhovnog suda 13 septembra 1946, ali nije mi poznato da li je kazna strijeljanja nad Dupovcem i izvršena, jer Okružni sud Sarajevo 25. septembra 1946. informira MUP u Sarajevu da se Odluke Vrovnog suda Dupovcu nije mogla uručiti, jer je u bjegstvu].
18. Dužnović Rafael, sin Mate i Marije rođene Mladenović, rođen 13. juna 1920. u Varešu, radnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 697/46 od 15. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. januara 1947. godine.
19. Đanković Husnija, sin umrlog Zećira, rođen 1. juna 1906 u Pljevljima, sa boravištem u Sarajevu, obučar, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 357/47 od 28. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. septembra 1947. godine.
20. Garanović Redžo, sin Huse, rođen 1913, u selu Doglade, srez Zenice, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 936/46 od 27. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem.
21. Gavran Veljko, sin Nikole i majke Stake rođene Begenišić, rođen 1913. u selu Cvilin, srez Foča, zemljoradnik, pismen sa 4 razreda osnovne škole, oženjen, bez djece, Srbin, kao pripadnik četnika napravio zločine nad muslimanima i borio se protiv partizana, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 2. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 5. januara 1947. u 6,00 sati u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
22. Glum Redžo, sin Bećira i majke Džehve rođene Stovrag, rođen 1909. u selu Medoševićima, općina Goražde, zemljoradnik, u istražnom zatvoru od 10. aprila 1945, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 159/45 od 5. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 20. decembra 1946. u Sarajevu.
23. Grabovac Pero zvani Turba, sin Matin i majke Kate rođene Prkić, rođen 1911. u Varešu, sa prebivalištem u Visokom, oženjen, bez djece, u istražnom zatvoru od 4. februara 1946, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 439/46 od 3. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 28. novembra 1946. u 5,30 u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.

24. Hasečić Kasim, sin Ibrin i majke Džemile rođene Gladan, rođen 1922. u Rogatici, gdje i živi, po zanimanju šofer, po nacionalnosti Hrvat, neoženjen živi u Rogatici, pismen sa 4 razreda osnovne škole, godine 1941. u Rogatici pristupio ustašama, a od 1943. bio u 13. SS Handžar diviziji- presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 606/47 od 29. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. januara 1948. godine.
25. Henig Ivan, sin Jakova i Marije rođene Marošević, rođen 1905. u Travniku, a živio u Sarajevu, u zatvoru od 20. juna 1945. godina. U Drugom svjetskom ratu pristupio ustašama i služio u Francetićevoj legiji, bio blizak Luburićev saradnik prilikom njegove strahovlade koncem rata u Sarajevu, kao takav počinio ratni ratne zločin. Prema optužnici, on je, osim što je pripadao Francetićevoj Crnoj legiji i činio zločine po istočnoj Bosni, u martu 1945. sa Luburićevim agentima uhapsio u Sarajevu 13 činovnika Sarajevske pošte koji su otpremljeni u logor i ubijeni, te imao udjela u hapšenju i vješanju 55 stanovnika Sarajeva noću 27/28 marta 1945. godine, te je presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 101/45. od 20. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. maja 1946. u 5,30 na mjestu Vraca kod Sarajeva.
26. Herić Hamdo, sin umrlog Salke i Ajiše rođene Karadža, rođen 5. jula 1900. u Bugojnu, živi u Sarajevu, zidar, oženjen ali bez djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 670/46 od 16. novembra 1946, kao pripadnik ustaške „Crne legije“ i 13 SS divizije „Handžar“, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. januara 1947. godine.
27. Hurić Vehid, sin Hamidov, rođen 1916. u Čajniču, po zanimanju mesar, zbog počinjenih zločina tokom rata presudom Okružnog suda u Sarajevu od 28. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenoj kazni.
28. Huseinović Huso, sin Salihov, rođen 1906. u selu Doglade, srez Zenice, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 936/46 od 27. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem.
29. Ivanović Vasika, sin Marka i Milice rođene Mihajlović, rođen 1923. u Jošanici, srez Foča, nastanjen u selu Vranjevci, srez Foča, zemljoradnik. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 547/47 od 18. septembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. novembra 1947. godine.

30. Ivanović Vid, sin Stjepana i Milice rođene Knežević, rođen 1912. u Orahovu (Foča), zemljoradnik, oženjen i otac četvero djece. Presudom Okružnog suda u Sarajevo broj 295/47 od 13. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem.
31. Jakić-Pahar Stanko, sin Pere i Vide rođene Zovko, rođen 1917. u selu Crnićima, srez Ljubuški, nastanjen u Cerniku, srez Nova Gradiška, katolik, Hrvat, rudarski radnik, pismen sa 4 razreda osnovne škole, oženjen i otac 2 djece, tokom rata bio pripadnik ustaškog pokreta, najporije u ustaškoj žandarmeriji u Kočerinu, a potom u ustaškoj pripremnoj bojni u Alipašinom Mostu i kao pripadnik ustaškog pokreta u Sarajevu, a i kao agent UNS prijavljivao simpatizere NOP, činio ratne zločine, te je presudom Okružnog suda u Sarajevu 13. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 29. decembra 1946. godine.
32. Jakubović Vahid, sin Huseina i Zejne rođene Kasumović, rođen 1914. u Kozarcu „islamske vjeroispovijest, narodnosti Muslimanske“, neoženjen, pismen sa 4 razreda osnovne škole, kao agent UNS („dakle: ustaša“) hapsio i otpremao u logore građane Sarajeva, Mostara i Konjica, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 20. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. decembra 1946. u Sarajevu.
33. Jarčević Stjepan, sin Franjin i Jelke rođene Đaković, rođen 29. septembra 1921. u Zaprežju, srez Vareš, šofer, neoženjen. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 697/46 od 15. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. januara 1947. godine.
34. Jusić Hamid, sin umrlog Sulje i majke Majre rođene Ahmić, rođen 1913. u Orahovcu, srez Sarajevo, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko 34/47 od 14. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 7. jula 1947. u Sarajevu.
35. Katić Ivan, sin Tomin i majke Kate rođene Katić, iz Baćine, srez Makarska, rođen 1892, gostioničar, početkom rata bio podnačelnik u Višegradu. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 45/45 od 20. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. aprila 1946. u 6,00 sati u mjestu Vraca u Sarajevu, a osuđenik je zakopan na mjestu strijeljanja.
36. Knežević Nikola, sin pokojnog Stjepana, rođen 1894. u selu Tasovčići, srez Čapljina, nastanjen u Pazariću, oženjen i otac troje djece, presudom

Okružnog suda u Sarajevu broj 840/46 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. septembra 1947. godine.

37. Kolar Pavo, pokojnog Ivana i Ivane rođene Kolak, rođen 1898, živio u Zenici, trgovac, u zatvoru od 27. jula 1945. godine. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 41/45 od 19. novembra 1945. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 19. marta 1946. godine u 6,30 u mjestu Vraca u Sarajevu.
38. Kolovrat Vinko, sin Perin i majke Marije rođene Antunović, rođen 19. aprila 1920. u Bugojnu, živio u Sarajevu (na Grbavici), radnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 545/46 od 24. oktobra 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 29. novembra 1946. u 6,00 sati u jutro u Sarajevu.
39. Kordić Matej, sin Jure i Matilde rođene Gabrić, rođen rođen 20. oktobra 1893. u Šurmancima, srez Mostar, s prebivalištem u Sarajevu, penzionirani upravni činovnik, u istražnom zatvoru od 2. juna 1945, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 72/1946-3 od 27. februara 1946. osuđen na kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom u trajanju od 16 godina, ali je Vrhovni sud BiH 28. maja 1946. kaznu izmijenio i osudio ga na kaznu smrti strijeljanjem. Kordić je prilikom pokušaja bijega ubijen prije 18. septembra 1946. godine. [Nisam mogao tačno utvrditi datum ubistva, ali je Okružni sud u Sarajevu o tome obavijestio MUP BiH, gdje je ta obavijest primljena 18. septembra 1946, što znači da se ubistvo desilo prije tog datuma].
40. Kraišnik Avdo, sin Adema i Zulejhe rođene Latić, rođen 1898. u Travniku, živi u Zenici, oženjen, otac troje djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 287/46 od 23. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. januara 1947. godine.
41. Kukavica Mustafa, sin Bećira i Fatime rođene Hasković, rođen 1898. u Foči, gdje je i živio, brico, oženjen i ima osmero djece. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 649/46 od 24. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. januara 1947. godine.
42. Lokin Anton, sin Vice i Ivanke rođene Vungur, živi 1915, u Pakoštanima, srez Biograd na moru, gdje je i radio, Hrvat, neoženjen, zemljoradnik, pismen sa 6 razreda osnovne škole. Godine 1941. je pristupio ustašama i borio se protiv NOV u Vlasenici, Fojnici, Kreševu, Busovači, Kiseljaku i prilikom povačenja u Hrvatskoj i Slavoniji. Kao ustaški satnik u Kiseljaku

1944. i 1945. počinio ratne zločine, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 13. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. maja 1947. godine.
43. Lugičić Margita, kći Karla i Margite, rođena 1908. u Ključu, živi u Zagrebu, katolkinja, Hrvatica, neudata, bez imetka, kućanica, početkom rata stupila u njemačku obavještajnu službu, i u tom svojstvu radila u Sarajevu tokom 1942/1943, te je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 23. januara 1947. bila osuđena na kaznu zatvora, ali je Vrhovni sud 22. februara 1947. kaznu preinačio u smrt strijeljanjem. Kazne izvršena 29. marta 1947. godine.
44. Ljubas Ivan, sin Perin i majke Janje rođene Mandur, rođen 1919 i živi na Stupu, srez Sarajevo, po zanimanju šofer, u toku Drugog svjetskog rata kao ustaški tabornik na Stupu kod Sarajeva, sudjelovao u zločinima nad srpskim stanovništvom, te je presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 28/45 od 26. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 27. maja 1946. u 6,00 sati u Sarajevu.
45. Madžar Jozo, sin Mile i Marije rođene Cindrić, rođen 1909. u selu Maglajcima, srez Bosanska Dubica, nastanjen u selu Bačići, Stup, srez Sarajevo, radnik, kao ustaški tabornik u Alipašinom Mostu kod Sarajevu sudjelovao u ratnim zločinima nad srpskim stanovništvom u Reljevu kod Sarajeva, te je presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 48/45 od 11. decembra 1945. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 14. maja 1946. u 6,00 sati u mjestu Vraca kod Sarajeva. [Načelnik Odjeljenja za unutrašnje poslove GNO Sarajevo je u Izvještaju poslanom MUP-u naveo da je kazna izvršena strijeljanjem, a neko u MUP je to precrtao i stavio upitnik pored, jer je presuda glasila „smrt vješanjem“].
46. Marjanović Marko, sin Mate i Janje rođene Pavlović, rođen 1900. u Kraljevoj Sutjesci, srez Visokjo, nastanjen u Novom Sarajevu – Dolac Kolonija br. 152, u zatvoru od 12. juna 1945, po zanimanju ložač, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 96/45-3 od 18. decembra 1945. osuđen na kaznu smrti vješanjem. Kazna je izvršena 12. jula 1946. godine u 5 sati u jutro.
47. Mašić Halil, sin Mustafe i Munire rođene Ramić, rođen 1900. u selu Kukavicama, srez Rogatica, zemljoradnik, oženjen i otac petero djece.

Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 204/47 od 30 maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. jula 1947. godine.

48. Mešanović Sejfo, sin Mujin, rođen 1898. u selu Osova (Borike), srez Rogatica, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 157/45 od 18. decembra 1945. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 22. aprila 1946. u 5,30 u mjestu Vraca u Sarajevu.
49. Milišić Mijo, sin Ilije i Mare rođene Dodig, rođen 1915. u Prozoru, živio u Sarajevu, prije rata bio žandar, Hrvat, oženjen bez djece, tokom 1942. i 1943 „kao grupnik u Jasenovačkom logoru“ (znači, i sam je bio logoraš u Jasenovcu!) maltretirao i ubijao zatvorenike. Poslije 1943. izašao je iz logora, doselio se u Sarajevo i zaposlio na željeznici. Zbog počinjenih ratnih zločina u logoru Jasenovac, presudom Okružnog suda u Sarajevu od 12. marta 1947. osuđen je na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. maja 1947. godine.
50. Mirvić Hasib, sin Hrustanov i majke Haše, rođen 1912. u selu Mirvići, srez Goražde, sa prebivalištem u Višegradu, radnik, nepismen, musliman, početkom rata stupio u ustaše u Višegradu i sudjelovao u zločinima nad srpskim stanovništvom, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 25. septembra 1947. osuđen na kaznu zatvora od 20 godina, ali je Vrhovni sud NR BiH 18. decembra 1947. presudu preinačio u kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 17. februara 1948. godine.
51. Mrzić Huso, sin Paše i Nefe rođene Kaldija, rođen 1897. u Mjehovini, MNO Kalinovik, zemljoradnik, oženjen i ima sedmero djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 348/46 od 27. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 28. novembra 1946. u Sarajevu.
52. Murtić Bajro, sin Zejnilov, rođen 1912. u Sarajevu, po zanimanju gostioničar, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 594/46 od 12. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
53. Nuhić Ismet, sin Mehmeta i Almase rođene Zulum, rođen 1913 u Kreševu, srez Fojnica, gdje je i živio, presudom Okružnog suda broj Ko: 5/46 od 7. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. novembra 1946. u 5,45 sati u jutro na mjestu Vraca u Sarajevu.
54. Papić Petar, pokojnog Ive i Ivke rođene Milanović, rođen 1920. u selu Gornji Vraci, srez Zenica, gdje je i živio, zemljoradnik, pismen sa 4

- razreda osnovne škole, katolik, Hrvat, neoženjen, početkom rata stupio u Francetićevo Crnu legiju, u čijem sastavu je ratovao protiv NOV u Kasindolu, Romaniji, Sokolcu, Rogatici, Gornjem Vakufu, Prozoru i Konjicu, a poslije 1943. stupio u njemačku policiju, u čijem sastavu se borio protiv NOV u Rumi. Na kraju prebačen u Njemačku gdje se borio protiv Crvene Armije. Zbog počinjenih ratnih zločina, posebno nad Srbima u istočnoj Bosni, presudom Okružnog suda u Sarajevu od 19. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. maja 1947. godine.
55. Papračanin Adem zvani „Crni“, sin Muje i Đule, rođen 1910. u Peštecima, srez Foča, islamske vjere, Musliman, zemljoradnik, oženjen i otac 2 djece, nepismen, kao pripadnik ustaškog pokreta (pripadao tzv. „čebovcima“) sudjelovao u pokoljima i paljevinama u srezovima Foča i Goražde, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 12. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanje. Kazna izvršena 29. decembra 1946. godine.
56. Pavić Petar, sin Jakova i Ane rođene Ribar, rođen 1893. u Prozoru, nastanjen u Sarajevu, činovnik, u zatvoru od 6. oktobra 1945, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 19/46-6 od 1. februara 1946. osuđen je na smrtnu kaznu strijeljanjem. Otpremljen je u Zenicu, ali je na putu 29. avgusta 1946, prilikom pokušaja napada na stražara, ubijen prije nego je smrtna kazna strijeljanjem izvršena.
57. Podlašek Ferdo, sin Ferdin i majke Stanislave rođene Mak, rođen 1920. u Višegradu, nastanjen u Sarajevu, pismen sa 3 razreda gimnazije, neoženjen, Hrvat, zbog zločina koje je kao ustaša počinio u Višegradu 1941. presudom Okružnog suda u Sarajevu od 20. novembra 1946. osuđen na kaznu zatvora od 20 godina, ali je Vrhovni sud kaznu preinačio u smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. maja 1947. godine.
58. Pušnik Franjo, sin Leopolda i Alojzije, rođen 1909. u Travniku, živi u Hadžićima, katolik, Hrvat, stolarski pomoćnik, oženjen i otac 2 djece, pismen sa 4 razreda osnovne škole, zbog sudjelovanja u ustaškom pokretu i zločina počinjenih nad Srbima u Hadžićima i okolini, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 691/46 od 29. januara 1947. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 12. marta 1947. godine.
59. Rajhercer ing. Krešimir, sin pokojnog Jurja i majke Zore rođene Hodke, rođen 1910. u Srpskoj Moravici, srez Vrbovsko, katolik, živi na Ilidži,

po zanimanju inženjer šumarstva, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 297/46 od 13. septembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. oktobra 1947. u Sarajevu.

60. Samardžija Dušan, sin Anđelkov i majke Petre rođene Lalović, rođen 1923. u selu Džindića – Sokolovići, pravoslavac, Srbin, zemljoradnik, oženjen i otac 1 djeteta, pismen, kao pripadnik četničkog pokreta počinio zločine nad muslimanima svojim komšijama u selu Džindići, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu 19. jula 1946. godine osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 28. novembra 1946. godine.
61. Sokal Rudolf, sin Simonov i majke Barbare rođene Mandić, rođen 15. avgusta 1893. u Sarajevu, policijski činovnik, oženjen i otac jednog djeteta, Hrvat, pismen sa 2 razreda trgovačke škole, kao šef agenata u Sarajevu prikupljao Jevreje, hapsio i slao Jevreje Sarajeva i Mostara u koncologe, te je zbog počinjenih zločina presudom Okružnog suda u Sarajevu od 11. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. aprila 1947. godine
62. Sokolović Mehmed, sin Ibri i Kade rođene Mašić, rođen 1892. u selu Kutu, srez Sokolac, zemljoradnik, oženjen i otac šestoro djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 285/47 od 26. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. septembra 1947. godine.
63. Starčević Ivan, sin Jure, rođen 1898. u Mokrom Polju, srez Delnice, nastanjen u Vrbovskom, lugar, oženjen i otac četvero djece, zbog pripadnosti ustaškom pokretu i zločina počinjenih u Semizovcu, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 693/46 od 23. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. januara 1947. godine.
64. Subašić Emin, sin umrlog Bećira¹ i majke Zade rođene Klačar, rođen 1913. u selu Alićima srez Goražde, boravi u Sarajevu, po zanimanju pekar, pismen, samouk, oženjen i otac 1 djeteta, zato što je 1941. organizirao miliciju u selima Kaoštica, Strgačina i Alići, i kao komandant te milicije počinio ratne zločine, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 6. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 24. marta 1947. u Sarajevu.

¹ Na nekim mjestima se kao ime oca navodi Šaćir.

65. Šišić Alija, zvan i Kadija, rođen 1919 u Kukavici, srez Rogatica, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 233/47 od 23. septembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 5. decembra 1947. godine.
66. Šundov Ivan, sin Paške i Jelke rođene Dunjak, rođen i živi u Poljanama, zemljoradnik, katolik, Hrvat, neoženjen, kao pripadnik ustaškog pokreta bio u „Luburićevoj odbrani“, kao stražar služio u konclogorima Stara Gradiška i Lepoglava i na ustaškoj ekonomiji Gledenima kod Stare Gradiške. U tom svojstvu je počinio brojne zločine te ga je zbog toga Okružni sud u Sarajevu presudom od 16. septembra 1946. osudio na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena u Sarajevu 29. decembra 1946. godine.
67. Šutalo Pero, sin Ilije i Anđe rođene Galić, rođen u Domanovićima, srez Čapljina, živi u Sarajevu, na Pofalićima, bravar, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Sarajevu broj 245/47 od 29. septembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 5. decembra 1947. godine.
68. Treml Emilijan, nezakoniti sin Ane Treml, rođen 1916. u Derventi, po nacionalnosti Čeh, po zanimanju novinar, boravi u Sarajevu. Presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 212/46 od 10. maja 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 17. oktobra 1946, na mjestu Vraca, u 5,30 sati u jutro.
69. Turkalj Dragutin, pokojnog Ivana i Jake rođene Turkalj, rođen u Karlovcu, zbog zločina koje je počinio kao ustaša u bolnici u Mostaru 1941, a potom i što je kao ekonom u državnoj bolnici u Sarajevu špijunirao kretanje rodoljuba i o tome obavještavao vlasti NDH, izvršnom presudom Okružnog suda u Sarajevu broj Ko: 69/45 od 25. oktobra 1945. osuđen na smrt vješanjem. Kazna je izvršena 12. februara 1946. u 7,30 u mjestu Vraca, Sarajevo, a leš je ukopan na licu mjesta.
70. Vidović Franjo, sin Pere i Anice rođene Petrović, rođen 1912. u Varešu, radnik - zidar, Hrvat, udovac i otac 2 djece, pismen sa osnovnom školom, kao agent UNS sudjelovao u hapšenju i slanju u konclogore srpskog i jevrejskog stanovništva u Sarajevu, te kao Luburićev pratilac sudjelovao u hapšenju i vješanju simpatizera NOP na Marijin Dvoru u Sarajevu između 10. i 11. marta 1945, pa je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 25. januara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 13. marta 1947. godine.

71. Vražalica Avdo, sin Smaila i Bibije, rođen 1922. u Naračičima, srez Rogatice, islamske vjere, a po nacionalnosti Hrvat, zemljoradnik, oženjen i otac jednog djeteta, pismen – samouk, kao pripadnik ustaškog pokreta (pripadao tzv. „čebovcima“) sudjelovao u pokoljima i paljevinama u srezovima Foča i Goražde, zbog čega je presudom Okružnog suda u Sarajevu od 12. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanje. Umro u zatvoru prije izvršenja smrtno kazne.

OKRUŽNI SUD, TUZLA

1. Avdić Bego zvani Muktar, sin Hasanov i Mejre rođene Modrić, rođen 1908, iz Podgorja, srez Lukavac, zemljoradnik, oženjen i otac šestero djece, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 462/46 od 28. novembra 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. godine.
2. Baotić Franjo, sin Đure i Janje rođene Jelešačević, rođen 28. februara 1917. u Tišini, srez Bosanski Šamac, zemljoradnik, sa osnovnom školom, u istražnom zatvoru od 7. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 99/45 od 8. juna 1946. osuđen na kaznu smrti vješanjem. Kazna je izvršena 30. septembra u Tuzli u 19,00 sati.
3. Bećirović Hasan, sin Arifov i Hanife rođene Lević, iz sela Podgorja, srez Lukavac, rođen 1914, zemljoradnik, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 462/46 od 28. novembra 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. godine.
4. Begić Burho, sin umrlog Abaza i Paše rođene Barjaktarević, rođen 1905. u Koraju, sa prebivalištem u Brčkom, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 120/45 od 30. oktobra 1945. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena u Loparama 18. januara 1946. u 13,30 sati. Sud je odredio Lopare kao mjesto izvršenja kazne „radi satisfakcije onima koji su stradali od izvršenih zločina sa strane optuženog“.
5. Birošević Ivan zvani Janoš, sin Menharda i Viktorije, rođen 1918. u Bijeljini, posljednje prebivalište u Subotici, Hrvat, krojački pomoćnik, oženjen i otac 2 djece, pismen, kao policajac u Brčkom tokom 1941. i 1942. počinio ratne zločine, zbog čega je presudom Okružnog suda u Tuzli od 21. marta 1947. osuđen na smrt *vješanjem*. Kazna izvršena 3. maja 1947. godine. Ovaj slučaj je zanimljiv zato što je Birošević Ivan 19. februara 1947. već bio osuđen na zatvorsku kaznu presudom Vrhovnog suda NRBH zbog „učesća u policiji i domobranstvu te njemačkoj vojnoj policiji, članstva u kulturbundu i mnogobrojnih hapšenja u Brčkom“, ali je pred Okružnim sudom u Tuzli 23. januara 1947. podignuta proširena optužnica koja je 21. marta 1947. rezultirala presudom o smrtnoj kazni, koju je potom 31. marta 1947. Vrhovni sud potvrdio.
6. Brašnjić Jakov, sin pokojnog Petra i Ane rođene Nujić, rođen 14. decembra 1902. u Bosanskom Šamcu, gdje je i nastanjen, bivši policajac, oženjen i ima troje djece, u zatvoru od 17. decembra 1945, presudom Okružnog

- suda u Tuzli broj Ko: 226/46 od 8. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 8. novembra 1946. u 19,00 sati u Tuzli.
7. Brašnjić Marijan, sin pokojnog Šime i Mare rođene Mujić, rođen 1916. u Prudu, srez Bosanki Šamac, u zatvoru od 30. augusta 1945, zemljoradnik, zbog sudjelovanja u ustaškom pokretu i počinjenih zločina na području Bosanskog Šamca, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 222/46 od 27. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 5. juna 1946. u 8,30 u Tuzli.
 8. Burić Tomo, sin pokojnog Stipe i majke Mare rođene Bajić, rođen 1922. u Garevcu, srez Modriča, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 67/47 od 8. maja 1947. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 24. septembra 1947. godine.
 9. Cerovečki Stjepan, sin Mijin i Katarine rođene Bajcer, rođen 1907. u Krapini, učitelj, oženjen i otac dvoje djece, u istražnom zatvoru od 20. decembra 1945, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 469/46 od 17. oktobra 1946. godine pod optužbom da je činio zločine u selu Višnjicevu i selima u okoline Modriče osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena u Tuzli 24. decembra 1946. godine.
 10. Čakalj Jašar, umrlog Alije i Ajke rođene Skurupanović (?), rođen 1893 u Foči, posljednje prebivalište u Gračanici, srez Gračanica, bivši žandar, tokom 1941. bio komandir žandarmerijske stanice u Zvorniku, u zatvoru od 20. maja 1945. godine. Presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 95/45 od 1. aprila 1946. osuđen na smrt vješanjem, ali je Prezidijum Narodne skupštine uvažio njegovu molbu i izmijenio prvobitnu presudu: umjesto kazne smrti vješanjem određena mu je kazna smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 1. jula 1946. u 20 sati u Tuzli. [Ovo je zanimljiva presuda, jer pokazuje za kako su se teško dokazive optužbe donosile smrtno presude. Jašaru se, konkretno stavljalno na teret to što je kao komandir Žandarmerijske stanice u Zvorniku izdavao naredbe za hapšenje i ubijanje Srba, ali se ne navodi konkretno o kojim je naredbama riječ i o kojim žrtvama. Jedino konkretno mu se navodi to da je „neustanovljenoog dana i mjeseca 1941, u društvu sa jednim nepoznatim fincom iz Zvornika obio radnju Savić Mare i iz nje odnio razne robe u vrijednosti oko 100.000 dinara“.]

11. Čalušić Ivan, sin Ilije i Mande rođene Kovačević, rođen 7. marta 1910. u selu Potočani, srez Bosanski Šamac, zemljoradnik, oženjen i otac sedmero djece, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 532/46 od 28. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljenjem. Kazna izvršena 27. januara 1947. u Tuzli.
12. Debenjak Franc, sin Lovrenca, rođen 1897. u mjestu Komar (?), srez Gorica (Istra), sa prebivalištem u Zagrebu, bivši žandar, tokom rata zapovjednik žandarmerijske stanice u Bijeljini, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 135/47. od 19. aprila 1947 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. juna 1947. godine.
13. Divalić Alija, sin umrlog Alije i Mine rođene Zlatić, rođen 1900. u Humcima, srez Brčko, zemljoradnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 424/46 od 18. januara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Odlukom Prezidijuma Narodne skupštine FNRJ kazna vješanjem zamijenjena kaznom strijeljanjem. Kazna izvršena 17. jula 1947. u Tuzli.
14. Dumanjić Fehim, sin Mustafin i Pembe rođene Pašić, rođen 15. jula 1906. u Dumanjićima, srez Rogatica, nastanjen u Borovcu, srez Rogatica, stolar, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 389/46 od 28. oktobra 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 18. januara 1947. u Tuzli.
15. Đakić Sinan, rođen 1902. u Vitinici, srez Zvornik, kao pripadnik žandarmerije NDH sudjelovao u hapšenju oko 20 srpskih seljaka iz sela Nezuk i Baljkovici, koje je 3. oktobra 1941. pobio na mjestu Glavičica (na putu iz Zaseoka ka Kozluku), zbog čega je presudom Okružnog suda u Tuzli od 14. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. marta 1947. godine.
16. Đokić Slavko, sin Tome i Vasilije rođene Pantić, rođen 11. marta 1923. u Gornjoj Čađevici, živi u Zabrdju, srez Bijeljina, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 152/47 od 21. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. septembra 1947. u Tuzli.
17. Gavranović Bilal, sin Šerifa i Emine rođena Abdulahović, rododm iz mjesta Lika, srez Tuzla, star 43 godine, musliman, zemljoradnik, oženjen, ima jedno dijete, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 549/46 od 5. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nakon što je Vrhovni sud poništio tu presudu, pred istim sudom je održano novo suđenje, ali je ponovo presudom broj 105/47 od 24. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem.

18. Grgić Marko, sin Pere i Lucije rođene Filipović, rođen 1898. u Sarajevu (na Stupu), oženjen i otac jednog djeteta, privatni namještenik, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 399/47 od 24. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Molba za pomilovanje odbijena, ali nisam pronašao podatak o datumu izvršenja kazne.
19. Herić Muharem, sin Jusufa i Derve, rođene Džinić, rođen 1904. u Orahovici, srez Lukavac, musliman, zemljoradnik, bez imetka, oženjen i otac 3 djece, kao pripadnik Hadžiefendićeve legije, te od maja 1942. domobranstva, počinio zločine u ratu, zbog čega je presudom Okružnog suda u Tuzli od 2. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. decembra 1946. godine.
20. Husejnagić Ahmed, sin Ibrahimov i Elvije rođene Hrgić, rođen 1892. u Gradačcu, bivši komandir milicije u Gradačcu, u zatvoru od 28. maja 1945, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 69/45 od 29. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. februara 1946. u 18,30 sati u Tuzli.
21. Ikanović Fejzo, sin Ahmetov i Humke rođene Mehmedanović, iz sela Repnika, srez Lukavac, rođen 1900, zemljoradnik, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 462/46 od 28. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. godine.
22. Jurkić Martinović Grga, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 34/47 od 15. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem.
23. Jurošević Mika, sin Mihajla i Vide, rođen 1925. u Modranu, srez Bijeljina, nastanjen u Tuzli, Srbin, zemljoradnik, pismen sa osnovnom školom, neoženjen, kao pripadnik četničkog pokreta od 1944. počinio zločine nad partizanima u okolini Bijeljine (mjesto Modran, Zagon, Čađavica, Lijenče, Zabrđa i Bogutovo blato), zbog čega je presudom Okružnog suda u Tuzli osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 7. aprila 1947. godine
24. Kadić Šefkija, sin umrlog Salke, rođen 1891. u Vlasenici, posljednje prebivalište u Stubičkim Toplicama, advokat po zanimanju, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 114/47 od 8. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. juna 1947. godine.

25. Konjić Kasim, sin umrlog Muslimana (?) i majke Havke rođene Žilić, rođen 1909. u Koraju, srez Lopare, zemljoradnik, zbog toga što je koncem 1946. i početkom 1947. otrovao stoku u poljoprivrednoj zadruzi u Koraju osuđen je presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko 265/47 od 23. aprila 1947. na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. juna 1947. u Tuzli.
26. Lubina Nikola, sin Martina u Lucije rođene Raduš, rodom iz Pješevca, srez Stolac, nastanjen u Tuzli, gostioničar, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 91/45 od 24. oktobra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. januara 1946. u Tuzli u 19,45 sati. Vlast je dopustila da svećenik fra Bernardin Matić obavi obred ispovijesti i pričesti nad osuđenikom.
27. Mesić Ivan, sin Petra i Ike rođena Trkanj, rođen 1902. u Udbini, Lika, sa prebivalištem u Vinkovcima, zbog zločina koji mu se pripisuju kao ustaškom taborniku u Bijeljini tokom rata (mada je prije rata pripadao komunističkom pokretu), presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 38/46 od 6. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. maja 1946. u Bijeljini.
28. Mijić zvani Vinkić Srećo iz Grebnice, sin Tunje i Kate rođene Dubravac, rođen 14. avgusta u Grebnicama, srez Bosanski Šamac, zemljoradnik, u istražnom zatvoru od 8. oktobra 1945, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 99/45 od 8. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 30. septembra u Tuzli u 19,00 sati.
29. Montani Vječeslav, sin pokojnog Vicka i Katice rođene Kondenaro, rođen 21. septembra 1901. u Splitu, sa prebivalištem u Sušaku, policijski činovnik, oženjen i imao jedno dijete, u zatvoru od 23. aprila 1945. godine. Početkom Drugog svjetskog rata bio kotarski predstojnik najprije u Gradačcu, a od avgusta 1941. u Brčkom. Presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 342/46 od 11. avgusta 1946. osuđen na smrtnu kaznu vješanjem. Kazna je izvršena 23. novembra 1946. u 19,00 sati u Tuzli.
30. Puškarić Marijan, sin Mate i Jele rođene Garić, rođen 21. decembra 1923. u Tramošnici, srez Gradačac, po zanimanju zemljoradnik, pisar i šofer, u istražnom zatvoru od 25. oktobra 1945. Presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 219/46 od 19. juna 1946. osuđen na kaznu smrti vješanje, ali je kasnije, u Odluci Prezidijumu o odbacivanju žalbe, navedeno da će se kazna izvršiti strijeljanjem. Kazna izvršena 5. oktobra 1946. u Tuzli u 19,00 sati.

31. Redžić Mujo, sin Huse i Mulije, rođen 1913. u Atmačićima, srez Bijeljina, musliman, rudarski radnik, oženjen bez djece, nepismen, stupio u ustašku miliciju i počinio ratne zločine, zbog čega je presudom Okružnog suda u Tuzli od 17. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. maja 1947. godine.
32. Suljkanović zvani Begić Alija, sin Muharema i Hanke rođene Kahrimanović, rođen 1908 u Raincima, Zvornik, zemljoradnik, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 244/47 od 27. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 24. septembra 1947. godine.
33. Šuvalić Lelija, sin Alije i Minje rođene Avdić, rođen 27. marta 1916 u Repinom Brdu, sa prebivalištem u Brčkom, oženjen, bez djece, u zatvoru od 16. decembra 1945, presudom Okružnog suda u Tuzli broj Ko: 179/46 od 15. maja 1946. osuđen na smrt vješanje. Kazna izvršena 22. jula 1946. u 20,00 sati u Tuzli.
34. Tubić Ivo, nezakoniti sin Tubić Ane, rođen 1916. u Dizdaruši, srez Brčko, oženje, otac jednog djeteta, obučar, presudom Okružnog suda u Tuzli broj 424/46 od 18. januara 1947. osuđen na smrt vješanjem. Odlukom Prezidijuma Narodne skupštine FNRJ kazna vješanjem zamijenjena kaznom strijeljanjem. Kazna izvršena 17. jula 1947. u Tuzli.
35. Zukić Ibrahim, sin umrlog Derviša i majke Hasnije rođene Kačević, rođen 1922. u Miločevićima, srez Srebrenica, u istražnom zatvoru od 23. februara 1946, presudom Okružnog suda u Tuzli broj ko: 246/46 od 24. maja 1946, osuđen na smrt vješanjem. Kazna je izvršena 22. jula 1946. u 20,00 sati na večer u Tuzli.

OKRUŽNI SUD, DOBOJ

1. Bagarić Šimun, pokojnog Joze i Anđe rođene Raštagorac, rođen 1907. u Kupresu, radnik iz Zavidovića, presudom Okružnog suda u Doboju broj 71/45 od 17. decembra 1945. Osuđen na kaznu 15 godina lišenja slobode sa prinudnim radom, ali je Vrhovni sud BiH 9. marta kaznu promijenio u – smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. maja 1946. u Doboju.
2. Boban Nikica, iz Zavidovića, presudom Okružnog suda u Doboju od 21. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 25. marta 1947. godine.
3. Čaktaš Niko, sin Jurin i Mare rođene Pepić, rođen 1921. u Donjoj Dubici, srez Odžak, zemljoradnik, neoženjen, u zatvoru od 1. februara 1946, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko: 915/46 od 24. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 28. novembra 1946. u Zenici.
4. Damjanović Vojko, zvani Vojislav, sin Ilije i Savke rođene Milošević, rođen 1917. u Riječanima srez Modriča, zemljoradnik, oženjen, otac četvero djece, Srbin, presudom Okružnog suda u Doboju broj 344/46 od 30. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli 4. oktobra 1947. godine, jer je bio u okružnom zatvoru u Tuzli.
5. Didić Ibrahim, sin umrlog Emina i majke Šećere rođene Suljić, rođen 1912. u selu Škalica, srez Gračanica, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko: 141/46 od 5. aprila 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanje. Kazna izvršena 9. jula 1946. u Doboju.
6. Đumić Petar, iz Šnjegotine, rođen 18. jula 1914, presudom Okružnog suda u Doboju broj 10/47 od 28. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. jula 1947. u Tuzli.
7. Đumić Petar, sin Đure i majke Simeune rođene Dušanić, rođen 18. jula 1918. u Banjoj Luci, nastanjen u Srednjoj Šnjegotini, Srbin, privatni namještenik, presudom Okružnog suda u Doboju broj 10/47 od 28. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je izvršena smrtna kazna.
8. Glavanić Josip, sin pokojnog Mirka i Rozine rođene Miler, rođen 1897. u Županji, živio u Doboju, krojač, u zatvoru od 1. juna 1945, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko: 148/45 od 14. januara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 4. aprila 1946. godine.

9. Husić Avdija, sin Begin i Šerife, star 34 godine, musliman, rođen i živio u Rujnici, srez Žepče, oženjen, otac dvoje djece, nepismen, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko 101/46 od 23. marta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. avgusta 1946. u Doboju.
10. Idrizović Omer zvani Kepa, sin umrlog Derviša i majke umrle Nefe rođene Džananbegović, rođen 1894. u Maglaju, obučar, kao pripadnik prvo oružništva, a potom u ustaškog pokreta, sudjelovao u zločinima nad srpskim stanovništvom u okolini Maglaja, te je presudom Okružnog suda u Doboju broj 61/46 od 20. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 3. juna 1946. u Doboju.
11. Jazvić Ivo, sin Matin i Anice rođene Pišković, rođen 12. oktobra 1910. u selu Velika Brusnica, srez Bosanski Brod, zemljoradnik, oženjen i otac 4 djece, nepismen, kao ustaša činio zločine u mjestima Donji Klakari, Velika i Mala Brusnica, te je presudom Okružnog suda u Doboju od 17. decembra 1946. osuđen na smrt vješanjem.
12. Kahrmanović Mehmed iz Doboja, sin Ibrahimov i Have rođene Katušić, rođen 1919. u Brijesnici, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Doboju broj ko: 96/46 od 29. marta 1946. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 13. avgusta 1946. godine. [Kahrmanović Mehmed je bio u „Hrvatskoj legiji“ koja se 1941 borila na frontu protiv SSSR, tamo je ranjen, nakon čega se 1942. vratio u Njemačku i stupio u „Vražju diviziju“ gdje je ostao do 1944. godine. Potom je stupi u ustašku tzv. Pjaninu bojnu i u njenom sastavu se tokom 1944-45 borio protiv NOP-a u okolini Gračanice i Doboja te počinio niz ubistava].
13. Kasapović Velibor, sin Gavrin i Gospave rođene Lipić, rođen 1922. u Vlajićima, srez Teslić, oženjen, bez djece, u zatvoru od 7. jula 1945, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko: 267/46 od 30. avgusta 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 19. novembra 1946. godine u Tuzli.
14. Konstanšek Anton, sin Roberta i majke Ane rođene Tonković, rođen 1900. u Novoj Gradiški (Hrvatska), oženjen i otac 1 djeteta, po zanimanju pilanski činovnik, pismen, kao pripadnik ustaša počinio zločine nad srpskim stanovništvom na području Zavidovića, zbog čega je presudom Okružnog suda u Doboju od 21. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam

napao zapisnik o izvršenoj kazni, ali je kazna izvršena što se može zaključiti iz akta kojega je 15. aprila 1947. MUP BiH uputio Okružnom odboru Tuzla da se kazna izvrši, jer je molba za pomilovanje odbijena.

15. Krajina Ilija, u aprilu 1944 dobovoljno stupio u ustaše i počinio zločine u selu Ularice, te je presudom Okružnog suda u Doboju od 20. januara 1947. osuđen na smrt *vješanjem*. Kazna izvršena u Tuzli 25. marta 1947. godine.
16. Krajinović Ante, sin Antin i majke Jele rođene Janjić, katolik, rođen 1912. u selu Velika Brusnica, srez Bosanski Brod, zemljoradnik, oženjen i otac 2 djece, nepismen, kao ustaša činio zločine u mjestima Donji Klakari, Velika i Mala Brusnica, te je presudom Okružnog suda u Doboju od 17. decembra 1946. osuđen na smrt *vješanjem*.
17. Kurdić Stipo zvani Kurdija, sin pokojnog Marka i Ive rođene Eres, rođen 25. juna 1915. u Šušnjari, srez Derventa, gdje i boravi, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Doboju broj 187/47 od 22. avgusta 1947, osuđen na smrt *strijeljanjem*. Kazna izvršena 5. novembra 1947. u 19 sati.
18. Radić Jovo, sin Riste i majke Jovane rođene Vuković, rođen 1903. u Donjoj Ostružnji, srez Tešanj, Srbin, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko 81/47 od 8. maja 1947. osuđen na kaznu smrti *strijeljanjem*. Radić se nalazio u Okružnom zatvoru u Tuzli. Nisam pronašao zapisnik o izvršenju kazne, ali postoji Odluka Prezidiju Narodne skupštine FNRJ o odbijanju molbe za pomilovanje, te naredba o izvršenju kazne izdate 5. jula 1947. godine.
19. Radić Stjepan, sin Jefte i majke Savke rođene Šušković, rođen 1919. u Donjoj Ostružnji, srez Tešanj, zemljoradnik, Srbin, neoženjen, zbog sudjelovanja u četnicima i počinjenih zločina, presudom Okružnog suda u Doboju od 13. decembra 1946. osuđen na smrt *vješanjem*. Kazna izvršena 27. februara 1947. godine.
20. Radić Vid, sin Riste i majke Jovane rođene Vuković, rođen 1923. u Donjoj Ostružnji, srez Tešanj, zemljoradnik, Srbin, neoženjen, zbog sudjelovanja u četnicima i počinjenih zločina, presudom Okružnog suda u Doboju od 13. decembra 1946. osuđen na smrt *strijeljanjem*. Kazna izvršena 27. februara 1947. godine.
21. Radovanović Boško, sin Mihajla i majke Taše rođene Vudrag iz Liješća, rođen 1901. u Liješću srez Bos. Brod, pismen sa 4 razreda osnovne škole,

Srbin, zemjoradnik sa imanjem 20 dunuma, presudom Okružnog suda u Doboju od 1. januara 1948. zbog priključivanja bandi poslije Drugog svjetskog rata osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u martu 1948. u Tuzli, gdje je bio u zatvoru

22. Šoljić Josip zvani Mazalo, sin pokojnog Mate i majke Anice rođene Kalentić, rođen 28. decembra 1919. u Donjim Kladarima, srez Modriča, oženjen i otac jednog djeteta, u zatvoru od 19. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko: 213/46 od 10. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena u Zenici 29. oktobra 1946. godine.
23. Tomas Lovro, sin Antin i majke Marije rođene Maras, rođen 12. septembra 1922. u Aginom Selu, srez Derventa, po zanimanju zemljoradnik, Hrvat, neoženjen, zbog aktivne saradnje sa bandom poslije rata i počinjenih zločina u srezu Derventa, presudom Okružnog suda u Doboju od 31. decembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Tuzli, gdje je bio u zatvoru u martu 1948. godine.
24. Udovčić Ivan zvani Zec, sin pokojnog Marka i Rade (?) rođene Vilić, rođen 15. maja 1921. u Potočanima, srez Odžak, presudom Okružnog suda u Doboju broj Ko 110/46 od 2. maja 1947. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena najvjerovatnije 7. jula 1947. u Tuzli, a svakako prije 11. jula 1947, jer toga dana Odjeljenje za unutrašnje poslove Okružnog izvršnog odbora Tuzla dostavlja MUP-u BiH akt o strijeljanju, ali ne i zapisnik.

OKRUŽNI SUD, BANJA LUKA

1. Ajanić Hasan, sin Osmanov, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 472/46 od 6. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenoj presudi
2. Barišić Slavko, sin pokojnog Ivana i majke Jelene rođene Klečina, rođen 1908. u Ivanjskoj, srez Piskavica, živio u Zagrebu, općinski bilježnik, katolik, Hrvat, pismen, oženjen, bez djece, kao poćinski bilježnik u Bos. Aleksandrovcu, odmah početkom rata pridružio se ustašama, postao saradnik UNS, a krajem 1943. stupio je u Župsko redarstvo u Banjoj Luci. Od ljeta 1944 ušao je u Glavno redateljstvo za javni red i sigurnost u Zagrebu, gdje je ostao do kraja rata, te je zbog počinjenih ratnih zočina presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 4. septembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 29. marta 1947. godine.
3. Bašić Mustafa, sin umrlog Šerifa i majke Haseme rođena Arnautović, rođen 1895. u Ljubiji, srez Prijedor, pristupio ustaškom pokretu i kao ustaški rojnik sudjelovao u zločinima nad srpskim stanovništvom u Ljubiji tokom 1941, te je presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 92/45 od 27. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. juna 1946. u 6,00 sati u Banjoj Luci.
4. Bašić Sulejman, sin Hasanov, rođen 1911. u Ljubiji, rudarski radnik, oženjen i otac petero djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 210/46 od 23. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. avgusta 1947. u Banjoj Luci.
5. Bećirović Meho, sin umrlog Osmana i majke Mejre rođene Mešić, rođen 1899. u Dubočanima, srez Ključ, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 325/46 od 26. februara 1946. osuđen je na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 26. septembra 1946. godine u 5,30 minuta.
6. Bosnić Šerif, sin Mustafe i Đule rođene Kekić, rođen 1901. u Bosanskom Novom, željeznički radnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 41/45 od 15. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. aprila u 6 sati u Boriku (Banja Luka).
7. Božić Jozo, sin Marijanov, i pokojne Mare, rođene – Čenić, rođen 1895. u Sasini, srez Sanski Most, po zanimanju trgovac, katolik, oženjen, otac dvije djece, u ratu ustaški tabornik u Sanskom Mostu. Presudom Okružnog

- suda u Banjoj Luci broj 1029/46 od 7. avgusta 1946. usuđen na kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom u trajanju od 20 godina. Međutim, Vrhovni sud BiH je 20. oktobra 1946. kaznu promijenio i osudio Božić Jozu na kaznu smrti strijeljanjem. Presuda izvršena 20. decembra 1946, u 6,30 na groblju Borik u Banjoj Luci.
8. Cvitanović Ivan, Presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 1174/47 od 23. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. juna 1947. u Banjoj Luci.
 9. Čarković Josip, sin pokojnog Petra, i majke Jelene rođene Mišković, rođen 1902. u Bukviku, srez Bosanska Gradiška. Okružni sud u Banjoj Luci ga je osudio na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 12. jula 1947. u 4,00 sata na groblju Borik u Banjoj Luci.
 10. Čehić Rašid, sin Sulejmanov i majke Šekere rođene Kadirić, rođen 1903 u mjestu Suhače kod Bosanskog Novog, zemljoradnik, oženjen s Nurom rođenom Džafić, otac 6 djece, nepismen, u ratu bio u ustašama, kasnije prešao u 13. SS „Handžar“ divziju, bio u Njemačkoj, Francuskoj i Poljskoj, potom se vratio u zemlju, sudjelovao u borbama protiv partizana i predao se na Sremskom frontu 7. septembra 1944. (tada se 700 pripadnika SS divizije predalo patizanima), potom je bio u partizanima, a kada su partizani krenuli u operaciju oslobađanja Sarajeva, on je ostao na gradnji jedne kuću u srezu Zvornik, gdje je uhapšen 13. aprila 1946. godine. Presudom Okružnog suda od 1.2.1947. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Presuda izvršena 7. aprila 1947. u 5,00 sati u jutro na groblju Borik u Banjoj Luci.
 11. Čengić Jozefina, kćerka Ivana Domrića i Marije rođene Levis, žena Zvonimirova, rođena 1895. u Pazariću, nastanjena u Banjoj Luci, zbog toga što je tokom rata bila ustaški, a potom i njemački tajni agent, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 67/45 od 7. decembra 1945, osuđena na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. maja 1946. u 6,00 sati u jutro u Banjoj Luci.
 12. Čirkinagić Midhat, zvani Midho, sin u mrlog Muharema i majke Rasime rođene Zulić, star 40 godina, rodom iz Prijedora, sa prebivalištem u Bos. Kostajnici, krojač, oženjen, otac troje djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1042/46 od 20. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. avgusta 1947. godine.

13. Ćorić Stipo, sin Mate i majke Marije rođene Marković, rođen 1907. u Mrkonjić Gradu, sa prebivalištem u Sanskom Mostu, oženjen, otac četvero djece, trgovac, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1028/46 od 23. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. oktobra 1947, u mjestu Borik u Banjoj Luci.
14. Ćorković Josip, sin pokojnog Petra i Jelene rođene Mišković, rođen 1902. u Bukviku, srez Bosanska Gradiška, općinski bilježnik, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1313/46 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. jula 1947. godine u 4,00 sata u jutro u mjestu Borik u Banjoj Luci.
15. Dubica Hasan zvani Hasica iz Vrpolja, sin umrlog Hasana i majke Melke rođene Redžić, star 36 godina, po zanimanja „kafanar“ [vjerovatno krčmar, H.K.] presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 313/46 od 21. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna je izvršena 1. septembra 1946. u 5 sati.
16. Duraković Muharem, sin umrlog Salke i Kade rođene Ćustić, rođen 1886. u Bosanskom Novom, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 300/45 od 3. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. aprila u 6,00 sati u Boriku (Banja Luka).
17. Fetahović Husein, zvani Čaruga, sin Jakuba i majke Neze rođene Gromilić, star 23 godine, zemljoradnik, rodom iz Velečeva, srez Ključ, s prebivalištem u Bosanskom Novom, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci br. Ko: 87/45 od 3. januara 1946. osuđen je na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 23. avgusta 1946. u 4,00 sata u jutro u Banjoj Luci.
18. Gagula Luka, sin Ivanov i majke Jele rođene Aleksić, rođen 1921. u sela Drakulić, srez Banja Luka, radnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 1107/46 od 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. juna 1947. u Banjoj Luci.
19. Ganić Jozefina, kći Franje i majke Mare rođene Klečina, rođena 1921. u selu Šimići, srez Banja Luka, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 10. januara 1948. osuđena na smrt strijeljanjem, zbog saradnje sa bandom i svirepog ubistva svoga muža Nike Ganića. Kazna smrti strijeljanjem izvršena u Banjoj Luci 18. marta 1948. u 5 sati.

20. Golub Andrija, sin Ivana i majke Anđe rođene Blažević, rođen 1897. u mjestu Šargovci, srez Banja Luka, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 1107/46 od 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. juna 1947. u Banjoj Luci.
21. Gusti Majer, sin Ignaca i majke Paule rođene Matić, građevni činovnik, rođen 1911. u Zavidovićima, nastanjen u Bos. Dubici, pismen, završio 6 razreda gimnazije, udovac, otac jednog djeteta, Hrvat, katolik, ima 38 dunuma zemlje u Bos. Dubici, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 4. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 14. aprila 1947. godine u 5,00 sati u jutro na groblju Borik u Banjoj Luci.
22. Herceg Mato, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 250/46 od 22. oktobra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
23. Hikl Leopold, sin Dragutinov, rođen 1911. u Sarajevu, prebivašite u Zenici, po zanimanju građevinsko-tehnički činovnik željezare u Zenici, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 210/46 od 23. maja 1947. zbog zločina u Ljubiji tokom Drugog svjetskog rata osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. avgusta 1947. u Banjoj Luci
24. Ikanović Ahmet zvani Brokim, sin umrlog Ibri i majke Hanke rođene Ogrošević, rođen 1922. u mjestu Stijene, srez Cazin, sa prebivalištem u Bos. Kostajnici, musliman, po zanimanju pekarski pomoćnik, pismen sa završena 4 razreda osnovne škole, neoženjen, slabog imovnog stanja, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 11. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanje. U grupi osuđenika na smrt pobjegao iz Okružnog zatvora 19. oktobra 1946. godine. Prema izvještaju Odjeljenja za Unutrašnje poslove okruga Banja Luka od 8. januara 1947, od bjegstva do tada prilikom potrage ubijeno je 11 osuđenika, ali se ne navodi da li je među ubijenim i Ahmet Ikanović.
25. Ikanović Habib, sin umrlog Ibri, rođen 1911. u Ljubiji, zemljoradnik, otac četvero djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 210/46 od 23. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. avgusta 1947. u Banjoj Luci
26. Ivanović Pavo, sin Jakova i majke Janje rođene Majstorović, rođen 1902. u Klijevcima, srez Sanski Most, po zanimanju kovač, oženjen i otac 5 djece, pismen, samouk, Hrvat, zbog počinjenih zločina nad Srbima u Vrpolju

tokom 1941, koje je počinio „u društvu sa ostalim ustašama“, a kasnije i zbog sudjelovanja u borbama protiv partizana kao domobran, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci br. ko: 1306/46. od 24. decembra 1946. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanje. Kazna izvršena 22. februara 1947. godine.

27. Jakelić Pavle, sin Ante i Mare rođene Kovačević, rođen 1900. u selu Kozinci, srez Bosanska Gradiška, građevinski radnik, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1313/46 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt vješanjem. Presuda izvršena 12. jula 1947. u 4,00 sata u jutro na groblju Borik u Banjoj Luci.
28. Jakić Mato, sin Ivanov, rođen 1906. u Korotišću, srez Kotor Varoš, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 991/46 od 12. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 17. juna 1947. u Banjoj Luci.
29. Janković Franjo zvani Paprikar, sin Tome i Ruže rođene Perković, rođen 1904. u Potočanima, srez Livno, Hrvat, radnik, nepismen, oženjen i otac 3 djece, nastanjen u Bijeljini, kao ustaša sudjelovao u hapšenju i otpremanju u logore Srba i Jevreja iz Bijeljine, te počinio i druge zločine, zbog čega je presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 17. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. marta 1947. godine.
30. Jarak Mijo, sin Ivanovo, presudom Okružnog suda u Mostaru od 10.1.1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenoj presudi
31. Jović Zvonko, sin pokojnog Ante i Mare rođene Grbić, rođen 1902. u Banjoj Luci, Hrvat, po zanimanju knjižar, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 1135/46 od 23. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. juna 1947. u Banjoj Luci.
32. Jupek Stipo, zvani Majdandžić, sin Peje i majke Mande rođene Dujić, rođen 1893. u mjestu Liskavice, srez Mrkonjić Grad, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 255/47 od 22. avgusta 1947. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 4. novembra 1947. u 5 sati u jutro u Banjoj Luci.
33. Jurić Ivan, sin Petra i majke Kate, rođen 1910. u Šargovcu, srez Banja Luka, radnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 1107/46

od 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. juna 1947. u Banjoj Luci.

34. Jurić Vid, sin Markov i majke Jele rođene Japundžić, rođen 1902. u selu Kljevci, srez Sanski Most, Hrvat, oženjen sa Anicom rođenom Pavišić i otac 4 djece, nepismen, tesar, zbog dobrovoljnog stupanja u ustašku miliciju i počinjenih zločina nad srpskim stanovništvom, posebno u selu Vrhpolju, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 10. decembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Smrtna kazna izvršena 27. februara 1948. na groblju Borik u Banjoj Luci u 5,30 sati u jutro.
35. Jurišić Mile, sin Pavlov i majke Anđe rođene Jurišić, rođen 1903. u selu Kljevci, srez Sanski Most, zemljoradnik, pismen, Hrvat, oženjen s Martom rođenom Ivanković iz Kljevaca i otac 5 djece, zbog dobrovoljnog stupanja u ustašku miliciju i počinjenih zločina nad srpskim stanovništvom, posebno u selu Vrhpolju, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 10. decembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Smrtna kazna izvršena 27. februara 1948. na groblju Borik u Banjoj Luci u 5,30 sati u jutro.
36. Kantarević salih, sin Smaila, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1178/46 od 20. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
37. Kantarević Salih, sin Smaila i Hanke rođene Ljubijanac, rođen 1906. u mjestu Suhača, srez Bos. Novi, zemljoradnik, musliman, oženjen s Ajišom rođenom Dedić, otac 4 djece, nepismen, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci 20. novembra 1946. osuđen na kaznu zatvora, ali je Vrhovni sud NRBiH 6. decembra 1946. kaznu preinačio u smrtnu strijeljanjem. Kazna izvršena 31. januara 1947. godine.
38. Karahodžić Alija, rođen 1922. u selu Lolići, srez Jajce, mehaničar, oženjen, otac jednog djeteta, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 171/47 od 12. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nije mi poznato kada je kazna izvršena.
39. Keranović Mehmed, sin Omera i majke Sulte, rođen 1906. u mjestu Hrustovo, srez Ključ, zemljoradnik, otac četvero djece, u zatvoru od 20. novembra 1945, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 864/46 od osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 18. oktobra 1946. u 6 sati u jutro u Banjoj Luci.

40. Kolar Franjo, sin pokojnog Antuna i Elze rođene Tofand, star 25 godina, rođen 1922. i sa prebivalištem u Zagrebu, po zanimanju konobar, katolik, Hrvat, neoženjen, pismen sa 4 razreda osnovne škole i 3 razreda trgovačke škole, u Zagrebu 1941. stupio u ustaše, pa došao u Bos. Gradišku gdje je najprije bio kao ustaša, a potom prešao u njemački Gestapo i vršio zločine nad stanovništvom okolnih sela. Presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 3. novembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. januara 1948. godine.
41. Kolonić Ibrahim, sin umrlog Huseina i Hanke rođene Mulabdić, rođen 1910. u Prijedoru, posljednje prebivalište u Osijeku, bivši policijski činovnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1004/46 od 7. juna 1946. osuđen je na smrtnu kaznu vješanjem. Dan prije izvršenja smrtne kazne, 22. avgusta 1946. oko 11,15 minuta, on je, međutim, izvršio samoubistvo vješanjem u zatvoru u Banjoj Luci. Sutradan, u petak 23. avgusta, njegov leš je ipak u 4,15 minuta donesen u mjesto Borik, gdje se trebala izvršiti kazna, te je ljekar konstatirao da se radi o mrtvacu koji je izvršio smoubistva, kako je to navedeno u izvještaju Uprave Okružnog zatvora u Banjoj Luci.
42. Komarević Huso, sin Rašida i majke Hate rođene Varmazović, rođen 1913. u Ljubiju, presudom Okružnog suda Banja Luka broj Ko: 86/45 od 27. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. aprila 1946. godine u 6,00 sati Boriku, Banja Luka.
43. Kovačević Filip zvani Pile, sin pokojnog Marka i majke Ivke rođene Sirovina, rođen 1905. u selu Podbrđe, srez Kotor Varoš, zemljoradnik, katolik, otac desetero djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 991/46 od 12. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 17. juna 1947. u Banjoj Luci
44. Krizmanić Marija, žena Ivana Krizmanića, rođena Čičić, kći Stefana i Terezije rođene Vajndorfer, rođena 1901. u Donjoj Lendavi, sa boravištem u Banjoj Luci, bez djece, vjere katoličke, domaćica, presudom Okružnog suda u Banjoj Luc broj Ko 588/45 od 11. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 31. jula 1946. u Banjoj Luci.
45. Krpo Ivan, sin Nikole i majke Marije rođene Došen, rođen 1915. u selu Zagrađe, srez Ključ, po zanimanju šumski radnik, oženjen i otac petero

- djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1302/46 od 15. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 24 decembra 1947. godine.
46. Kukula Viktor, sin Jozefine Kukule iz Prijedora, po zanimanju brico, katolik, pismen, oženjen i otac jednog djeteta, kao vatrogasac, skupa s ostalim vatrogascima koji su pridodati ustašama prilikom pokolja nad Srbima u Prijedoru 1941, aktivno u sudjelovao u tim pokmoljima, te je presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1170/46 od 18. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 22. februara 1947. godine
47. Leopold Frank, sin umrlog Antona i Marije rođene Lapanja, rođen 1899. u Trbuši, srez Gorica, namještenik stolarske radionice Dječijeg doma „Danko Mitrov“ u Budžaku (Banja Luka), neoženjen, pismen sa 4 razreda osnovne škole, Slovenac po nacionalnosti, u Banjoj Luci živi od 1932, zbog toga što je 1946. u domu nasilno obljudbio nekoliko malodobnih djevojčica ratne siročadi, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. marta 1947. godine.
48. Lovrić Nikola, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 456/46 od 18. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
49. Majkić Valentin, sin Petrov i majke Marije rođene Vrbljanin, rodnom iz Novske, rođen 1914, po zanimanju mlinar, katolik, oženjen i otac jednog djeteta, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1123/46 od 17. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. oktobra 1947.
50. Marić Tomislav, sin Ilijin i pokojno Mare, rođene Vidović, rođen 1912, Hrvat, oženjen, otac dvoje djece, bivši optšinski namještenik, uhapšen 24. jula 1945, u ratu jedno vrijeme zamjenik ustaškog stožernika u Banjoj Luci Feliksa Nedjelskog, zatim bio ustaški zastavnik u logoru u Jasenovcu, Staroj Gradiški i Lepoglavi, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 4. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 7. aprila 1947. u 5,00 sati u jutro na groblju Borik u Banjoj Luci.
51. Marinović Mato zvani Biber, sin pokojnog Stipe i Mare rođene Tičić, rođen 1904. u selu Kozinci, srez Bosanska Gradiška, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1313/46 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 12. jula 1947. godine u 4,00 sata u jutro na groblju Borik u Banjoj Luci.

52. Miletić Franjo, sin Mile i Marije rođene Mešić, star 21 godinu rođen 1926. u mjestu Sveti Rok, Gračac (Hrvatska), zemljoradnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1313/46 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 12. jula 1947. u 4,00 sata na groblju Borik u Banjoj Luci.
53. Mostarčić Markan, sin pokojnog Marka i Mande rođene Popović, rođen 1891. u Bosanskoj Gradiški, oženjen, bez djece, bivši kotarski predstojnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1313/46 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt vješanjem. Umro u zatvoru 25. juna 1947. hodine.
54. Murić Šaban, sin Salke i majke Ajke rođene Dervić, rođen 1903. u mjestu Tržac, srez Cazin, radnik, musliman, pismen-samouk, zbog sudjelovanja u ustaškom pokretu i ratnih zločina počinjenih nad Srbima, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 26. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u 6,30 u jutro.
55. Murić Šaban, sin Salkin, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11/92 od 26. Novembra 1946. Osuđen na smrt strijeljanjem.
56. Nanur Viktor, sin Ivanov, rođen 1899. u Budžaku, srez Banja Luka presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenju kazne.
57. Nuhanović Bajro, sin Šabanov, i majke Hate rođene Sušić, star 19 godina, rođen 1928. u selu Večići, srez Kotor Varoš, musliman, oženjen bez djece, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 991/46 od 12. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 17. juna 1947. u Banjoj Luci.
58. Očkić Šemso, sin umrlog Huse i Šerife rođene Zejnić, rođen 1912. u Demiševcu, srez Sanski Most, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1159/46 od 31. decembra 1946. na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 22. februara 1947. godine.
59. Orešković Ljubomir, sin Franje i majke Marije rođene Žeravica, rođen 1911. u Bosanskoj Krupi, sa boravištem u Ključu, po zanimanju slastičar, oženjen, otac jednog djeteta, pravoslavac, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1179/46 od 18. februara 1947. osuđen na kaznu od 20 godina, ali je Vrhovni sud 3. aprila 1947. kaznu preinačio u smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. maja 1947. u 4,00 sata u Banjoj Luci.

60. Penava Omer, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 365/46 od 28. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
61. Petrović Franjo, sin pokojnog Mije, rođen 1896. u Starom Majdanu, sa prebivalištem u Banjoj Luci, zbog sudjelovanja u ustaškom pokretu, a posebno sudjelovanje u masovnom ubistvo Srba rudara u rudniku Rakovcu 7. februara 1942, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 83/45 od 28. decembra 1945. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 17. maja 1946. u 6,00 sati u jutro u Banjoj Luci.
62. Popović Ilija, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem
63. Popović Ilija, sin pokojnog Joze, rođen 1906. u Malom Prnjavoru, srez Banja Luka, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko 1107/46 od 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna nije izvršena jer je osuđeni umro 29. maja 1947. godine.
64. Prajz Jako zvani Drven, sin Jure i majke Anjuše, rođena Anušić, star 41 godinu, rođen 1905. u Slatini, srez Kotor Varoš, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 991/46 od 12. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 7. jula 1947. u Banjoj Luci.
65. Pupiće Zuhdija, sin umrlog Osmana i majke Fate rođene Zonić iz Gornje Sanice, srez Ključ, ubijen prilikom pokušaja bijega zatvorenika iz Okružnog zatvora u Banjoj Luci 19. oktobra 1946. godine. Nisam našao presudu, ali se iz Izvještaja vidi da su taj pokušaj bijega izveli 30 osuđenih na smrt, te da su neki pobijeni, među kojima i Pupiće Zuhdija. Okružni sud u Banjoj Luci je 26. novembra 1946. donio Rješenje o obustavljanju daljeg postupka protiv Zuhdije Pupiće, jer je on 19. oktobra ubijen prilikom pokušaja bijega iz zatvora.
66. Rekić Šerif, sin Crnke i majke Fate rođene Kararić, rođen 1904. u selu Trnjani, kod Kozarca, srez Prijedor, kao pripadnik ustaškog pokreta počinio zločine u selima oko Kozarca (Lamovita, Gornji Garevci, Balta Jaruge i Đorđe Polje), te je presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 124/45 od 31. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. aprila 1946. u 6,00 sati u Banjoj Luci.

67. Rešić-Pašić Himzo, sin Nazifa i majke Kade rođene Kvrgić, rođen 1905. u Sanskom Mostu, zemljoradnik, otac sedmero djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1341 od 3. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. oktobra 1947. na groblju Borik u Banjoj Luci.
68. Rosić Dušan, sin pokojnog Nikole i majke Stane rođene Đurđević, rođen 1916. u Šehovcima, srez Mrkonjić Grad, oženjen s Marijom rođenom Vučanović i otac 2 djece, pismen sa osnovnom školom, pravoslavac, zemljoradnik, kao komandir četničke jedinice u Šehovcima počinio ratne zločine, zbog čega je presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1365/47 od 13. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. maja 1947. godine u 4,00 sati na groblju Borik i Banjoj Luci.
69. Safić Redžo, sin Husin, rođen 1900. u Bos. Novom, musliman, kafenar – radnik, oženjen, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 16. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Bio duže vremena bolestan, ali kao osuđenik na smrt nije mogao biti upućen u bolnicu, pa je u zatvoru umro 21. februara 1947. prije izvršenja presude.
70. Santra Mijo, rođen 1906. u mjestu Kupres, srez Bugojno, sin Franjin i majke Ruže rođene Lozančić, prija rata mesarski pomoćnik, katolik, oženjen i otac jednog djeteta. Živio u Banjoj Luci. Presudom Okružnog suda u Banja Luci broj 1199/46 od 2. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. februara 1947, u 6,30 na groblju Borik u Banjoj Luci.
71. Strilić Mile, sin Jove i majke Ljubice rođene Ećimović, rođen 1893. u selu Bukovice, srez Bosanska Gradiška, po zanimanju zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 786/46 od 13. aprila 1946. osuđen je na kaznu smrti vješanjem. [Prvobitnu presudu i kaznu smrti vješanjem potvrdio je i Vrhovni sud, ali se, vjerovatno po nakoj inerciji, u Odluci Prezidijuma Narodne Skupštine FNRJ od 10. avgusta 1946, kojom se odbacuju žalbe na prvobitnu presudu, navodi da će kazna biti izvršena strijeljanjem. Kazna strijeljanjem je i izvršena 12. septembra 1946. u 5 sati u jutro].
72. Šećerbegović Muho, sin Sulejmana i majke Devle rođene Cerić, rođen 1888. u Sanici Gornjoj, po zanimanju zidar. Presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 324/46 od 25. februara 1946. osuđen je na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 5. avgusta 1946. godine.

73. Urumović Konstantin, sin pokojnog Koste i majke Ladislave rođene Pažar, rođen 1911. u Tuzli, sa prebivalištem u Sarajevu, po zanimanju sudija, završio Pravni fakultet, oženjen, otac dvoje djece, katolik, u ratu kotarski predstonik u Mrkonjić Gradu, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 15. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 7. aprila 1947. u 5,00 sati u jutro na groblju Borik u Banjoj Luci.
74. Vasić Ilija, sin Cvijin i majke Milije rođene Despotović, rođen 1920. i nastanjen u mjestu Vrbjani, srez Ključ, zemljoradnik, neoženjen, Srbin, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 1073/46 od 22. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 21. aprila 1947. u 5,00 sati, na groblju Borik u Banjoj Luci.
75. Vidaković Mirko, sin Kuzmanov, rođen 1912. u Zelčinu, srez Valpovo, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci od 27. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenju kazne.
76. Vlaho Milivoj, sin Ivana i majke Delfe rođene Cigić iz Mostara, rođen 9. jula 1898. u Mostaru, oženjen, otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 389/47 od 12. septembra 1947, zbog zločina počinjenih na prostoru Sanskog Mosta, osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 17. novembra 1947. godine. Odsjek unutrašnjih poslova Gradskog izvršnog odbora u Banjoj Luci se 18. novembra 1947. žalio MUP-u BiH da uprava Okružnog zatvora nije na vrijeme postavila vješala, a i konopac je bio tanak, pa je osuđenih dva puta prekidao taj konopac, odnosno padao sa vješala, „i tek treći put, kada smo konopac omotali nekim kablom, postavili smo imenovanog na vješala i tako izvršili kaznu“.
77. Volf Hajnrih, sin Jaroslava i Elizabete rođene Volf, rođen 1909. Dalmanhorstu u Njemačkoj, iz Štrbaca srez Prnjavor, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 102/45 od 28. decembra 1945. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 23. avgusta 1946. u 4,00 sati u jutro u Banjoj Luci.
78. Zulaović Hasan, presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj 482/46 od 9. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
79. Živković Milan, sin pokojnog Gavre i majke Vide rođene Milijašević, rođen 1912. u selu Mravice, srez Prnjavor, po zanimanju zemljorandik, u vrijeme Kraljevine Jugoslavije dva puta osuđivan zbog krađe, u istražnom

zatvoru od 11. avgusta 1945. godine. Presudom Okružnog suda u Banjoj Luci broj Ko: 837/46 od 1. maja 1946. godine osuđen na kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom od 18 godina. Međutim, Vrhovni sud BiH je 13. jula 1946. presudu preinačio u kaznu smrti vješanjem. Kazna izvršena 7. oktobra 1946. u Banjoj Luci.

OKRUŽNI SUD, MOSTAR

1. Ajanić Hasan, sin Osmanov i Zulke rođene Sejfo, rođen 1902. u Stocu, radnik, oženjen i otac četvero djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 472/46 od 6. decembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. godine.
2. Azinović Anto zvani Tonće, sin pokojnog Mate i majke Anđe rođene Zovko, rođen 13. juna 1914. u Mostaru, sa prebivalištem u Konjicu, po zanimanju brijač, a od 1942. željeznički zvaničnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 232/46 od 18. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. novembra 1946. u Mostaru.
3. Bećo Mahmut-Mašo, sin umrlog Mehe i majke Mejre rođene Mutilović, rođen 1910. u Berkovićima, srez Stolac, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 325/46 od 8. avgusta 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 28. novembra 1946. u Mostaru.
4. Begić Pašo, sin umrlog Smaila i majke Zejne rođene Dizdar, rođen 1910. u Čapljini sa prebivalištem u Tasovčićima, po zanimanju zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 161/46 od 13. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Presuda izvršena 1. oktobra 1946. u Mostaru.
5. Bender Miho, sin pokojnog Nike i majke Mare, rođen 5. septembra 1901. u Veljoj Međi, zemljoradnik, oženjen i otac 5 djece, pismen samouk, Hrvat, zbog učešća u ustaškom pokretu i počinjenih zločina presudom Okružnog suda u Mostaru od 20. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. februara 1947. godine.
6. Benić Šimun, sin pokojnog Stojana i majke Delefe rođene Turudić, rođen 1910. u Mostaru, bivši policijski agent, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 70/46 od 16. aprila 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. jula 1946. u Mostaru.
7. Beno Boško, sin pokojnog Jozе iz Hotnja, srez Čapljina, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 308/46 od 21. avgusta 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 28. novembra 1946. u Mostaru.
8. Berberović Tahir, umrlog Huse i majke Munte rođene Trtak, rođen 1897. u Ljubinju, zemljoradnik, oženjen i otac petero djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 469/46 od 10. decembra 1946. osuđen na kaznu zatvora

- u trajanju pod 20 godina, ali je Vrhovni sud NR BiH kaznu promijenio u smrt strijeljanjem. Presuda izvršena 28. januara 1947. u Mostaru.
9. Brajić Savo, sin Nikolin i majke Mare rođene Proviđalo, rođen 1894. u Glavinićima, po zanimanju preduzimač, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 55/46 osuđen na smrt vješanjem, ali je Prezidijum narodne skupštine FNRJ zamijeni kaznom smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 16. jula 1946. u Mostaru.
 10. Burek Adem, sin umrlog Muje i majke Mejre rođene Berak, rođen 1915. u selu Kapavici, srez Ljubinje, po zanimanju zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 289/46 od 26. juna 1946, osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 1. oktobra 1946. u Mostaru.
 11. Burek Mustafa, sin umrlog Bećira i majke Najle rođene Ramić, rođen 24. juna 1909. u Kapavici, srez Ljubinje, zemljoradnik, pismen samouk, neoženjen, musliman, zbog učešća u ustaškom pokretu i počinjenih zločina presudom Okružnog suda u Mostaru 27. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. februara 1947. godine.
 12. Burek Salko, sin umrlog Ahmeta i majke umrle Zibe rođene Žustra, rođen 1891. u selu Kapavici, srez Ljubinje, zemljoradnik, oženjen i ima jedno dijete, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 329/46 od 25. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 15. novembra 1946. u Mostaru.
 13. Burić Pero, pokojnog Marka i majke Marije rođene Bukić, rođen 1907. u Ravnom, srez Ljubinje, zidar, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 31/45 od 22. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 11. decembra 1945. u Mostaru u 17 sati. Kaznu je izvršila vojska Narodne odbrane, a leš je sahranjen na licu mjesta (strelište mostarskog garnizona „Strelište“).
 14. Burum Nikola, sin Mate i majke Ivane rođene Lučić, rođen 1919. i sa boravištem u mjestu Orahova Dol, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 284/46 od 10. jula 1946. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 1. oktobra 1946. u Mostaru.
 15. Cvitković Jozo, pokojnog Mate i Kate rođene Rosić, rođen 1910. u Cimu, srez Mostar, zemljoradnik, a od 1942. policajac, presudom Okružnog

suda u Mostaru broj Ko: 26/45 od 23. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. februara 1946. godine u Mostaru u 17,00 sati. Kaznu je izvršila vojska Narodne odbrane, a leš je sahranjen na licu mjesta (strelšte mostarskog garnizona „Strelšte“).

16. Čampara Mahmud iz Gacka, sin umrlog Arifa i majke Halime rođene Spahović, rođen 15. aprila 1902. u Gacku, sa zadnjim prebivalištem u Banjoj Luci, državni službenik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 132/46 od 10. maja 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 24. septembra 1946. u Mostaru.
17. Čuk Petar, sin Tripov i majke Petruše rođene Anđelić, rođen 1902 u selu Ščelice, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 55/46 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. jula 1946. u Mostaru.
18. Demirović Mehmed zvani Meho, sin umrlog Halila i majke Hajrije rođene Kapetanović, rođen 15. novembra 1920. u Gackom, sa boravištem u Stocu, po zanimanju bravar i mehaničar, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 151/47 od 1. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je trebala biti izvršena 15. septembra 1947, ali se Demirović toga dana, prije izvršenja kazne, objesio u ćeliji Okružnog zatvora. Nakon toga je leš prebačen kamionom kod južnog logora i tu ukopan.
19. Đulep Osman, sin umrlog Ahmeta i majke Zejne rođene Lojić, rođen 1893. u Berkovićima, srez Stolac, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 79/45 od 12. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. aprila 1946. u 19,00 sati u Mostaru.
20. Galešić Meho, sin Mujin i majke umrle Munte rođene Sarić, rođen 1912. u Gornjem Hrasnu, srez Čapljina, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko 119/47 od 29. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. jula 1947. u Mostaru.
21. Gelo Anton, sin Jakova i majke Ruže rođene Papić, rođen 24. septembra 1909. u selu Ljubunčići, srez Livno, boravio u Vukovaru, zemljoradnik, oženjen i otac četvero djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 132/47 od 28. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 28. oktobra 1947. u 19,15 u Mostaru.

22. Gelo Stjepan, rođen 1919. u selu Ljubunčići, srez Livno, boravio u Vukovaru, zemljoradnik, oženjen, bez djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 132/47 od 28. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 28. oktobra 1947. u 19,15 u Mostaru.
23. Glavinić Muharem, sin Mustafe i majke umrle Begane rođene Breko, rođen 1. januara 1918. u Begovića Kuli, srez Trebinje, po zanimanju vjeroučitelj u selu Ključ, srez Gacko. Presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 270/46 od 14. avgusta 1946. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 8. novembra 1946. godine.
24. Glogovac Vaso, sin pokojnog Spasoja i majke Vide rođene Vujičić, rođen 1890. i živio u selu Dramiševu, srez Nevesinje, po zanimanju zemljoradnik, oženjen i ima četvero djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 266/46 od 14. juna 1946, osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 22. oktobra 1946. [Skupa sa Vasom na smrt je bio osuđen i njegov mlađi brat Novica – rođen 1899, kojemu je Prezidijum Narodne skupštine FNRJ 30 septembra 1946. kaznu promijenio u kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom u trajanju od 20 godina. Kaznu izdražavao u KPD Zenica].
25. Habul Hilmija, sin Halidov i majke Fatime, rođen 1914. u Trebinju, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko 11/46. od 17. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 6. jula 1946. u Mostaru.
26. Herceg Mato, sin Grge i majke Vide rođene Barbarić, rođen 1891. u Klobuku, sa boravištemu Stocu, državni službenik, udovac i otac petero djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 250/46 od 22. oktobra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. januara 1947. godine.
27. Jašarević Osman, sin umrlog Mehe, rođen 1892. u Berkovićima, srez Stolac, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 74/45 od 28. janura 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. aprila 1946. u 19,00 sati u Mostaru.
28. Jeličić Mato, sin pokojnog Joze i Ruže rođene Ivanković, rođen 20. oktobra 1914. u Počitelju, srez Čapljina, zemljoradnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 201/47 od 7. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 29. novembra 1947. godine.

29. Jovanović Adam, pokojnog Antuna i majke Mare rođene Kordić, rođen 1904. u Čeljevu, srez Čapljina, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 28/45 od 19. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. februara 1946. godine u Mostaru u 17,00 sati. Kaznu je izvršila vojska Narodne odbrane, a leš je sahranjen na licu mjesta (streljište mostarskog garnizona „Streljište“).
30. Komljenović Vjekoslav zvani Keka, sin Pavlov i majke Jelke rođene Vrlić, rođen i živi u Mostaru, po zanimanju brico, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 6/46 od 20. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. aprila u 9,00 sati u Mostaru.
31. Krešo Ilija, sin Ivana i Luce rođene Pivić, rođen 1920. u mjestu Orašac, srez Prozor, Hrvat, neoženjen, nepismen, zemljoradnik, u martu 1942. dobrovoljno stupio u ustaše i borio se protiv NOV i počinio niz zločina nad zarobljenim partizanima, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru 30. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 9. januara 1948. u Mostaru.
32. Krtalić Krešimir, sin Adama i majke Ružice rođene Pavlović, rođen 1909. u Banjoj Luci, stalno nastanjen u Osijek, posljednje prebivalište u Opatiji, po zanimanju advokatski pripravnik, Hrvat, oženjen i otac jednog djeteta, tokom rata jedno vrijeme šef policije u Mostaru, Osijeku i Banjoj Luci, bio istražitelj u Francetićevom zdrugu, da bi kasnije prešao u Karlovac, Osijek i Opatiju, kao šef policije hapsio i mnogo Srba iz Mostara poslao u konclogore Caprag i Dvor na Uni. Presudom Okružnog suda u Mostaru od 5. novembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 9. januara 1948. godine.
33. Kujundžić Pavle, sin Perin i majke Jele rođene Milinković, rođen 1907. u selu Crnići, srez Stolac, oženjen i otac 1 djeteta, zemljoradnik, katolik, Hrvat, kao pripadnik ustaških jedinici počinio ratne zločine u selima oko Stoca, zbog čega ga je Okružni sud u Mostaru presudom od 3. marta 1947. osudio na smrt strijeljanjem. Nisam našao Zapisnik izvršenju presude, ali je kazna sigurno izvršena, jer je molba za pomilovanje odbijena, a MPO BiH je naredio 4. aprila 1947. da se kazna izvrši.
34. Lovrić Mirko, pokojnog Jure, rođen 1898. u Čapljini, gdje je i boravio, gostioničar, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 41/46 od 23.

marta 1946, osuđen je na kaznu smrti vješanjem. Smrtna kazna je izvršena 5. avgusta 1946. godine.

35. Lovrić Nikola, sin Ivana i Matije rođene Jurica, rođen 8. decembra 1912. u Cimu, srez Mostar, zemljoradnik, oženjen i bez djece, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 456/46 od 18. novembra 1946, zbog pripadnosti ustaškom pokretu i zločina u logoru Stara Gradiška, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 28. januara 1947 u Mostaru. (Zanimljivo je da se čak i Emerik Blum pojavio kao jedan od svjedoka protiv Lovrić Nikole).
36. Mandžuka Safet, sin Salkin, presudom Okružnog suda u Mostaru od 16. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Nisam našao zapisnik o izvršenoj presudi
37. Marolt Nikola, sin pokojnog Vjekoslava iz Zagreba, zbog zločina počinjenih u Trebinju tokom rata presudom Okružnog suda u Mostaru broj 12/46 od 16. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. jula 1946. u Mostaru.
38. Merčep Risto, sin Milanov i majke Soke rođene Drašković, rođen 1920. u selu Đedićima, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 55/46 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. jula 1946. u Mostaru.
39. Nedved Rudo, sin Dragin i majke Adele rođene Marković, rođen 1914. u Pazariću, nastanjen u Sarajevu, po zanimanju mašinski bravar, pred rat bio zaposlen u Željezničkoj ložionu u Sarajevu, neoženjen, optužen za ratne zločina u Konjicu, presudom Okružnog suda u Mostaru broj K. 134/46 od 3. maja 1946. osuđen na smrtnu kaznu strijeljanjem. Kazna izvršena 24. septembra 1946. u Mostaru.
40. Nogulica Đuro, sin pokojnog Marka i Janje rođene Stanković, rođen 1901. u selu Rečica, srez Čapljina, monopolski radnik katolik, Hrvat, pismen samouk, oženjen i otac 5 djece, pristupio ustašama i počinio zločine nad srpskim stanovništvom u selima oko Čapljine. Presudom Okružnog suda u Mostaru od 14. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. aprila 1947. godine.
41. Obradović Ivan, sin Boškov, rođen u selu Crnoglav kod Čapljine, stupio u ustaše početkom rata i počinio ratne zločine, posebno zbog ubistva Srba

u selu Grahovište, koje je nakon ubojstva, skupa sa ostalim ustašama, bacao u jamu zvanu Gavranica, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru od 30. decembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna strijeljanjem izvršena 7. marta 1948. u 20,00 sati u Mostaru.

42. Palameta Marko, pokojnog Luke i majke Stane rođene Čorko, rođen 1902. i nastanjem u Čavašu – Popovo Polje, općina Ravno, zamljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 32/46 od 26. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Međutim, on je, zbog upale pluća, umro u zatvoru prirodnom smrću 6. marta 1946. u 23.30 i sahranjen je na centralnom groblju u Mostaru.
43. Pancun Adil-Antun, sin pokojnog Ante i majke Marije rođene Kosinožić, rođen 1902. u Novoj Vasi, srez Poreč u Istri, sa prebivalištem u Mostaru, po zanimanju bivši podnadzornik redarstvenih izvidnika, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 280/46 od 8. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 1. oktobra 1946. godine u Mostaru.
44. Paovica Todor, sin pokojnog Ilije i majke Anđe rođene Krstović, rođen 1915. u selu Zasada, srez Trebinje, zbog zločina koje je počinio kao pripadnik četničkog pokreta tokom rata presudom Okružnog suda broj Ko: 5/46 od 17. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 6. jula 1946 u Mostaru.
45. Papac Boško, sin pokojnog Nikola i majke Janje rođene Maslač, rođen 1911. u selu Dabrici, srez Stolac, oženjen i otac 1 djeteta, pismen sa 4 razreda osnovne škole, zemljoradnik, katolik, Hrvat, pristupio ustašama i počinio ratne zločine nad srpskim stanovništvom u selima sreza Stolac, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru od 27. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. aprila 1947. godine.
46. Pažin Pero, sin umrlog Boška i majke Božice rođene Vučina, rođen 17. juna 1912 u selu Hodovu, srez Stolac, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 340/46 od 24. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 8. novembra 1946. godine.
47. Penava Omer, sin umrlog Osmana i majke Fate rođene Šabanović, rođen 1906. u Njivicama, srez Stolac, zemljoradnik, oženjen i otac 3 djece, Musliman, kao ustaša zbog ubistva grupe Srba iz sela Poplati, koje su ubili i bacili u Bodiroginu jamu, presudom Okružnog suda u Mostaru od 22.

avgusta 1946. osuđen na zatvorsku kaznu od 20 godina, ali je Vrhovni sud 10. oktobra 1946. preinačio presudu u kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 21. decembra 1946. godine.

48. Popović Mijo, sin pokojnog Stipe iz Gornjih Rujana, srez Livno, presudom Okružnog suda u Mostaru od 14. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 9. januara 1948. godine.
49. Proleta Petar, sin Nikolin i majke Anđe rođene Perić, rođen 1915. u Pješivici, srez Stolac, Hrvat, zemljoradnik, neoženjen, pismen s 4 razreda osnovne škole, kao divlji ustaša 1941. počinio zločine nad srpskim stanovništvom u selima pobivši nekoliko Srba nad jamom zvanom Vrcuša, kao i zločine nad Srbima u selu Trijeblju, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru od 24. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 18. marta 1947. godine.
50. Radoš Mijo, sin pokojnog Frane i Mare rođene Grgić, rođen 11. februara 1922. u Duvnu, po nacionalnosti Hrvat, šofer-mehaničar, pismen sa 4 razreda osnovne i 3 razreda šegrtske škole, neoženjen, zato što je početkom rata pristupio ustašama i sudjelovao u hapšenju i ubijanju Srba u okolici Duvna, posebno u selima Mokronoge, koje je, skupa sa drugim ustašama, nakon ubijanja bacao u jamu zvanu „Zlibine“, presudom Okružnog suda u Mostaru od 26. novembra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna strijeljanjem izvršena 27. februara 1948. u Mostaru.
51. Raguž Ivan, sin Ivanov i majke Ivane, rođen 1915. u mjestu Pješivica, srez Stolac, godine, katolik, Hrvat, zemljoradnik, oženjen i otac 2 djece, kao pripadnik ustaškog pokreta sudjelovao u pokoljima Srba u srezu Stolac 1941. godine, a posebno da je izvršio zločin na srpskim stanovništvom, i to ubivši jednog čovjeka sa prezimenom Erbez, koji je prvo bio bačen u jamu, ali je uspio pobjeći. Njega je Ivan Raguž sa drugim ustašama ponovo doveo do jame kako bi iz jame izvadio drugog Erbeza, koga su ranije također bili bacili u jamu ali je preživio. Kada je ovaj drugi Erbez izvadio iz jame preživjelog Erbeza, Ivan Raguž je sa još jednim ustašom (Petar Proleta) ubio ta dva Erbeza i ponovo ih bacili u jamu zvanu „Vrcuša“ kod Pješivica, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru od 18. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 3. maja 1947. godine.

52. Rom Jozo, sin pokojnog Ivana i majke Ane rođene Jokić, rođen 1902. u Gornjem Vakufu, mjesto boravka Travnik, bivši kotarski predstojnik u Gacku, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 78/45 od 1. februara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. aprila 1946. u 19,00 sati u Mostaru.
53. Roso Stipan, sin Antin i majke Ruže rođene Kolak, rođen 1910. u selu Drinovci, srez Ljubuški, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 209/46 od 5. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 8. oktobra 1946. u Mostaru.
54. Selimhodžić Arsla, sin umrlog Mehmeda i majke umrle Pende rođene Jakirović, rođen 1914. u Mustaru, šofer iz Mostara, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 27/45 od 27. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. marta 1946. godine u 19,00 sati.
55. Smailhodžić Ahmet, sin Hamdije i majke Fate rođene Korkut, rođen 17. novembra 1920. u selu Dabrice, srez Stolac, musliman, zemljoradnik, samouk, slabog imovnog stanja, bez imetka, neoženjen. Presudom Okružnog suda u Mostaru od 25. aprila 1949. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Mostaru 2. juna 1949. u 22,00 sata.
56. Srinčić Juraj (Đordo), sin Maksov, rođen 1908. u Trebinju, apotekar, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 3/46 od 16. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 6. jula 1946. u Mostaru.
57. Sudar – Rajić Marko, sin pokojnog Ante i majke Kate rođene Bjelić, rođen 1899. u mjestu Bare, srez Ostrožac, oženjen, otac 6 djece, zemljoradnik, Hrvat, pismen samouk, zbog sudjelovanja u ustaškom pokretu i počinjenih zločina presudom Okružnog suda u Mostaru 13. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. februara 1947. godine.
58. Sušak Slavko, sin pokojnog Ilije i majke pokojne Ruže rođene Vreljković, rođen 1919 u Gabeli, srez Čapljina, student medicine, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 28/46 od 5. marta 1946. osuđen na smrt vješanje. Kazna izvršena 6. jula 1946. u Mostaru.
59. Šabović Meho, sin umrlog Ibri i majke Fatime rođene Džapo, rođen 28. avgusta 1914. u selu Plevlja, srez Mostar, pekar, Musliman, oženjen, bez djece, pismen sa završenom osnovnom školom, zato što je već u maju

1941. stupio u ustaše u Nevesinju, a u junu 1941. sudjelovao u zločinima nad srpskim stanovništvom, posebno u selima Drežanj i Udrežnje, zbog čega je presudom Okružnog suda u Mostaru od 23. juna 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. avgusta 1947. godine.
60. Šakotić Dušan, sin Gavrilov i majke Mare rođene Milošević, rođen 1902. u selu Zavidovićima (?) srez Bileća, bivši žandarmerijski narednik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 159/46 od 15. jula 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. septembra 1947. godine.
61. Šarić Muhamed, sin umrlog Mehmeda i majke Fatime rođene Karabeg, rođen 1887. u Stocu, nastanjen u Mostaru, po zanimanju zubar, zbog zločina počinjenih u Trebinju presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 4/46 od 18. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 6. jula u Mostaru.
62. Škobić Branimir, sin Ilije i majke Ane rođene Šimić, rođen 11. maja 1918. u Konjicu, živio u Sarajevu, po zanimanju mehaničar, neoženjen. Presudom Okružnog suda u Mostaru broj 224/47 od 25. oktobra 1947, osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 20. decembra 1947. godine.
63. Šuko Salko, sin Alijin i majke umrle Fate rođene Dugalić, rođen 10. oktobra 1910. u Čapljini, šofer, Musliman, oženjen i otac jednog djeteta, presudom Okružnog suda u Mostaru broj 202/47 od 23. oktobra 1947, osuđen na kaznu smrti vješanjem. Kazna je odlukom Prezidijuma narodne skupštine FNRJ promijenjen u smrt strijeljanjem i izvršena 20. decembra 1947. godine.
64. Tunović Osman, sin umrlog Zejnila i majke umrle Mejre rođene Čampara, rođen 1896. u selu Mrdžanovići, živi u Metohiji, srez Gacko, zemljoradnik, oženjen i ima osmero djece, od strane Vojnog suda XXIX Udarne divizije JA u Trebinju 9. novembra 1944. osuđen na dvije godine teškog prisilnog rada, a nakon djelimično izvršena kazne pušten, 23. marta 1945. na uslovni otpust. Presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 128/46 od 18. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 8. novembra 1946. godine.
65. Turk Augustin, sin Stjepana i majke Anke rođene Tomek, rođen 16. januara 1916. u Zaboku, živio u Zagrebu, u međuratnoj Jugoslaviji bio policajac, a tokom rata podnadzornik policajaca u Mostaru. Presudom Okružnog

suda u Mostaru broj Ko: 248/46 od 27. juna 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 8. novembra 1946. godine.

66. Uljarević Kosta, sin pokojnog Lazara i majke Milice rođene Aleksić, rođe 1888. u Gornjoj Vrbici, živio u Bileći, bivši oficir crnogorske vojske, prvobitno bio komandant četničkih odreda za jugoistočnu Hercegovinu, a od 1942. komandant četničkih odreda za srez Bileću. Presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 345/46 od 31. jula 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 22. oktobra 1946. u Mostaru. [Iz dopisa što ga je 30. oktobra 1946. MUP uputio Okružnom sudu u Mostar navodi se da je Uljarević strijeljan u Sarajevu, ali je to vjerovatno bila greška].
67. Vuković Božo, sin Mićov i majke Mare rođene Vlatković, rođen 1909. u selu Vlasače, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 55/46 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. jula 1946. u Mostaru.
68. Zotović Boško, sin Riste i majke Mile rođene Kurtović, rođen 1919. u selu Domaševu, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Mostaru broj Ko: 55/46 osuđen na smrt vješanjem, ali je Prezidijum narodne skupštine FNRJ zamijeni kaznom smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 16. jula 1946. u Mostaru.
69. Zovko Jure, sin Josipov i majke Mande rođene Mrkonjić, rođen 28. oktobra 1909. u Podbablju, srez Imotski, po zanimanju automehaničar, Hrvat, oženjen, otac jednog djeteta, pismen sa 4 razreda osnovne škole, bivši ustaški emigrant (1938. stupio u ustaše na Liparskim ostrvima – Italija, a već u julu 1938. vratio se kući), početkom rata aktivni ustaša, sudjelovao u činjenjenju zločina nad srpskim stanovništvom u Duvnu i u selima oko Duvna (Raščani, Mandino Selo, Eminovo Selo i druga), te je presudom Okružnog suda u Mostaru od 30. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna strijeljanjem izvršena 29. decembra 1947. godine.
70. Zubac Mladen, sin pokojnog Luke, bio komandir čete u četničkom bataljonu u selu Ljubomir i kao pripadnik četničkih jedinica sudjelovao u zločinima nad civilnim stanovništvom u selima Dračevo i Drenjani, te je presudom Okružnog suda u Mostaru od 12. januara 1948. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. marta 1948. godine.
71. Zulić Zulfo, sin Omera i majke Mejre rođene Zekić, rođen 1909. u selu Poplati, srez Stolac, musliman, presudom Okružnog suda u Mostaru od

25. aprila 1949. osuđen na smrt strijeljanjem. Presuda izvršena u Mostaru
5. jula 1949, u 22,00 sata.

72. Žuna Nazif, rođen 1893. u Stocu, presudom Okružnog suda u Mostaru
broj Ko: 281/46 od 5. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna
izvršena 22. oktobra 1946. u Mostaru.

OKRUŽNI SUD, BIHAĆ

1. Alagić Sabid sin Abdulahov i Džihe rođene Arnautović iz Bosanske Krupe, star 26 godina, po zanimanju šofer, u zatvoru od 1. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 79/46 od 4. juna 1946. osuđen je na kaznu lišenja slobode od 20 godina sa prinudnim radom, ali je Vrhovni sud BiH 13. juna 1946. tu kaznu preinačio u kaznu smrti strijeljanjem. MUP je 23. septembra 1946, nakon što je Prezidujum Narodne skupštine FNRJ 9. septembra odbio žalbu optuženog, dao saglasnost Odjeljenju unutrašnjih poslova Okružnog narodnog odbora u Bihaću da se smrtna kazna izvrši. [Nisam pronašao zapisnik o izvršenoj kazni, ali je nesumnjivo kazna izvršena koncem septembra ili početkom oktobra 1946].
2. Alijanović Rasim, sin Hašima i majke Zejne rođene Brkić, rođen 1906. u Bosanskoj Otoci, srez Bosanska Krupa, po zanimanju zidar, oženjen i ima petero djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 37/45 od 13. februara 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. [Zanimljivo je da se u presudi navodi da je Alijanović Rasim 10. avgusta 1945. preslušavan i kod Vojnog suda Bihaćkog vojnog područja]. Kaznu izvršena 7. maja 1946. u 9,00 sati na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
3. Badić Husejin, sin umrlog Muharema i majke Have rođene Keremović, rođen 1910. u Cazinu, oženjen i otac 2 djece, tesar i policajac od 1934. godine, Musliman, pismen sa 4 razreda osnovne škole. Kao policajac u NDH počinio ratne zločine u i oko Cazina, posebno na stratištu „Macini dolovi“ kod Cazina, nad srpskim stanovništvom, zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 17. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. marta 1947. godine.
4. Baltić Redžo, sin Bećirov i Arife, rođen 1912. u Pištalini, srez Bosanska Krupa, musliman, oženjen i otac 3 djece, zemljoradnik, zbog učešća u ustaškoj miliciji i počinjenih zločina, presudom Okružnog suda u Bihaću od 10. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. aprila 1947. godine
5. Begić Alija, sin umrlog Muhe i majke Gope rođene Muminović, rođen 1888. u Tržcu, srez Cazin, zemljoradnik, oženjen i otac četvere djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko. 224/46 od 26. juna 1946.

- osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 24. novembra 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću, gdje je i ukopan.
6. Begović Ivan, sin Ivanov i majke Jele rođene Žalac, rođen 1923. u selu Smrekovac, srez Velika Kladuša, zemljoradnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 270/46 od 20. augusta 1946. Kazna izvršena 8. decembra 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
 7. Cindrić Tomo, sin Stjepana i majke Mare rođene Cindrić, rođen 1923. u selu Smrekovac, srez Velika Kladuša, zemljoradnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 270/46 od 20. augusta 1946. Kazna izvršena 8. decembra 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
 8. Čaušević Osman, sin Mehe i majke Ajke rođene Račić, rođe 1908. u Mrazovcu, srez Bosanska Krupa, zemljoradnik, nepismen, oženjen i otac 4 djece, dobrovoljno pristupio u ustašku miliciju u Bužimu i počinio zločine nad srpskim stanovništvom, a 1943. stupio u 13 SS Handžar diviziju i ratovao protiv NOP; zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 12. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. marta 1947. godine.
 9. Ćirić Omo, sin Omerov i Šerife rođene Nazifović, rođen 1908. u Ripču, sa posljednjim boravištem u Srbljanima, srez Bihać, tesar, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 62/47 od 8. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena u Travniku 22. juna 1947. godine.
 10. Dejanović Jozo, pokojnog Tome i majke Kate rođene Levar, rođen 1909. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.
 11. Dekanović Munib umrlog Nurije i majke Fatime rođene Ćoralić, iz Cazina, star 34 godine, od Vojnog suda JA osuđen u julu 1945. na 3 godine lišenja slobode sa prinudnim radom, u zatvoru od 1. februara 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 225/46 od 25. juna 1946. osuđen je na kaznu smrti strijeljanjem. Ministarstvo unutrašnjih poslova je 23. septembra 1946. obavijestilo Odjeljenje unutrašnjih poslova Okružnog

narodnog odbora da je Prezidijum Narodne skupštine FNRJ odbio molbu za pomilovanje i dao saglast za izvršenje kazne. [Nisam našao zapisnik sa izvršenja kazne, ali je nesporno da je kazna izvršena krajem septembra ili početkom oktobra 1946. godine]

12. Delić Suljo, sin Alin i majke Rahmane rođene Okanović, rođen 1922. u selu Polje, srez Velika Kladuša, musliman, oženjen i otac 1 djeteta, zemljoradnik, pismen-samouk, kao pripadnik ustaškog pokreta počinio zločine u ratu, zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 11. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 6. marta 1947. u Bihaću.
13. Delić Vlado, sin pokojnog Duje i majke Vite rođene Serdar, rođen 1908. u Muću, srez Split, sa zadnjim prebivalištem u Zagrebu, oženjen, bez djece, po zanimanju šofer, u zatvoru od 4. jula 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 148/45 od 27. decembra 1945. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 11. aprila 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
14. Dukić Ibrahim, sin Vele i majke Hate rođene Elezović, rođen 1900. u Vrnograču, srez Velika Kladuša, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 143/45 od 21. decembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 16. aprila 1946. u 6,00 sati, na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
15. Dupanović Adem, sin Muharemov. Godine 1941. priključio se ustašama i zbog počinjenih zločina nad srpskim stanovništvom u Bihaću i okolini presudom Okružnog suda u Bihaću broj 272/46 od 6. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
16. Frković Ivan, sin Antin i Anke rođene Frković, rođen u 26. avgusta 1896. u Oštri, Gospić, žandarmerijski narednik, Hrvat, oženjen, otac 4 djece, pismen sa 4 razreda osnovne škole, bio komandir žandarmerijske stanice u selu Vrsti, kada su počinjeni zločini nad srpskim stanovništvom, i to u selima Vrsti, Bugaru, Gati, Ilidži, Rujnici i drugim selima, zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 6. decembra 1947. osuđen je na smrt strijeljanjem. Kazna strijeljanja izvršena u Bihaću 25. februara 1948. godine.
17. Frković Nikola zvani Rus, sin pokojnog Ivana i pokojne Kate rođene Marojević, rođen 1898. u Kanjiži kod Gospića, živi u Ripču, žandarmerijski narednik, oženjen i otac 3 djece, pismen sa 4 razreda osnovne škole, kao

ustaša i komandir žandarmerijske stanice u Ripču počinio niz zločina tokom rata, a posebno je odgovoran za organizaciju i rukovođenje pokoljem velikog broja srpskih civila tokom jula i augusta 1941. iz sela u okolini Bihaća i njihovo likvidiranje na mjestu Garavice i Ripačke bare, zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 10. januara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 13. marta 1947. godine.

18. Fuks Monika, rođena Sajner (?), supruga Vladimira Fuka, kćerka pokojnog Ignjaca i majke Laure, rođena 1914. u Berlinu, sa prebivalištem u Zagrebu, udata i ima jedno dijete od 4 godine, Jevrejka, u zatvoru od 16. avgusta 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 131/45 od 28. marta 1946. osuđena na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 17. oktobra 1946. u Sarajevu, o čemu je MUP BiH čak izdao i Uvjerenje njenom mužu Vladimiru. [Nije jasno zašto je kazna izvršena u Sarajevu, a ne u Bihaću, ali je to tačno, jer MUP 16. oktobra svoju saglasnost za izvršenje kazne upućuje Odjeljenju za unutrašnje poslove Gradskog narodnog odbora Sarajevo. Vjerovatno je Monika bila u sarajevskom zatvoru]
19. Grbić Hamdija, sin umrlog Mustafe i majke Hamide rođene Pašić, rođen 1923. u Modroj, srez Lušci Palanka, posljednje prebivalište u Cazinu, po zanimanju poljoprivrednik, oženjen, ima dvoje djece, u zatvoru od 12. decembra 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 233/46 od 25. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. novembra 1946. u 6,30 u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću, gdje je i ukopan.
20. Grošić Selim, sin umrlog Avde i majke Hatidže rođene Mušinović, iz Potkalinja, srez Lušci Palanka, star 27 godina, po zanimanju brico, u zatvoru od 8. maja 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 212/46 od 10. Juna 1946. Na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 4. oktobra 1946. godine.
21. Hadžipašić Hasan, sin Rašima i majka Ajke rođene Dedić, rođen 1898. u mjesti Stjena, srez Cazin, Musliman, neopredijeljen, zemljoradnik, oženjen i otac 3 djece, presudom Okružnog suda u Bihaću od 21.12.1948. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4.2.1949. u 5 sati na groblju „Debeljača“ u Bihaću.
22. Handanagić Šerif, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 325/46 od 12. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.

23. Handanagić Šerif, sin Hasiba i majke Kade rođene Begić, iz Ostrožca, srez Cazin, rođen 1916, zemljoradnik, pismen samouk, oćenjen, bez djece, zbog služenja u ustašama i počinjenih ratnih zločina presudom Okružnog suda u Bihaću od 12.12.1947. osuđen na smrt. Kazna izvršena 25.2.1947. godine.
24. Harambašić Huse, sin Beširov i majke Eme rođene Nuhanović, iz Velikog Badića, srez Bosanska Krupa, rođen 1905, oženjen i otac četvero djece, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 273/46 od 30. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. februara 1947. godine.
25. Hidić Mašo, sin umrlog Salke i majke Žame rođene Odošević, rođen 1900. u Bosanskom Petrovcu, udovac, otac troje djece, zemljoradnik, u zatvoru od 8. maja 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 100/45 od 6. decembra 1945. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 11. aprila 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
26. Hirkić Bajro, sin umrlog Zaima i majke Zilke rođene Pajić, rođen 1899. u Ćoralićima, srezu Cazin, oženjen i otac šestoro djece, kafedžija, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 223/47 od 11. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. oktobra 1947. u Bihaću.
27. Hujić Faik, sin umrlog Osmana i majke Hane rođene Hromadžić, rođen 1923. i sa boravištem u Bos. Petrovcu, u zatvoru od 7. januara 1946, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko. 255/46 od 1. avgusta 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 31. oktobra 1946. u Bihaću.
28. Hujić Osman, sin umrlog Muhameda i majke Derviše rođene Polić, rođen u Bos. Petrovcu 1895, oženjen, ima troje djece, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 96/45 od 4. decembra 1945, osuđen na smrt strijeljanjem. Smrtna kazna izvršena 27. marta 1946. u 6,30 u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
29. Ivaniš Jure, sin Luke i Stane rođene Ivaniš, rođen 15. oktobra 1910. u Kalatima, srez Bosanski Petrovac, po nacionalnosti Hrvat, nepismen, otac 3 djece, zemljoradnik. Godine 1941. stupio u ustaše i sudjelovao u ratnim zločinima na srpskim stanovništvu u selu Kalati, te ja kao zamjenik ustaškog logornika u Kulen Vakufu počinio zločine nad srpskim stanovništvom, zbog

- čega je presudom Okružnog suda u Bihaću 28. januara 1948. osuđen na smrt strijeljanjem. Smrtna kazna izvršena u Bihaću 1. aprila 1948. godine.
30. Jukić Ibrahim, sin Šabana i majke Have rođene Redžić, rođen 1914. u Bosanskom Petrovcu, u zatvoru pod 17. juna 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 179/45 od 24. januara 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Prilikom pokušaja bijega iz zatvora 12. jula 1946. ranjen i 14. jula umro u zatvoru „Kula“ od posljedica ranjavanja.
 31. Kabljagić Ferid, umrlog Muhe i majke Hatidže rođene Komić, rođen 1905. u Bos. Krupi, zemljoradnik, u zatvoru od 20. maja 1945, presudom okružnog suda u Bihaću broj Ko: 111/46 od 20. marta 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12. juna 1946. godine.
 32. Kadić Huso, sin umrlog Huse iz Bosanske Otoke, srez Bosanska Krupa, presudom Okružnog suda u Bihaću broj: Ko. 36/45 od 19. novembra 1945. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 17. februara 1946. u 6,15 na muslimanskom groblju zvanom „Harmani“ u Bihaću.
 33. Kalender Zaim, sin Ibrin i majke Fatime rođene Džafić, rođen 1914. u Lukavici, srez Sanski Most, zemljoradnik, oženjen, bez djece, zbog sudjelovanja u ustaškom pokretu i počinjenih zločina presudom Okružnog suda u Bihaću od 24. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. februara 1947. godine.
 34. Malkoč Halim, sin Šaćirov i majke Džehve rođene Muhamedagić, rođen u Sokolcu, posljednje prebivalište u Bihaću, oženjen, otac dvoje djece, imam i vjeroučitelj, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 320/46 od 5. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. februara 1947. godine u Bihaću.
 35. Mašinović Husein zvani Hadže, sin umrlog Jusufa i majke Šahe rođene Ponjević, iz Čaglice, srez Velikma Kladuša, star 70 godina, oženje i otac troje djece, zemljoradnik, u zatvoru od 28. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 163/45 od 3. januara 1946, osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. aprila 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
 36. Mlinarić Mate, sin pokojnog Bože i majke Ruže rođene Orešković, rođen 1902. u Velikom Skočaju, a živio u Žegarum srez Bihać, oženjen

i otac četvero djece, po zanimanju tesar, u zatvoru od 5. decembra 1946, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 257/46 od 13. augusta 1946, osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 8. decembra 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.

37. Muratbegović Husein, sin Hilmije, rođen 24. septembra 1907. u Gradčcu, bio ustaški logornik u Bos. Krupi. Presudom Okružnog suda u Bihaću broj 25/47 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. juna 1947. u mjestu Debeljača, kod Bhaća.
38. Murtagić Murat, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 325/46 od 12. decembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem.
39. Omeragić Ahmet, sin umrlog Agana i majke Redžife rođena Kajtezović iz Podzvizda, srez Velika Kladuša, po zanimanju težak, star 33 godine, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 48/46 od 7. maja 1946. bio je osuđen na 20 godina lišenja slobode, ali je Vrhovni sud BiH svojom odlukom broj Kžv. 742/46 od 21. juna 1946. preinačio tu presudu i osudio Omeragića na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 4. septembra 1946. u 5,00 sati, na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i pokopan.
40. Pašalić Ekrem, sin umrlog haži Husnije i majke Čamke rođene Beširović, rođen 1911, iz Bosanske Krupe, zemljoradnik sa 40 dunuma zemlje, u zatvoru od 25. maja 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 166/45 od 9. januara 1946 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 11. aprila 1946. na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
41. Pleša Tomo zvani Čoban, sin pokojnog Nikole i majke Jeke rođene Živković, rođen 1891. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik, oženjen i otac petero djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.
42. Pleša Rade, pokojnog Marka i majke Mande rođene Balen, rođen 1907. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik, oženjen i otac petero djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.

43. Pršo Ivan, pokojnog Luke i majke Marije rođene Mlinarić, rođen 1917. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik, oženjen i otac dvoje djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.
44. Ružnić Nurija umrlog Alije i majke Munire rođene Hodžić, rođen 1915. u Ripču, sa prebivalištem u Bihaću, oženjen, otac 3 djece od 1 do 7 godina, musliman, zemljoradnik, u zatvoru o 1. februara 1946, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 227/46 od 21. juna 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena 17. septembra 1946. u 5,30 sati na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću, gdje je i pokopan.
45. Sabljaković Rašid, sin umrlog Hasana i majke Ajke rođene Redžić, rođen 1923. u Maloj Kladuši, srez V. Kladuša, neoženjen, musliman, zemljoradnik, pismen samouk, kao pripadnik ustaške milicija pravio pokolje nad srpskim stanovništvom, zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 6. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 31. marta 1947. godine.
46. Sahadžić Mehmed, sin Ibrahimov, i Alije rođene Čeliković, rođen 15. decembra 1922. u Ripču, posljednje prebivalište u Bihaću, musliman, kelner, nezaposlen, završio 4. razreda osnovne škole, bez imovine. On je 1941. stupio u ustaše, sudjelovao u pokoljima nad Srbima („nekoliko hiljada“ u mjestu „Garavice“ i „Delića Jama“), zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću br. 102/48 od 30. decembra 1948. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 26. juna 1949. godine.
47. Salkić Muharem, sin Ale i majke Fatime rođene Kahrić, iz Velikog Badića, srez Bosanska Krupa, rođen 1925, zemljoradnik, neoženjen, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 273/46 od 30. novembra 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 8. februara 1947. godine.
48. Sarajlić Mehmed, sin umrlog Mustafe i majke Salime rođene Ćatić, rođen 1914. u Vrnograču, srez Velika Kladuša, zemljoradnik, oženjen, ali bez djece, u zatvoru od 9. novembra 1945, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 86/46 od 9. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 12 novembra 1946 u 6,30 u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću, gdje je i ukopan.

49. Sedić Ahmet, sin umrlog Ahmeta, iz sela Arapuša, srez Bosanska Krupa, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko. 38/45 od 20. decembra 1945. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 17. februara 1946. u 6,15 na muslimanskom groblju zvanom „Harmani“ u Bihaću.
50. Sefić Smail, sin umrlog Salima i majke Tamame rođene Mujkanović, rođen 1880. u selu Ostružnica, srez Bosanska Krupa, po zanimanju građevinski majstor, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 210/46 od 8. juna 1946. osuđen je na smrt strijeljanjem, ali je on noću 23/24. avgusta 1946. u samici Okružnoga zatvora „Kula“ u Bihaću izvršio samoubistvo vješanjem. On je 24. avgusta, nakon izvršenog uviđaja, pokopan na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću.
51. Selimović Esad, sin Feridov i majke Derviše rođene Vehabović, rođen 1916. i živi u Čekrljama, srez Bihać, po zanimanju zemljoradnik, u zatvoru od 6. februara 1946, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 211/46 od 15. juna 1946. osuđen na kaznu lišenja slobode sa prinudnim radom u trajanju od 20 godina, ali je Vrhovni sud 29. jula 1946. tu kaznu preinačio u kaznu smrti strijeljanjem. Kazna je izvršena 10. oktobra 1946. u 6,00 sati u jutro na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
52. Šabić Osman umrlog Omera i majke Fate rođene Salkić, rođen 1883. u Vel. Badići, srez Bosanska Krupa, zemljoradnik, oženjen i otac devetero djece (u zatvoru od 15. decembra 1945), presudom Okružnog suda u Bihaću broj 199/46 od 18. avgusta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. oktobra 1947. u Bihaću.
53. Šahinović Mehmed (Muhamed), sin Husin i majke Rujke rođene Veladžić, rođen 1914. u Bužimu, srez Bosanske Krupa, oženjen, bez djece, zemljoradnik sa 12 dunuma zemlje, u zatvoru od 15. februara 1946, presudom Okružnog suda u Bihaću br. Ko: 242 od 15. jula 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. oktobra 1946. u 6,00 sati ujutro, na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću gdje je i ukopan.
54. Šakanović Hašim, sin Salihov i Bejze rođene Omeragić iz Podzvizda, rođen 1911. u Podzvizdu, srez Velika Kladuša, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 177/46 od 10. maja 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 19. avgusta 1946 u 5,00 sati na brdu zvanom Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću, gdje je i sahranjen.

55. Šimić Ivan, pokojnog Nikole i majke Marije rođene Starčević, rođen 1906. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.
56. Šimić Lovro, pokojnog Miće i majke Matije rođene Pleša, rođen 1902. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik i otac petero djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.
57. Topić Mehmed, sin umrlog Smaila i majke Zejne rođene Akmetić, rođen 1890. u Czinu, oženjen i imao četvere djece, po zanimanju činovnik, u pritvoru od 25. februara 1946, presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 240/46 od 6. septembra 1946. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 21. decembra 1946. u Bihaću.
58. Vladović Bećir, sin Džaferov i majke Munte rođene Kadić, rođen 1904. u Risniku, srez Ljubinja, oženjen i otac 4 djece, Musliman, žandarmerijski narednik. Godine 1941. postao komandir oružničke postaje u Velikoj Kladuši, te počinio niz zločina tokom rata, zbog čega je presudom Okružnog suda u Bihaću od 4. marta 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 30. aprila 1947. godine.
59. Zdunić Ivan, pokojnog Josipa i majke Magdalene rođene Veber, rođen u Kalinoviku 5. januara 1887, posljednje boravište u Karlovcu, oženjen, otac dvoje djece, upravni činovnik – sreski načelnik, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 25/47 od 5. aprila 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 14. avgusta 1947. godine.
60. Zolić Suljo, sin Osmana i majke Saćime rođene Vilić, rođen 1910. u Muslimanskoj Gati, srez Bihać, zemljoradnik, u zatvoru od 3. januara 1946. presudom Okružnog suda u Bihaću broj Ko: 203/46 od 3. juna 1946. osuđen je na kaznu smrti strijeljanjem. [Zanimljivo je da je za ista djela za koja je Suljo Zolić 1946. osuđen na smrt, još 1942. partizanski vojni sud u Bihaću na smrt osudio te likvidirao i njegovog amidžića Osmana Zolića]. Kazna je izvršena 17. septembra 1946. u 5,30 sati na brdu Islamovac iznad pravoslavnog groblja u Bihaću, gdje je i pokopan.

61. Živković Ivan, pokojnog pokojnog Stipe i majke Ane rođene Šimić, rođen 1912. u Velikom Skočaju, srez Bihać, zemljoradnik, oženjen i otac troje djece, presudom Okružnog suda u Bihaću broj 259/46 od 10. avgusta 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 4. februara 1947. u mjestu Debeljača.

OKRUŽNI SUD, TRAVNIK

1. Brkić Numo, sin umrlog Hamida i umrle Ume rođene Fišić rođen 1894. u mjestu Volari srez Jajce, bivši željezničarski radnik, u pritvoru od 18. februara 1946, presudom Okružnog suda u Jajcu broj 139/46 od 2. avgusta 1946 osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 26. oktobra 1946. godine.
2. Burek Hadžo, sin umrlog Ibri i majke Bejze rođene Tubić, rođen 1913. u selu Jezerine, općina Jezero, srez Jajce, musliman, zemljoradnik, oženjen bez djece, kao ustaša počinio zločine nad srpskim stanovništvom u okolici Jezera, presudom Okružnog suda u Travniku broj 107/45. od 21. januara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 22. aprila 1947. godine.
3. Čenan Božo pokojnog Petra i Janje rođene Crnjak, star 48 godina, rođen 1898. u Gornjim Rujanima, srez Livno, katolik, oženjen sa Anicom, rođenom Brčić, otac 6 djece od 13-27 godina, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Travniku broj 53/46 od 28. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. juna 1946. u Travniku.
4. Čičak Franjo zvani Vrgoč, sin Marjanov, rođen 9. septembra 1909. u Odžaku, srez Bugojno, oženjen, otac dvoje djece, po zanimanju zidar, presudom Okružnog suda u Travniku broj 57/47 od 29. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 15. jula 1947. godine.
5. Čuić Ludvig zvani Brkica, sin Marijana i Mare rođene Kutleša, rođen 1895. u Brišniku, srez Duvno, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 74/46 od 29. marta 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 25. jula 1946. u 23,30 sati u Travniku.
6. Čenan Božo sin pokojnog Petra i majke Janje rođene Crnjak, rođen 1898. u Gornjim Rujanima, srez Livno, oženjen sa Anicom rođenom Brčić, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 53/45 od 28. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanje. Kazna izvršena 2 juna u 2,15 u jutro u Travniku.
7. Đebić Marušić Tihomil, sin pokojnog Koste i Danice rođene Cvetić, rođen 20. oktobra 1919. u Travniku, sa boravištem u Badnji, srez Ivanić, udovac, bez djece, student prava i državni službenik, presudom Okružnog suda u Travniku broj 20/47 od 28. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 1. septembra 1947. u Travniku.

8. Grabajčić Milenko, sin Antin i majke Rozalije, rođen 3.4.1927. u Sarajevu, Hrvat, soboslikar, neoženjen, bez imetka, pismen sa 4 razreda osnovne škole. Prilikom pokušaja bijega iz zatvora u Zenici 7. juna 1947. napao je i ubio policajca, te je presudom Okružnog suda u Travniku od 3. oktobra 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 25. decembra 1947. godine.
9. Hajdar Himzo, sin umrlog Murata i majke Gope rođene Đud, rođen 1905. u Opačiću, srez Glamoč, živi u Banjoj Luci, zemljoradnik, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 26/45 od 22. decembra 1945. osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. [Hajdar Himzo je 6 marta u grupi sa još devet osuđenika na smrt uspio pobjeći iz zatvora, ali je 16. avgusta 1946. uhapšen u jednom selu nedaleko od Zenice, gdje se, skupa sa Sefer Rizvanom, koji je također bio osuđenik na smrt i pobjedao iz zatvora, bio zaposlio kod jednog seljaka. Sefer Rizvan je uspio izbjeći hapšenje]. Kazna strijeljanjem izvršena je 24. avgusta 1946. u Travniku.
10. Jurišić Ivan zvani Car, sin Simin i majke Kate rođene Masleša, rođen 1909. u Bugojnu, obućar, u istražnom zatvoru od 19. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 102/445 od 22. januara 1946 osuđen na smrt vješanjem. Smrtna kazna izvršena 2. juna 1946. godine u 2,00 sati u Travniku. On je u ratu bio ključar policijskog zatvora u Bugojnu.
11. Kelava Marko, pok. Jakova i Ive rođene Đokić (?), rođen 24. aprila 1905. u Glamoču, posljednje boravište u Sarajevu, katolik, Hrvat, oženjen, otac 5 djece u starosti pod 5 do 17 godina, gostioničar, posljednje zanimanje ložać parnog grijanja Gradske štedionice u Sarajevu, presudom Okružnog suda u Travniku broj 71/46 od 3. aprila 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 25. jula 1946. u 23,30 sati u Travniku.
12. Košmić Muharem, sin umrlog Nume i umrle Nure rođene Zeljković, rođen 1879. u mjestu Volari, srez Jajce, zemljoradnik, u pritvoru od 14 januara 1946, presudom Okružnog suda u Jajcu broj 139/46 od 2. avgusta 1946 osuđen na kaznu smrti strijeljanjem. Kazna izvršena 26. oktobra 1946. godine.
13. Kutleša Perica, sin pokojnog Pere i majke Kate rođene Gavrić, star 53 godine, rođen 1893. u Bugojnu, u zatvoru od 2. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 101/46 od 23. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 20. jula 1946. u 20,30 sati u Travniku.

14. Mastalić Ahmo, sin Ahmin i majke Bilke rođene Borčilo, star 24 godine, rođen 1922. u selu Kapići, srez Glamoč, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 116/46 od 12. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 23. jula 1946. u 23,30 u Travniku..
15. Miličević Mate, sin pokojnog Ive i majke Kate rođene Prka, rođen 1924. u Poriću, a nastanjen i Čipuljiću, srez Bugojno, zemljoradnik, u zatvoru od 13. avgusta 1945, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 72/45 od 21. januara 1946. osuđen na kaznu smrti vješanje. Kazna izvršena 20. jula u 20,30 sati u Travniku.
16. Murtić Jusuf, sin Begin i majke Delve rođene Zjakić, rođen 1912. u Sokolcu, srez Bihać, posljednje prebivalište u Osijeku, gdje je bio razvodnik žandarmerijske stanice, u istražnom zatvoru od 24. septembra 1945, presudom Okružnog suda Travnik broj Ko: 47/46 od 15. aprila 1946, osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 20. jula u 23,30 u Travniku.
17. Pleša Josip zvani Pepo, sin pokojnog Josipa i majke Ljubice rođene Dević, rođen 19. februara 1900. u Jajcu, tesar, pod istragom od 3. septembra 1945, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko 111/45 od 24. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 2. juna 1946. u 2,15 u jutro u Travniku.
18. Popara Hasan, sin Omera i Hatidže rođene Pozderac, star oko 40 godina, rođen 1906. u Jajcu, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 110/45 od 25. februara 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 25. jula 1946. u Travniku.
19. Popović Cvijan, sin Ilije i Jele rođene Trkulja, rođen 12.6.1888. u selu Ljuša, srez Jajce, zemljoradnik, Srbin, oženjen i otac 1 djeteta, pismen sa 3 razreda osnovne škole, zbog učešća u četničkom pokretu i zločina učinjenih nad partizanima, presudom Okružnog suda u Travniku od 25. februara 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 10. aprila 1947. godine.
20. Pranjić Petar, sin Pere i majke Kate rođene Gogić, rođen 1899. u mjestu Mičije, srez Bosanska Gradiška, pilanski radnik, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 209/46 od 5. marta 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna je izvršena 1. septembra 1946. godine u 5 sati u jutro.
21. Propadalo Luka, sin Antin, rođen 18. oktobra 1919. u Livnu gdje i boravi, stolar, Hrvat, neoženjen, pismen sa 4 razreda osnovne, 2 razreda

- srednje građanske i 3 razreda stručne škole, slabog imovnog stanja, u istražnom zatvoru od 26. avgusta 1945, zbog službe u ustaškoj miliciji u Livnu i sudjelovanja u zločinima nad srpskim stanovništvom, presudom Okružnog suda u Travniku broj 97/47 od 7. maja 1947. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 21. juna 1947. u Travniku u 22,00 sata.
22. Reis Hašim, sin Rešin, rođen 12. marta 1906. u Kovačevcima, srez Glamoč, zemljoradnik, oženjen i otac četvero djece, presudom Okružnog suda u Travniku broj 188/46 od 4. novembra 1946. osuđen na smrt vješanjem. Kazna izvršena 31. januara 1947. godine.
23. Šarić Jozo Jokan, sin pokojnog Jozе i majke Mare rođene Brkan, rođen 1900. u Kupresu, nastanjen u Begovom Selu, srez Bugojno, oženjen i otac troje djece, u istražnom zatvoru od 20. juna 1945, presudom Okružnog suda Travnik broj Ko: 122/45 od 26. januara 1946, osuđen na kaznu smrti vješanjem. Kazna izvršena 20. jula u 23,30 u Travniku.
24. Turalija Pero, sin Antin i Anđe rođene Mihaljević, rođen 10. jula 1911. u Begovu Selu, (MNO Kupres, sez Bugojno), sitni zemljoradnik, oženjen, otac 4 djece, Hrvat, pismen sa 4 razreda osnovne škole. Presudom Okružnog suda u Travniku od 5. decembra 1947. osuđen na smrt vješanje, zbog zločina koje je kao ustaša počinio tokom rata, a poslije rata odmetnuo se u bandu i kao pripadnik bande počinio nekoliko ubistava. Smrtna presuda izvršena u Travniku 6. marta 1948. godine, ali ne vješanjem nego strijeljanjem.
25. Velić Mujaga sin Hajre, iz Glamoča, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 18/46 od 17. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. juna 1946. u 2,15 u jutro.
26. Velić Mujaga, sin Hajde i majke Zahide rođena Radovac, rođen 1900. u Docu, srez Glamoč, prebivao u Banjoj Luci, poljoprivrednik i sirar, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 18/46 od 17. januara 1946 osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. juna 1946. godine.
27. Zeljković-Malić Atif, zvani Kike, sin umrlog Murata i majke Đule rođene Raduslić [prezime nije najbolje čitljivo], rođen 1914. u Glamoču, prebivalište u Banjoj Luci, stolar, u istražnom zatvoru od 23 aprila 1946, presudom Okružnog suda u Travniku broj Ko: 15/45 od 16. januara 1946. osuđen na smrt strijeljanjem. Kazna izvršena 2. juna 1946. u 2,30 u jutro u Travniku.

PRESUDE SRESKIH SUDOVA

1. Kolecija Hadžo, sina umrlog Meše, rođen 1923. u mjestu Crnići, Stolac, po zanimanju je bio kovač, tokom rata bio u SS trupama. Zbog toga ga je Sreski sud Stocu ga je presudom broj 88/46 od 22. juna 1946. osudio na smrt vješanjem zato što je 28. aprila 1946. udavio Beglera Begovića i opljačkao ga. Kazna je izvršena 8. septembra 1946. u 11,40 na Bregavi, kod Šarića kuće.

Izdavač:

Udruženje za modernu historiju / Udruga za modernu povijest, Sarajevo

Za izdavača:

Husnija Kamberović

DTP i štampa:

Štamparija Fojnica d.d

Za Štampariju:

Mirsad Mujčić

Sarajevo, 2021.

